

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CVII

П'ЯТНИЦЯ, 11 СЕРПНЯ 2000

ЧИСЛО 32

VOL. CVII

FRIDAY, AUGUST 11, 2000

No. 32

Київ готується до свята

Курсанти Академії прикордонних військ ім. Богдана Хмельницького готуються до параду на честь 9-ої річниці Незалежності України в Києві.

Фото УНІАН

МВФ ще не відновлює кредитування України

КИЇВ, 7 серпня. – Про те, що відновлення кредитування покищо затримано, повідомив Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Стівен Пайфер. За його даними, кредитування не поновлено через те, що Україна не виконала одинадцять умов Міжнародного Валютного Фонду. С.Пайфер сказав, що “США хочуть, щоб таке фінансування було відновлене”, але, за його словами, це залежати-ме, на жаль, не від США, а від того, як домовляться між собою Україна та МВФ. С.Пайфер наголосив, що Україна повинна відмовитися від державного регулювання. “Уряд повинен піти з економіки”, – підкреслив він. Крім того, С.Пайфер вважає, що всі гілки влади в Україні мають наполегливо співпрацювати над втіленням у

життя сміливих програмних реформ.

Однак перший віце-прем'єр-міністр України Юрій Єхануров заявив, що під час переговорів у Вашингтоні українська делегація “інформувала про прогрес щодо виконання майже всіх умов, поставлених фондом. Україна лише визнала, що невиконаним залишилися питання експортних мит”. За його словами, з деяких питань у МВФ і України “думки не збігалися”, і на ці теми були дискусії. Зокрема, МВФ наполягає на повному ліквідуванні вільних економічних зон. Натомість Україна, на пропозицію Леоніда Кучми, має намір перенести це питання на кінець року. Ю.Єхануров нагадав, що

(Закінчення на стор. 9)

Уряд повертатиме кредити, одержані під державні гарантії

КИЇВ, 8 серпня. – Кабінет Міністрів України затвердив графік повернення протягом 2000 року закордонних кредитів, одержаних Україною під державні гарантії. Підприємства-боржники мають відшкодувати витрати державного бюджету, зумовлені виконанням гарантійних і кредитних зобов'язань держави за закордонними кредитами. Згідно з розпорядженням уряду, Державній податковій адміністрації доручено стягувати з юридичних осіб-позичальників (боржників-порушників встановленого графіка) своєчасно не сплачених податків та застосовувати до них заходи, передбачені законодавством. Остаточні розрахунки з державним бюджетом, зауважили у Кабміні, проводяться до 15 грудня кожного року, поточні платежі з погашення й обслуговування кредитів, наданих АТ “Кріопром”, здійснюються за рахунок коштів держбюджету з подальшим відшкодуванням таких витрат ТОВ “Кріогенні технології”, починаючи з 2001 року. Погашення та обслуговування закордонних кредитів, що залучаються для фінансування проєкту реконструкції льотної зони №1ДМА Бориспіль, здійснюються за рахунок видатків з обслуговування державного зовнішнього боргу. Як повідомили в уряді, заборгованість з підприємств-боржників не стягується в тому разі, якщо відшкодування витрат держбюджету неможливе через відсутність у боржників джерел доходів та власного майна.

УНІАН

Державні службовці України на стажуванні в США

Х. В.- Ференцевич

НЬЮ-ЙОРК. – У четвер, 3 серпня, мені довелося бути співучасницею святкового відзначення успішного закінчення і прощальної вечері групи державних службовців з України, котрі побували в США. На місці зустрічі, в одному з

ресторанів мальовничої ньюйоркської “Малої Італії” при історичній вулиці Мулберрі, мене зустрічає привітна дівчина, котра відрекомендує себе як Кетрін Джонсон, адміністратор програми Бюра міжнародних програм Школи комунальних послуг ім. Роберта Вагнера при Нью-

(Закінчення на стор. 9)

Учасники прощальної вечері

■ МОСКОВСЬКИЙ
ПАТРІАРХАТ
ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО
ПРАВОСЛАВ'Я Стор. 6

■ СТВОРЮЙМО
РІЗДВЯНІ
КАРТКИ Стор. 7

■ БЕЗГЛУЗДА СМЕРТЬ
ОБІРВАЛА ЩАСТЯ
НОВОПРИБУЛИХ Стор. 10

■ ПІСЛЯ ВОСЬМИ РОКІВ
ОПОРУ ВЛАДИ
ВОЯКИ УПА ПОХОВАНІ
В БІРЧІ Стор. 16

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна стане незалежною від російських енергоносіїв

КИЇВ. – Закупивши туркменський природний газ, Україна не тільки стане незалежною від Росії в галузі енергоносіїв, але й щорічно отримуватиме 2.5 млрд. дол. від виконання транзитних послуг за транспортування російського газу до Європи. Тобто повністю буде припинено бартерні операції між Україною та Росією з оплати послуг за транзит російського природного газу через українську територію до Європи. Отримання 2.5 млрд. дол. за транзит газу до Європи має покращити усі макроекономічні показники, захистити Україну від інфляційних процесів, суттєво поповнити держбюджет реальними грошима.

Л.Кучма сподівається на повернення фресок Михайлівського собору

КИЇВ. – Глава української держави Леонід Кучма у листі до Президента Росії Володимира Путіна висловив сподівання на його допомогу в поверненні Україні фрагментів мозаїк і фресок Михайлівського Золотоверхого собору в Києві. Як відомо, під час Другої світової війни фрагменти вивезли до Німеччини й пізніше передали Росії. Враховуючи те, що в Києві завершується відновлення видатної пам'ятки давньоруської архітектури – Михайлівського Золотоверхого собору, – Президент України висловив упевненість, що “такий дружній жест був би високо оцінений сучасниками і мав би позитивний політичний резонанс”.

Національний банк прагне навести порядок в обміні валют

КИЇВ. – У 58 відс. обмінних пунктів, що працюють з банками за агентськими угодами, виявлено порушення. Про це заявив заступник голови НБУ Анатолій Шаповалов. Тільки за 1999 рік НБУ провів близько 13 тис. таких перевірок. Шаповалов відзначив, що Нацбанк не може заборонити діяльність обмінних пунктів, що уклали агентські угоди з банками. Однак, на його думку, прийняття Верховною Радою законопроекту про валютне регулювання, розглянутого ще в 1995 році, але так і не схваленого парламентом у першому читанні, дозволить навести порядок у сфері обміну валют.

Розвиток ВМС України неможливий без власного озброєння

КИЇВ. – В Україні має бути прийнято політичне рішення щодо подальшого розвитку Військово-морських сил. Таке переконання висловив головний конструктор Дослідно-проектного центру кораблебудування України (ДПЦКУ) Сергій Кривко. За його словами, “Україна не може самостійно створити національний бойовий корабель, оскільки практично не виробляє військово-морського озброєння”. С.Кривко заявив, що з цієї причини “Україна змушена зробити вибір – орієнтуватися на Росію або на Захід (країни НАТО)”. Головний кон-

структор кораблебудування повідомив, що більшість національних фахівців в області військового кораблебудування схиляється до того, що треба робити ставку саме на західні системи, які “за багатьма показниками переважають російські: компактні, менш енергоємні, більше захищені від ушкоджень”. Він нагадав, що ВМСУ має у своєму розпорядженні застарілі кораблі, а будувати нові фрегати і корвети, необхідні зараз флоту – завдання для України нездійсненне, оскільки один сучасний фрегат коштує близько 170 млн. дол., один корвет – близько 100 млн. дол.

Найбільша довіра в Україні – до Церкви та збройних сил

КИЇВ. – Серед соціальних інститутів найбільшою довірою користуються Церква – їй повністю довіряє 33.7 відсотків опитаних, – і Збройні Сили – їм повністю довіряє 30.2 відсотки населення. Такі дані навів директор політико-правових програм Українського центру економічних і політичних досліджень (УЦЕПД) Ігор Жданов. В соціологічному опитуванні брали участь 2017 респондентів з усіх регіонів України. За його результатами, населення України більше довіряє українським ЗМІ – 14,4 відс. респондентів, тоді як російським ЗМІ довіряють 12,5 відс. опитаних, а західним – 11,1 відс. На думку І.Жданова, це свідчить про достатньо високий вплив чужоземних ЗМІ на формування громадської думки в Україні. Найменшою довірою населення, згідно з опитуванням УЦЕПД, користуються суд, міліція, прокуратура і профспілки.

Лише 7 відсотків прикарпатців вважають своє матеріальне становище нормальним

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – 33 відс. жителів Прикарпаття живуть виключно на зарплату. Про це свідчать дані соціологічного опитування, проведеного з ініціативи Івано-Франківської обласної організації партії “Демократичний союз” з метою вивчення ситуації на ринку праці. Виявилося, що в 11 відс. опитаних заробіток суттєво не впливає на добробут сім'ї, у 17 відс. – впливає лише частково, у 39 відс. – значно впливає. Водночас 7 відс. опитаних вважають своє нинішнє матеріальне становище добрим, 26 відс. – задовільним, 47 відс. – скрутним, 20 відс. – дуже скрутним. 14 відсотків є безробітними понад 3 роки.

Україна планує підписати програму військово-технічного співробітництва з В'єтнамом

КИЇВ. – До кінця цього року буде підписано програму військово-технічного співробітництва України з В'єтнамом, повідомив представник ВПК України на умовах анонімності. За його словами, програму буде затверджено під час 3-го засідання міжурядової українсько-в'єтнамської Комісії з питань військово-технічного співробітництва, яке відбудеться у третьому кварталі цього року. Представник ВПК поінформував, що передбаче-

но поглиблення співробітництва й укладення контрактів щодо модернізації бронетанкової техніки, будівництва кораблів і військово-морської інфраструктури, модернізації та спільного створення засобів зв'язку і засобів протиповітряної оборони. Він не виключив, що розрахунок за українські озброєння можливий не лише коштами, але й товарами в'єтнамського виробництва, зокрема рисом, каучуком, кавою.

На друкування підручників буде виділено 23 млн. грн.

КИЇВ. – З держбюджету, згідно з розпорядженням Президента України, на друкування шкільних підручників буде виділено цього року 83 млн. грн., що на 60 млн. більше порівняно з попереднім роком, повідомив міністер науки та освіти Василь Кремень. За словами міністра, вперше також будуть випущені підручники для спеціалізованих шкіл, у яких навчаються діти з розумовими вадами, і для шкіл національних меншин. В.Кремень вважає можливим перехід з четвертої системи навчання на семестрову, зі збереженням осінніх, зимових і весняних канікул, крім того, 5-бальна система оцінок буде змінена на 12-бальну.

КПУ вимагає від Львівської облради відшкодування моральних збитків

ЛЬВІВ. – У Волинському обласному суді триває розгляд справи про відшкодування моральних збитків, завданих КПУ Львівською обласною радою, які Компартія оцінює у 500 тис. грн. Раніше Волинський облсуд скасував рішення Львівської обласної колегії юстиції від 18 лютого 2000 р. про зняття з реєстрації Компартії України на Львівщині (9 лютого обласна рада прийняла рішення про неможливість існування на Львівщині комуністичних організацій). Галицький райсуд Львова постановив у місячний термін зареєструвати міську організацію Компартії України, яку упродовж тривалого часу львівська міська влада відмовлялася реєструвати. Після можливого позитивного для КПУ рішення Волинського облсуду юридична колегія має відновити реєстрацію партії у Львівській області й оголосити, що її попереднє рішення було незаконним.

УНА-УНСО обіцяє розправитись з убивцями Ігоря Білозіра

ЛЬВІВ. – Лідер УНА-УНСО Андрій Шкіль заявив, що члени організації розправляться з убивцями Ігоря Білозіра. Як зазначив він, українська судова влада не здатна покарати злочинців і це повинні зробити унсовці. Головним завданням партії на даному етапі є недопущення спаду соціального напруження, викликаного вбивством композитора. У ніч на 9 травня кілька молодих людей жорстоко побили народного артиста України, композитора, керівника гурту “Ватра” Ігоря Білозіра поблизу прокуратури у центрі Львова.

УНІАН

ТІЛЬКИ ФАКТ

Україна візьме участь у спеціальній сесії Генеральної Асамблеї ООН в інтересах дітей, яка відбудеться 1 вересня ц.р.

Глави урядів України і Грузії Віктор Ющенко і Георгій Асєнішвілі у Тбілісі підписали ряд спільних україно-грузинських документів з питань співробітництва.

Осінні канікули для школярів Львова розпочнуться з початком опалювального сезону, щоб зекономити кошти, які пішли б на оплату тепла.

З 2001 року Указом Президента України Леоніда Кучми встановлюється 30 щомісячних грантів для обдарованої молоді.

Більш як 100 тисяч військово-службовців Збройних Сил України і 50 тисяч працівників інших силових відомств на сьогодні не мають житла.

Українська урядова делегація у Вашингтоні завершила успішно переговори з керівництвом Всесвітнього банку.

До дев'ятої річниці Незалежності, 22 серпня, у Львові буде відкрито Музей-садибу президента Української Народної Республіки Михайла Грушевського.

На 12-ти автозаправних станціях Одеси діятиме посилена охорона. Вдатися до такої міри змусив керівництво одеського ТОВ “Веста-Сервіс” розбійний напад на АЗС-13 на Іллічівській дорозі.

Україна щомісячно поставлятиме до Індії 2 тис. тонн банкнотного паперу на 600 тис. дол.

В Україні не спостерігається тенденцій до зростання інфляційних процесів, заявив на прес-конференції в Національному банку України перший заступник голови НБУ Анатолій Шаповалов.

Патріарх Київський і Всієї Русі-України Філарет впевнений, що УПЦ Київського і Московського патріархатів об'єднуються.

Порівняно з минулим роком в Чернівецькій області зареєстровано на 22 відс. більше безробітних буковинців.

Військові відомства України і США висловилися за запровадження довготермінових програм співпраці з питань інформаційних технологій і зв'язку та переходу Збройних Сил України на контрактну систему комплектування особового складу.

Віктор Ющенко бере під особисту контроль виплату пенсій. Уряд повністю зліквідує заборгованість із пенсійних платежів до 1 жовтня.

Під час офіційної візити прем'єр-міністра України Віктора Ющенка в Болгарію підкреслювалося, що Болгарія підтримує Україну в питанні її вступу до Світової організації торгівлі.

ТЕМА ТИЖНЯ

Газ Росії: нові обставини для України та інших країн

Дослідний інститут Стратфор в Аустині, Техас, оприлюднив сенсаційну новину: глобальне потепління клімату відсувало на північ арктичні криги, що дає можливість Росії почати видобуток газу на дні Карського моря біля Нової Землі. Поклади газу тижневик „Економіст” оцінює у 65 трильйонів кубічних метрів і вважає їх достатніми для забезпечення потреб Європи і Туреччини на 20 років. Є надія на відкриття нових покладів у цьому регіоні. Нове родовище створює нові обставини у взаєминах Росії і України на площині енергоресурсів. Перед Росією відкриваються можливості збагачення держави і її фірм, передовсім „Газпрому”, а також посилення її ролі в Європі. У світлі цих змін загроза Росії будувати нові газопроводи в обхід України набирає ще більшої сили для економіки останньої.

Нинішнього літа зазнала великого тиску з боку Росії сусідня Польща, якій категорично запропоновано будувати газопровід поза Україною. Польща відмовилась від такої пропозиції, хоча вона й втрачає на цій відмові 900 млн. доларів річної плати за транзит газу по її території. Відмова Польщі здивувала Москву, тому що через Польщу вже проходить газопровід з російського Ямалу на Захід і поляки погодились на прокладання його другої черги. І раптом вони не хочуть ще одного, третього газопроводу! Чому? Колись Генрі Форд сказав своїм покупцям, що вони можуть вибирати собі авта довільного кольору за однієї умови: це має бути чорний колір.

Подібну відповідь дав польський уряд: Росія може прокласти через Польщу довільне число газопроводів, але жоден з них не повинен шкодити інтересам України – стратегічного партнера Польщі. Чи не вперше Польща офіційно заявила, що добрі взаємини з Україною ставить вище економічного тиску Москви.

Звісно, польський уряд дивиться у майбутнє і бачить в ньому Україну як члена НАТО і Європейського Союзу. Але варто пам'ятати, що Росія теж є великою силою і Польща може не встояти проти її тиску. Польські політики вже обмірковують у пресі питання, чи

Польща є аж таким авторитетом для України, що будівництво російського газопроводу по її території в обхід України може чинити вплив на закордонну політику останньої? Та й Росія за часів Путіна може змінитися, вибратися з економічної прірви і Польщі доведеться більше зважати на неї.

Тим часом Росія не хоче чекати зміни настроїв Варшави і обмірковує пляни прокладання газопроводу на дні Балтійського моря. Проте знавці проблеми сумніваються, що „Газпром” має на це достатньо коштів. Вочевидь Росія й технічно не готова до початку освоєння нових родовищ, але усе ж розпочне цей процес, зважаючи на його велике економічне і політичне значення. Інститут у Стратфорі вважає, що газопровід на Балтиці може бути реальністю. Цей проєкт можуть виконати „Газпром” у спілці з фінською фірмою „Фортун”. Така спілка заснована в 1997 році. Трубопровід піде до Німеччини з відгалуженнями до Фінляндії і Швеції.

Новина змінює становище країн Середньої Азії – Казахстану, Туркменії і Узбекистану, які можуть опинитися поза європейським ринком і експортуватимуть газ тільки до Туреччини й Ірану. Чи не скористається цим експортом і Україна?

Київ занепокоєний намірами Москви будувати трубопроводи в обхід України. Прем'єр Росії М. Касьянов сказав, що остаточне рішення Москви усе ж залежатиме від ходу переговорів між обома державами про транзит газу. Київ переконує Москву, що транзит через Україну обійдеться їй дешевше, але Москва вказує на втрати газу з труб. Віце-прем'єр України Юлія Тимошенко у відповідь поінформувала Москву, що українському урядові врешті вдалося загальмувати крадіжки газу з трубопроводів.

Так через звичайнісінький газ загострилися відразу кілька проблем, зокрема проблема енергетичного диктату Росії, союзу Польщі і України, становища азійських добувників газу, залучення до „тихого конфлікту” третіх держав. Світ чекає на даліші події...

Л. Х.

АМЕРИКА І СВІТ

Ал Гор обрав свого заступника

НЕСВІЛ, Теннессі. – Минулого понеділка, 7 серпня, віце-президент Ал Гор, кандидат Демократичної партії на пост Президента США у цьогорічних виборах, обрав сенатора Джозефа Лібермана своїм партнером. Це вперше кандидатуру єврея одна з головних американських партій вносить у національний виборчий список. Реакції на цей його вибір партнера різні, але з усього видно, що своїм вибором віце-президент хотів якнайдалі відокремити себе від Президента Билла Клінтона, беручи до уваги те, що Дж. Ліберман був першим значним демократом, який публічно виніс догану Б. Клінтону за його негідну поведінку з Монікою Левінською. Інші вважають, що країна ще не готова до того, щоб віце-президентом став єврей та побоюється, що це може негативно позначитися на виборчій кампанії.

Розчарування в Ірані

ТЕГРАН, Іран. – У неділю, 6 серпня, головний духовний провідник Ірану аятола Алі Хаменеї остаточно вирішив взяти сторону консервативних законодавців країни і звелів не приймати до розгляду законопроект, метою якого було відновлення свободи преси. Своім несподіваним втручанням аятола Алі Хаменеї, найвищий мусульманський провідник в країні, приголомшив реформаторів, які сподівалися своєю новонабутою виборчою силою у парламенті оживити колись енергійну ліберальну пресу. Дерегулювання преси було головною точкою запропонованого законопроекту та важливою частиною плянів нового парламенту президента Мухамеда Хатамі.

Республіканська Конвенція пройшла успішно

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. – Напередодні закінчення своєї Конвенції, республіканці увечері в середу, 2 серпня, офіційно запропонували кандидатуру Джорджа Буша-мол. на пост президента США у цьогорічних виборах. Щоб після вісьмох років відвоювати Білий Дім, на Конвенції дано змогу кандидатуві на пост віце-президента Дикові Чейні розправитися з суперником Дж. Буша мол., демократичним кандидатом віце-президентом Алом Гором. Промовляючи, Д. Чейні в основному назвав політику

Президента Билла Клінтона неправильною та підкреслив, що наспів час його урядові відійти. Приймавши номінацію Республіканської партії, губернатор Дж. Буш-мол. наступного дня у четвер, 3 серпня, виступив перед учасниками конвенції та намагався переконати їх і країну, що Республіканська партія, як і він, є відкритою та доступною. Після його промови, котру учасники прийняли з ентузіазмом, конвенцію офіційно закрито, але учасники святкували до пізньої ночі.

Американського вояка засудили за вбивство

БЕРЛІН. – Минулого тижня американський військовий суд у Вюрцбургу, Німеччина, засудив американського вояка на довічне ув'язнення – за вбивство 11-річної албанської дівчинки з Косова. Сержант Френк Ронгі, котрому 36 років, служив у третьому батальйоні 504-ої парашутно-піхотної частини в Косово від минулого літа. Він зізнався у вбивстві на сексуальному ґрунті неповнолітньої Меріти Шаб'ю. Вирок щодо його злочину – це найвище покарання, яке може застосувати американський військовий суд у Німеччині, де немає кари смерті. Ф. Ронгі визнав свою вину і пожалів за свій вчинок, що завдав болю батькам і рідним Меріти та кинув пляму на Американську армію. На своє виправдання перед лавою присяжних із шести старшин армії він сказав: „Я не знаю, що зі мною трапилось того дня, я досі пробую знайти відповідь на це запитання”. Покарання Ф. Ронгі відбуватиме в США.

Небезпека безболісного серцевого приступу

ЧИКАГО, Ілл. – Всекрайові дослідження, що охоплювали 434,877 осіб, які постраждали від серцевого приступу, свідчать, що третина цих людей, потрапивши до лікарні, не відчували жодних болів у грудях. І саме пацієнти, котрі не відчують болю, вдвічі частіше наражені на смерть – частинно тому, що зволікали з лікарняною медичною допомогою, а також і тому, що лікарі не відразу визначили діагнозу їхньої хвороби. Це ж дослідження виявило, що найчастіше безболісний приступ стається у жінок, пацієнтів небілої раси, осіб понад 75 років, і в тих, котрі вже попередньо хворіли на серце або цукрицю.

Джордж В. Буш обіцяє дальший поступ

У своєму програмному виступі на перевибірній конвенції Республіканської партії кандидат на посаду Президента США Джордж В. Буш сказав, що «Америка готова до нового початку». Кандидат мав на увазі, що для США настав сприятливий час і він має намір цим скористатися. Джордж В. Буш пообіцяв зайнятися найголовнішими проблемами американців: призвести до зниження плати за ліки, зменшити податки, вирішити справу соціального забезпечення і медичних забезпечень для старших – Медікер. На площині освіти, якщо публічні школи не виправдають сподівань, батьки дістануть урядові купони на оплату приватних шкіл для своїх дітей. Джордж В. Буш пообіцяв впровадити систему протиракетного захисту, яку опротестовують Росія і Китай. Він надає вели-

кого значення взаєминам США і Європи і обстоює дальше розширення НАТО. У вільній промові, вдаючись до особистих спогадів, риторичних і політичних натяків, ефектних зворотів, він дав зрозуміти слухачам, що означає «співчуваючий консерватизм», речником якого вважають Джорджа В. Буша. Це програма, під якою можуть підписатися як республіканці, так і демократи, оскільки вона передбачає реформи, здатні підняти американське суспільство на вищий шабель цивілізації. Ці реформи не адмініструються згори і технократично, а йдуть від народу і просякнуті співчуттям до людей бідних, скривджених, які перебувають на програних позиціях. Має й далі зменшуватися відстань, яка розділяє багатих і бідних.

Важливим завданням кандидата було довес-

ти необхідність заміни правлячої верхівки, оскільки процвітання США не дає підстав до невдоволення нею. Джордж В. Буш щиро визнав заслуги Білого Дому, але натякнув, що нині в ньому немає сильного, послідовного провідництва, яке чітко бачило б шлях Америки у XXI століття. Нинішня адміністрація була надто обережною, мала ряд шансів на дальше поліпшення справ у країні, але не скористалася ними. Таке керівництво, за словами Джорджа В. Буша, можуть забезпечити Республіканська партія і її кандидат. «Я хочу змінити атмосферу у Вашингтоні на таку, що матиме більше цивілізації і поваги», - сказав Джордж В. Буш.

У своїй промові Джордж В. Буш використав ряд положень з передвиборної програми демократів, чим значно утруднив завдання Ала Гора, який має навести аргументи, які переконали б американців щодо необхідності вибрати саме його на найвищу державну посаду.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу -
відповідно \$40.00 і \$25.00. В Україну, Європу й Австралію \$50
(авіапоштою - \$160, в Австралію - \$175). За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції.
Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати
надіслані матеріали.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний;
Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

ЗАМІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ

Не черствіймо душею

Випробування чужиною

Коли вмирає вже старша людина та ще й після довготривалої хвороби, то ми, хоч і з сумом, проводжаючи її в потойбічний світ, все ж якось сприймаємо таку подію більш-менш спокійно, бо ми того сподівалися вже певний час. Але коли вмирає людина у розквіті сил, яка щойно скінчила четвертий десяток літ свого життя та ще й без відомих для нас ознак якоїсь хвороби, ми взагалі переживаємо це боляче, бо все сталося так несподівано, мов грім із ясного неба. Недавно у Денвері, Колорадо, нашу громаду наспіла сумна звістка: недавній емігрант з України, з „четвертої хвилі“, висококваліфікований науковець, який працював дослідником в одній із кольорадських лабораторій, д-р Володимир К. несподівано, у стані глибокої депресії після того, як він був з якихось причин звільнений з цієї праці, відійшов у вічність. Цей факт і змусив мене до роздумів про цю подію.

Св. п. Володимир був самітний, ніякої рідні тут не мав, був надзвичайно скромний, тихий, мовчазний, стриманий, але надзвичайно вразливий. Пам'ятаю його на одному обіді-поминках після Панахиди по покійнику. Як звичайно в таких випадках, згідно з нашою „поганою“ традицією, люди під час обіду голосно розмовляли, жартували і навіть сміялись. Так було колись (а може й тепер?) і в Україні, так є й на еміграції. Одні вважають, що це добре, бо, мовляв, треба якось розважати рідню покійного. Інші ж вважають таку поведінку на поминках браком поваги до пам'яті покійного. До цих останніх належав і св. п. Володимир. Він на тому обіді гірко розплакався, кажучи, що так не годиться поводитися на поминках, і вийшов із залі...

Пізніше, вже після його смерті, люди дізналися про те, що він вже й перед тим приймав різні ліки від депресії, до якої спонукало звільнення його з праці, яку він дуже любив, і що було тією „останньою соломинкою“, яка тримала ще його в житті. Дуже прикро, що відійшла від нас ще молода людина. Прикро навіть тоді, якщо це рідкісний випадок у нашій діаспорі. Та ще більше шкода, що наша вільна Україна на дев'ятому розі незалежності все ще не може пригорнути до себе українські наукові таланти, змушуючи їх шукати щастя далеко від дому. Та не кожному вдається випробування чужиною.

А нам усім у діаспорі слід подумати над тим, як запобігти подібним трагедіям, як це сталося зі св. п. Володимиром. Адже й нас, емігрантів „третьої хвилі“, звільняли з праці, і ми пережили багато несправедливостей і труднощів у чужому світі, були і серед нас люди в депресії, але якось вижили. А вижили тому, що гуртувалися, один одного розважали, один одному допомагали, вступаючи до різних українських громадських, культурних, професійних, церковних організацій, де була нагода обміну думками, переживаннями, різними проблемами в гурті своїх людей. Це саме треба плекати і тепер, особливо це стосується самітних емігрантів „четвертої хвилі“. Це один із способів, як запобігти появі депресії та плекати надію на краще майбутнє. На жаль, згаданий вище св. п. Володимир не мав, мабуть, такої нагоди, а якщо й мав – не використав її для власного добра і для добра всіх нас. То ж – повсякденно заохочуймо всіх до громадського життя і взаємодопомоги в чужині!

Іван Овечко,
Аврора, Колорадо

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про несподівану знахідку

Кожного тижня мені доручено „поринати“ в архівні матеріали „Свободи“, тобто у позовклі від часу її річники, та шукати цікаві для сьогоднішнього читача інформації до рубрики „Свобода у трьох століттях“. Завжди цікаво перегортати ці давні річники та читати те, що колись у нашому щоденнику писали. Але минулого тижня мене зустріла при тому шуканні несподіванка, здавалося б, просто неправдоподібна, хоча таки правдива.

Переглядаючи річник за 1939 рік, я натрапила на другій сторінці на підпис під статтею, що видався мені добре знайомим. Та ж справді чорне по білому стояло там „О-КА“, а при цьому в дужках – „Жінка“ – значить, звідти передрукована. Я не лише досі не знала, що „колись“, як ще „Свобода“ була далекою і чужою, передруковано було в ній мою статтю – але несподіванкою була й дата цієї для мене історичної „Свободи“ – 28 липня 1939 року!

Якесь дивне почуття огорнуло мене. Чи або справді я аж така стара журналістка, – чи був це тільки гарний несподіваний подарунок від тодішнього редактора д-ра Луки Мишуги, що знав мене від підлітка? Чи в редакцію „Свободи“ потрапив один номер тижневика „Жінка“ зі Львова і комусь сподобалася моя стаття про сильну жінку з іменем Катріна? Я протираля очі і читала, не даючи віри, що це справді „О-КА“.

Але з цією знахідкою відкрився мішок давніх, вже добре призабутих споминів. Пригадався цей журнал „Союзу Українок“ у Львові, в якому я мала щастя, завдяки головній редакторці (у приватному житті – моїй мамі), вмішувати мої перші журналістичні спроби, ще зі студентської лавки, пригадалися мої часті відвідини редакції, що містилася у Львові при вулиці Сикстуській ч. 46, таки поруч із родинним домом мого діда д-ра Степана Федака, і чомусь різко стала перед очима перша подорож після війни вже до українського Львова, рівно десять років тому, коли мої перші кроки ішли на цю так близьку мені вулицю, де на місці домівки „Союзу Українок“ і редакції побачила пуст-

ку. Поруч мій родинний дім, під числом 48, стояв, але опущений і якийсь дуже бідний.

Дивним збігом обставин саме привезли мені зі Львова цікавий львівський щоденник „Поступ“, в якому стільки близького і рідного про „мій не-мій Львів“, і там знайшла статтю п. н. „Сикстуська – а тепер Дорошенка“. І ось у 2000 році я з цікавістю читаю історію цієї так близької серцю вулиці. Читаю, що вулиця називалася так від 1688 року, від прізвища Еразма Сикста, доктора медицини, фільварок якого був біля костелу Марії Магдалини. Що при цій Сикстівській дорозі любила поселятися львівська аристократія, а верхня частина вулиці була у XVIII сторіччі власністю князя Августа Чарторийського. В його палаці проживав, будучи у Львові в листопаді 1792 року, Тадеуш Костюшко. У верхній частині вулиці були палаци, які у XIX столітті вважалися заміськими, туди виїжджала аристократія на відпочинок. Між іншим, тут відпочивала дочка славетного драматурга Олександра Фредри, в майбутньому Софія Шептицька, мати Митрополита Андрея Шептицького.

Ще багато іншого цікаво пише „Поступ“ про мою родинну вулицю, чого мені не було відомо, і я з радістю ділюся цим найцікавішим з читачами нашої „Свободи“. Але я бачу її такою, як була за моїх молодечих років, повну наших, українських, аристократів духа і патріотизму. Бачу завзятих „союзнок“ із Міленою Рудницькою у провіді, статечних провідників „Рідної Школи“, що також примістилися на цій вулиці, бачу, як проходжуються семінаристи зі сусідньої семінарії під проводом свого учителя Йосифа Сліпого, бачу діда Степана Федака – як переступає поріг свого дому задуманий, відповідає на моє привітання, не заважаючи при цьому, що я його онука...

Ось так „Свобода“ з 28 липня 1939 року і „Поступ“ з 8 липня 2000 року немов подали собі руки через час і простір, щоб понести мене ще раз до мого незабутнього родинного міста – Львова...

О-КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

В Аргентині немає такої газети

Три роки тому я з донькою Оксаною покинула рідну Україну і вирішила назавжди оселитися в Аргентині, бо з'ясувалося, що тільки ця країна приймає емігрантів. Ми дуже тужимо за рідним Тернопіллям, але це природно. У знайомих українців я випадково побачила газету „Свобода“ і прочитала її до останньої крапки і не один раз. Як чудово, що на американському континенті українці не забувають своєї рідної мови.

У Аргентині теж є „Просвіта“, виходить газета, але вона не йде в жодне порівняння зі „Свободою“, яка так добре описує становище в Україні, релігійні свята. Особливо вразила мене стаття „Меценати – українській науці“. Як добре, що є такі українці як Марія і д-р Ілля Андрусяки. Нехай Господь дарує їм довгі літа. Коли ми приїхали з

донькою, їй було 14 років і вона не знала жодного слова еспанською мовою, але пішла в коледж і цього року закінчує його з відмінними оцінками. На шкільних святах вона виносить прапор Аргентини.

Я маю надію в майбутньому, як зароблю трохи грошей, передплатити „Свободу“, а тепер хочу подякувати за надану мені можливість прочитати газету рідною мовою.

Тетяна Ломакович

Від редакції. Просимо читачів при нагоді вислати до Тетяни Ломакович українські книжки і періодику, якими ви вже не користуєтесь. А може хтось передплатив би „Свободу“ мамі і доні Ломаковичам? Їхня адреса: **Lomakovich Tetyana, Llavallol 581, Lanus Oeste (cp. 1824), Buenos Aires, Argentina.**

Капіталістів ми вже маємо, а капіталізму – ні

Віктор Циганов,
кандидат філософських наук, член
Спільки журналістів України

Економіка стала настільки складною наукою, що коли вам відповідає економіст, ви перестаете розуміти, про що ви його питали. Статистика, яка теж має справу з цифрами, набагато зрозуміліша. Їй, наприклад, відомо те, що всі українці опинилися за межею бідності, щоправда, по різні її боки (хоч середньомісячна платня в Україні становить сьогодні усього близько 200 гривень або 40 дол. і понад 1 млн. сімей мають прибуток, в середньому на одну особу, менш ніж 10 дол. на місяць; тільки минулого року наші ж співгромадяни придбали 5 тисяч автомобілів марки «Мерседес» вартістю від 100 до 300 тис. дол.).

Статистика справді знає все чи майже все. Проте навіть вона не знає, чому в розумній, освіченій, доброзичливій, духовно обдарованій і, головне, працьовитій країні є стільки бідних людей і звідки в країні, де майже не виробляють нічого конкурентоздатного і чия промисловість швидше мертва, ніж жива (з 1990-го до 1999 року внутрішній валовий продукт скоротився майже в 2.5 рази), з'явилися не просто багаті, а дуже багаті люди? І звичайно ж, ніяка статистика не в силах відповісти, чому до цього часу не вдалося хоч би частково задовольнити очікування, які покладали на економічні реформи в Україні?

Причина дуже проста: створивши капіталізм, ми так і не створили сам капіталізм, на якому ґрунтується економічне процвітання і соціальний добробут усіх розвинених країн і який не може існувати без виробництва товарів і послуг, конкуренції, розумної податково-правової бази і платоспроможного населення. Замість нього виник так званий паразитичний капіталізм. Як особливе явище, він виник після розпаду СРСР – в історії людства ще не було ситуації, коли колосальне багатство величезної країни раптово виявлялося абсолютно без господаря.

Привласнення і розпродаж загальнонародного надбання, вивезення капіталів за межі країни і водночас

приховання привласнених багатств всередині неї було б просто неможливим без використання владних «відмичок», тому неодмінною ознакою паразитичного капіталізму є «благовоління» з боку влади. Прикладів тому – безліч: це й «справа Лазаренка», і діяльність окремих народних депутатів, і запекла боротьба за місця в парламенті у сфері бізнес-еліти. Звідси захоплення паразитичного капіталізму партійним будівництвом. Існування майже сотні партій навряд чи можна пояснити тільки українським політичним плюралізмом. З іншого боку, паразитичний капіталізм має крайню потребу і в пропагандистському прикритті. Звідси й прагнення його представників до приватизації інформаційного простору і до створення мас-імперії.

Однією з найсерйозніших перешкод для реформування української економіки є відсутність інвестицій. І поки в країні існуватимуть джерела збагачення, не пов'язані з виробництвом, які при цьому принесуть сотні відсотків прибутків, якихось відчутних внутрішніх і зовнішніх інвестицій і появи пов'язаних з ними нових робочих місць чекати намарне. Згідно з вищесказаним, є всі підстави підсумувати, що саме паразитичний капіталізм є сьогодні основним супротивником становлення і розвитку ринкової економіки. Постає запитання: «Бути чи не бути Україні?»

Більшість людей розуміє: без демократії, ринку, громадянського суспільства, правової держави, свободи слова – не бути! Держава є сьогодні єдиною реальною силою, яка здатна припинити несправедливе існування паразитичного капіталізму. Звідси – лише два маленьких принципових запитання:

Чи зможе вона об'єднати всі здорові сили українського суспільства для створення демократичного, виробничого, істинно ринкового капіталізму? Чи здатен «паразитичний капіталізм» і надалі унеможливити будь-які, політичні і економічні процеси, що стають на заваді його інтересам?

(„День“)

Вибух бомби у Москві

МОСКВА. – Тут у вівторок, 8 серпня, у підземному переході у центрі міста, на площі Пушкіна, під час вечірнього руху вибухнула бомба. Від вибуху загинуло щонайменше вісім осіб, а кілька десятків поранено. Як інформує пресове агентство ІТАР-ТАСС серед убитих були й діти. Досі ніхто не взяв на себе відповідальність за цей кривавий злочин. Після вибуху міліція закрила всі входи і виходи. Пожежники і 30 медичних бригад намагалися подати першу допомогу пораненим, яку значно утруднювали пожежа і сильний дим у підземному переході. Міліція була змушена закрити вулицю Тверську – одну з головних комунікаційних артерій російської столиці.

Посадник Москви Юрій Лужков відразу, ще до розстеження обставин, назвав цей вибух „терористичним вчинком з чеченським забарвленням“, нав'язуючи це до річниць

чеченського повстання. Він звернувся до москвичів зі закликом бути обережними – з огляду на інші можливі терористичні акції.

Президент Чечні Аслан Масхадов рішуче відкинув спекулятивні звинувачення Ю. Лужкова. У своїй заяві переданій через Французьке пресове агентство в Інгушетії, автономній республіці РФ на захід від Чечні, він заявив, що „чеченські бойовики зовсім не причетні до вибуху бомби на площі Пушкіна в Москві“. Незважаючи на цю заяву чеченського керівника, вже у вечір того дня на площі Пушкіна появився транспарант з написом „Добрий чеченець, – це мертвий чеченець“.

Як і минулорічні, досі не досліджені вибухи в Москві та інших містах Росії, де загинуло 300 осіб, цей вибух напевно знову призведе до політичного напруження і нової хвилі війни у Чечні.

Ростислав Хомяк –
спеціальний кореспондент „Свободи“
у Вашингтоні

Україна: десять місяців без міжнародних кредитів

ВАШІНГТОН. – Від жовтня 1999 Україна живе без нових зовнішніх позик. Тепер уряд Прем'єр-міністра Віктора Ющенка робить заходи, щоб Міжнародний Валютний Фонд (МВФ) відновив співпрацю з Україною і це означатиме символічне міжнародне визнання, що уряд веде Україну правильним шляхом.

З цією метою минулого тижня група офіційних осіб прибула з Києва до Вашингтону – перший заступник прем'єр-міністра Юрій Єхануров, міністер фінансів Ігор Митюков та голова Національного Банку Володимир Стельмах, щоб переконати Міжнародний Валютний Фонд (МВФ) відновити кредит поширеного фінансування для України та домовитись зі Світовим Банком про нові кредити на оздоровлення вугільної галузі і на перебудову банківської системи в Україні. Вони також зустрічались з американськими колегами у Державному департаменті, Департаменті фінансів і в Раді національної безпеки при Білому Домі, бо Сполучені Штати мають важливий голос у рішеннях міжнародних фінансових установ.

На закінчення переговорів, в п'ятницю, 4 серпня, Юрій Єхануров виступив на прес-конференції в Посольстві України і висловив переконання, що візита до Вашингтону була вдала. В той же час він зазначив, що дивиться на справи реалістично і передбачає такий сценарій:

– 28 серпня керівництво МВФ розгляне результати аудитів Національного Банку України, які виявили, – зазначив він, – що „ніхто в Україні грошей не крав“, але виявлені торік неточні дані про валютні резерви України були наслідком „користування старою системою обліку“;

– у вересні до Києва має приїхати місія МВФ, щоб переглянути хід реформ в Україні;

– після цього має бути засідання Ради директорів МВФ на якому, Єхануров надіється, МВФ відновить кредит поширеного фінансування (знаний як EFF або Extended Finance Facility). Як кожний інший банк, МВФ позичає гроші тільки тоді, коли бачить шанси на їх повернення, а для цього Фонд вимагає наявності доброго господарювання в країні, яка хоче позичити гроші. Крім того, кредити МВФ, навіть обіцянки таких кредитів, є зеленим світлом для інших банків і джерел фінансів, що в Україну можна вкладати гроші.

Оптимізм Єханурова щодо відновлення співпраці між Україною і Міжнародним Валютним Фондом базується на тому, що протягом семи місяців існування уряду Ющенка – без нових зовнішніх кредитів – економіка України зростає: валова продукція зросла на 5 відсотків, а сама промисловість майже на 11 відсотків

– і то переважно за рахунок приватного сектора. Надходження до бюджету зростають і це дозволяє погашувати старі заборгування перед пенсіонерами. Він згадав, що декілька днів тому, Прем'єр-міністр Ющенко заявив, що до 1 жовтня усі борги перед пенсіонерами будуть погашені. А щоб підкреслити значення такої обіцянки, Єхануров нагадав, що в Україні на 50 мільйонів населення є 15 мільйонів пенсіонерів.

Хоч уряд не діставав нових зовнішніх позичок, казав перший заступник прем'єр-міністра, він сплачував свої борги і таким чином знизив заборгованість України. Крім того, Єхануров дав такий приклад: в січні цього року, коли почав діяти уряд Ющенка, тільки 5–7 відсотків платностей за комунальні послуги (житло, газ, електрика) надходили до бюджету у виді „живих грошей“, а в липні – 50 відсотків. Це дуже важливий показник для Міжнародного Валютного Фонду, бо він не бажає давати позик урядам, які не хочуть або не вміють збирати гроші за послуги, і це є причиною, чому в багатьох країнах світу так не полюбляють вимог МВФ та інших подібних фінансових установ.

Єхануров визнав, що реформаторські успіхи уряду Ющенка стали можливими завдяки утворенню парламентської більшості у Верховній Раді. Із 450 депутатів в Раді, уряд може розраховувати на підтримку 270-ти. Таким чином, через Раду вже пройшов у першому читанні новий податковий кодекс, а в роботі є новий митний кодекс і цивільний кодекс; 15 травня уряд має передати Верховній Раді проєкт бюджету на 2001 рік. Приватизація телефонної системи стає реальною. Щомісяця, сказав Єхануров, уряд і керівники парламенту розглядають, які законопроекти вдасться просунути в даному періоді, і щотижня перевіряють хід законопроектів.

Відновлення співпраці України з Міжнародним Валютним Фондом дозволить Україні розпочати переговори з Паризьким клубом кредиторів щодо порядку сплачування усіх зовнішніх боргів України, сказав перший заступник голови уряду, а нові позички з програми кредиту поширеного фінансування МВФ дозволять урядові України прискіпити вирішування таких соціальних питань, як пенсії.

Щодо позичок Світового Банку на реформу вугільної і банківської галузей Єхануров висловив впевненість, що Україна їх дістане, бо прийме стратегію на використання цих фондів, яку пропонує банк.

Коли кореспондент агенції ІТАР-ТАСС зауважив, що заступник прем'єра України говорив про борги України перед міжнародними фінансовими установами, а нічого

(Закінчення на стор. 6)

А як проголошували незалежність в 1918 році?

Наближаючись до дев'ятої річниці проголошення незалежності України, варто поглянути у давні числа „Свободи”, щоб дізнатися, як писали про українську незалежність у 1918 році. У „Свободі” від 29 січня 1918 року уся перша сторінка сповіщає величезними літерами:

Петроград, 27 січня. – Українська Центральна Рада рішила 508 голосами проти 4 проголосити цілковиту незалежність України.

В проклямації Українська Центральна Рада робить закиди Петроградським комісарам (Правительству Большевиків) за зовліканє з миром і за накликуванє до так званої нової советської війни.

Проклямація додає, що бажанєм України є жити в згоді і приязни з Румунією, Туреччиною і прочими сусідніми державами.

Україна вислала Большевикам 24-годинний Ультимат. Грозить Большевикам заключенєм окремого мира з Німеччиною.

Лондон, 25 січня – Петроградський кореспондент лондонської часописи „Морнінг Пост” доносить, що Українська Центральна Рада вислала до Петрограду ультимат, що на випадок, коли російське правительство не зробить мира з Україною в протягу 24-ох годин, Україна заключить окремих мир з Німеччиною.

(True Translation filed with the Postmaster at Jersey City on January 28, 1918 as required by the Act of October 6, 1917).

Україна без допомоги...

(Закінчення зі стор. 5)

про двосторонні довги, то Єхануров усміхнувся і сказав: „Ви маєте на увазі Росію“. А далі заявив, що між Росією й Україною тривають інтенсивні переговори і уряд України наполягає на тому, що треба відокремити державні борги від корпоративних (тобто таких, за які мають відповідати окремі фірми, не уряд), але додав: „Ми будемо платити за газ“.

І ще сказав кореспондентам Єхануров, що з березня цього року „уряд перебуває під нищівною кри-

тикою засобів масової інформації“ в Україні. Але ця критика почалася, підкреслив він, коли уряд Ющенка почав скасовувати різні пільги, які діяли в Україні протягом років.

Після того, як уряд уневажнив 259 постанов про пільги, „критика досягла дев'ятого валу“, сказав Єхануров і додав, що уряд „не живе в тепличних умовах“, але стійко витримує, а касуючи пільги, „уряд хоче увести однакові умови усім українцям“.

Гострі дискусії в галузі енергетики і сільського господарства – це також частина тієї, як він сказав, війни проти уряду.

СПРАВИ ЦЕРКВИ

Московський Патріархат намагається зірвати об'єднання церков в Україні

25 липня на прес-конференції в Київській патріархії, яку провів Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, йшлося про надзвичайно важливу проблему сьогодні – об'єднання та незалежність православ'я в Україні. У цьому році впала ще одна залізна завіса – світове православ'я, зрештою, звернуло увагу на стан однієї з найбільших православних спільнот світу – української. Вселенський Патріарх Варфоломій I відкрито висловив свої наміри сприяти об'єднанню українсько-

го православ'я та наданню йому канонічного статусу автокефальної, тобто незалежної, помісної Церкви, рівної серед 14 інших православних Церков світу. Цим шляхетним, історично виправданим намірам чинить енергійний опір Московський Патріархат (МП). Та на всі невизнання його прерогатив з боку Москви Патріарх Варфоломій I, посилаючись на історію, відповідає, що Україна є його канонічною територією і що він має повне право надати їй незалежність.

Патріарх Філарет повідомив на прес-конференції, що заплановану на кінець липня зустріч у Швейцарії, яка мала об'єднати за круглим столом переговорів усіх дійових осіб цієї історичної драми – представників Константинопольського й Московського Патріархатів, представників усіх трьох українських Церков та уряду України – відкладено на вимогу Московського Патріархату. На думку Патріарха Філарета, пояснюється це тим, що на Архиєрейському соборі РПЦ, який збереться в Москві на-

прикінці серпня, УПЦ (МП) буде надано автономію, тобто певний, далеко не повний ступінь самостійності. Таким чином МП намагається відвести більшу біду – повну втрату УПЦ, до складу якої входить понад 8 тис. парафій (до речі, на території власне Росії сьогодні тільки 7 тис. парафій).

Церковним політикам очевидно, що Вселенський Патріарх, який офіційно висловив свою точку зору стосовно доцільності й необхідності надання українській церкві автокефалії, не визнає „московську“ автономну УПЦ. Судячи з багатьох інформаційних повідомлень, МП готує та впроваджує систему термінових заходів, аби зірвати згадані церковні процеси в Україні. Деякі єпархіяльні владики, як, наприклад, архиєпископ Одеський та Ізмаїльський Агафангел, розгорнули широку кампанію протестів, в яку намагаються втягнути всю свою паству.

„Українські“ православні братства випускають фантастичні маніфести, на зразок, наприклад, таких: „Мы решительно заявляем, что как один встанем на защиту Святого Православия... Мы дадим достойный отпор кучке „мазепинцев“-роскольников. Русь Святая, храни веру Православную!“. У Києві створено ще одну церковно-громадську структуру – „Путь православных“, яка чинить неабиякий тиск на Митрополита Володимира (Сабодана), аби заручитися його публічною підтримкою.

Важко прогнозувати подальший перебіг церковних подій; нелегко вірити в те, що Всеукраїнський православний собор збереться ще цього року. Бо дуже непросто Московському Патріархату розлучитися з 8 тисячами „своїх“ українських парафій, – це буде щось на зразок другої Біловерхої Пуші.

Клара Гудзик,
„День”

Чому треба виступити проти Митрополита В. Сабодана, призначеного Москвою

Енциклопедія „Британіка”, том 16, „Knowledge in Depth”, на сторінці 51-й пише: „Коли помер патріарх в 1700 році, Петро наслідника не призначив; нарешті в 1721 році він дав церкві бюрократичну організацію: Святий Синод, складений з декількох ієрархів та світського репрезентанта імператора; останній, титулований головним прокурором, виконував найголовнішу роль”. І далі: „Одним з головних завдань священика було допомогти державі у виконанні її законів, особливо тих, які були спрямовані проти старовірів, так що в цей спосіб духовенство перетворилося в інструмент переслідування і пригноблення”.

Далі том VIII „Ready Reference and Index” на сторінці 726-й пише: „В 1721 році цар Петро Великий знищив патріархат Москви, замінивши його „Святим Урядуючим Синодом”, сильно контролюваним урядом. Патріархат не був відновлений аж до російської Жовтневої Революції 1917 року”.

Всім нам відомо, що сталося після 1917 року: Українська Церква

знищена, Російська зруйнована, як і багато інших церков. Проте у 1943 році Російська Церква була відновлена. Чому ж не Українська? Що росіяни зробили – це зодягнули агентів НКВД в ризи попів. Ті ж самі попи керують Церквою Росії нині, як також призначені в Україні, та ще й пишаються, що вони канонічні. Яка ж тут канонічність? Хіба та, що й нині „благословляють” своїх юнаків іти в Чечню вбивати дітей та жінок. Найбільш підступними кроками російської Церкви було: знеславити Гетьмана Мазепу після перемоги під Полтавою та знеславити Патріарха Філарета після проголошення незалежності України.

Дозволив собі зробити цитати з „Британіки”, тому що це видання є найбільш довіреним і правдивим джерелом інформації в цілому світі і точно віддзеркалює суть російського „православ'я”.

Іларіон Хейлик,
член Управи Братства св. Андрія
Первозваного при церкві-пам'ятнику в С. Бавнд-Бруці, Н. Дж.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
при ОУА „Самопоміч” в Нью-Йорку

подає до відома, що

НАВЧАННЯ

в новому шкільному році 2000/2001

розпочнеться

в суботу, 9 вересня 2000 р.

СЛУЖБОЮ БОЖОЮ

в церкві св. Юра
при 7-й вулиці, в Нью-Йорку, Н.Й.

❖ Збірка всіх учнів по класах о год. 9-й ранку

❖ Навчання після Служби Божої триватиме до год. 1-ої дня

❖ Вписи нових учнів від 1-ої до 12-ої класи, яктакож передшкілля відбуватимуться в перші суботи вересня в канцелярії школи (вхід Т. Шевченко Плейс) між 6 і 7 вул.

При школі існує СВІТЛИЧКА, що є під зарядом 83 Відділу Союзу Українок

- Школа є першою на Заході, яка має зкомп'ютеризовану бібліотеку в українській мові.
- Модерна бібліотека нараховує 3,000 томів шкільних, літературних книжок.
- Учні усіх 12-ти клас систематично випозичають книжки, читають їх, удосконалюючи свою рідну мову. Процедура випозичення і віддавання книжок у бібліотеці, ведеться електронічною ручкою по „bar codes”.
- Систематичне читання книжок дає можливість вивчити українську мову.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Зустріч Дітройтської Округи УНСоюзу

Учасники зустрічі на оселі „Діброва”

До уваги українських мистців

Як і минулими роками, УНСоюз має на меті видати нову серію різдвяних карток, накладом близько 120,000. Запрошуємо українських мистців взяти участь у цьому проєкті. Дохід з продажу карток призначений на потреби Союзівки, оселі Українського Народного Союзу, розташованій на 400 акрах у Кетскільських горах.

Цього року приймаються до репродукції твори з традиційною темою українського Різдва.

**ТВОРИ ПРИЙМАЮТЬСЯ
ДО 31 СЕРПНЯ 2000 року.**

Досі були видані репродукції визначних українських мистців з Америки, Канади і України, а саме: Богдана Божемського, Якова Гніздовського, Петра Головатого, Марії Гарасовської-Дачишин, Тані Гаєцької, Михайла Дмитренка, Олександра Канюки, Юрія Козака, Яреми Козака, Данила Коштури, Зеновії Кулинич, Віталія Литвина, Андрія Мадає, Люби Максимчук, Романа Марковича, Марти Анни, Наталки, Лідії Палій, Лідії Пясецької, Ореста

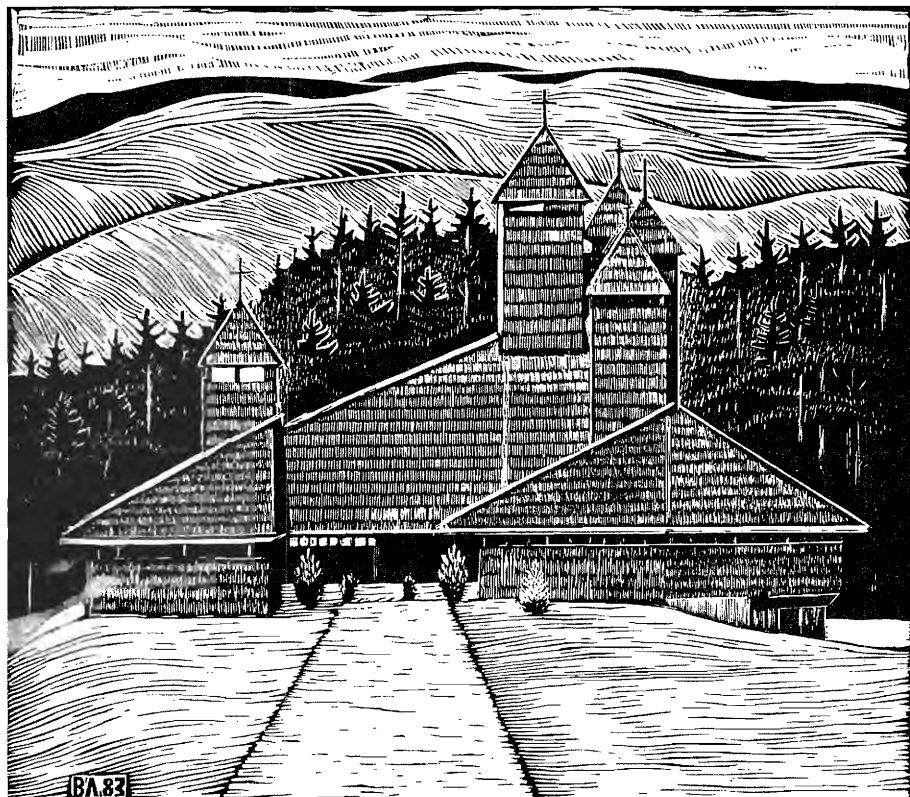
Поліщука, Мирона Рижули, Марти Савчак, Христини Сай, Ярослава Стадника, Олени Стасюк, Ірени Твердохліб, Галини Титли, Юрія Тритяка, Юрія Віктюка.

Бажаючи популяризувати тему традиційного українського Різдва, УНСоюз запрошує українських мистців взяти участь у цьому проєкті, надіславши знімки своїх творів, чи то традиційно-релігійних, чи сучасних з точним описом твору. Щоб колекція була цікавою і різноманітною приймаємо до репродукції різні жанри: олію, акварелі, темперу, комп'ютерну графіку, гваш, дереворити, керамічні твори та інше. Знімки творів з точним описом слід надсилати на адресу:

**Ukrainian National Association,
2200 Route 10,
Parsippany, NJ 07054
Att'n Oksana Trytjak.**

У справі додаткових інформацій прошу звертатися на тел.: **973 292-9800, додатковий.: 3071.**

Оксана Тритяк,
координатор особливих проєктів
УНС

В. Литвин. Церква Пресвятої Трійці на Союзівці.

інформував, що завдяки старанням Округи УНСоюз приділив низку стипендій для випускників середніх шкіл, які є членами УНСоюзу. Сказав також, що у рамках програми братських союзів штату Мишиген минулого тижня прибрано оселю „Діброва” при, на жаль, невеликій кількості добровольців. О. Серафим звернув увагу на факт, що в Окрузі бракує секретарів, є відносно слабкий відгук на потребу кількісного збільшення членства, та просив активніше зайнятися придбанням визначної квоти нового членства. У розваговій частині Патриція Свистак з дочкою (обидві народжені в Америці) ділилися їхніми враженнями після десятиденного перебування в Україні, яку відвідали вперше. Вони були приємно вражені, що, mimo економічних обставин, люди були дуже привітні і радо їх вітали. Опісля присутні задавали багато запитань.

У дальшій частині програми Ольга Марущак прочитала низку жартів та сміховинок різних авторів, які розвеселили присутніх. Під кінець усі відспівали „Многая літа” подружжям А. і В. Бігунів та М. і Я. Базюків, які недавно відсвяткували свої 55-літні ювілеї.

Гарна погода причинилася до успіху зустрічі.

Зенон Василькевич

Товариські зустрічі в організаціях є формою зміцнення зв'язків між членами, сприяють взаєморозумінню і співпраці між ними. Одна з таких зустрічей активу дітройтської Округи УНСоюзу відбулася на оселі „Діброва”, у суботу, 8 липня. Присутніх було майже 50 осіб. Програма складалася з полуденку та офіційно-розвагової частини, яку відкрив голова Округи д-р Олександр Серафим. Він

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 2000 р.

	Молодь	Дорослі	АДЦ	Разом
Активні члени 5/2000	7,384	15,536	3,787	26,707
Неактивні члени 5/2000	7,293	18,074	0	25,367
Всі члени 5/2000	14,677	33,610	3,787	52,074
Активне членство				
Приріст у 6/2000				
Нові члени	10	14	0	24
Нові УЛ	0	0	0	0
Прийняті наново	4	6	2	12
Разом	14	20	2	36
Убуток				
Померли	0	36	0	36
Вибрали гроші	16	27	0	43
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	10	12	0	22
Виплатили вповні вкладки забезпечення	16	22	0	38
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	31	82	0	113
Вигасло забезпечення (активні)	28	37	88	153
Кінчилось забезпечення	0	4	7	11
Разом	101	220	95	416
Всі активні члени 6/2000	7,297	15,336	3,694	26,327
Неактивне членство				
Приріст у 6/2000				
Виплачене забезпечення	16	22	0	38
Відійшли на частинно виплачене забезпечення	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	31	82	0	113
Разом	47	104	0	151
Убуток у 6/2000				
* Померли	0	34	0	34
* Вибрали готівку	12	11	0	23
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	3	3	0	6
Повернені в активні	4	6	0	10
Вигасло забезпечення (неактивні)	0	0	0	0
Разом	19	54	0	73
Всі неактивні члени 6/2000	7,321	18,124	0	25,445
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 6/2000	14,618	33,460	3,694	51,772
(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)				

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Конференція і загальні збори
Централі українських кооператив
Америки

Нагороджені почесними грамотами (зліва): Дмитро Григорчук, Ігор Чижович, Тамара Денисенко, Микола Жулинський, Всеволод Саленко, Богдан Ватраль.

29 червня – 1 липня ц. р. у Філадельфії відбулися конференція і загальні збори Централі українських кооператив Америки (ЦУКА). 29 червня господарі конференції з Української федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч”, яку очолює інж. Ігор Чижович, підготували товариський вечір в готелі недалеко „Тризубівки”. На зустріч прибули понад 50 учасників із 19 кредитівок різних

штатів США та запрошені гості із CUNA Mutual Group і України. Голова ради директорів ЦУКА Тамара Денисенко відкрила конференцію, після чого нею провадив президент ЦУКА інж. Дмитро Григорчук.

Першу доповідь зробив Джеймс Бирнс про кредитові картки. З доповіддю про фінансову аналізу

(Закінчення на стор. 10)

19-та українознавча конференція
в Урбані-Шампейн

В університеті Урбана-Шампейн штату Іллінойс 14–15 липня ц. р. відбулась конференція „Українська біобібліографія”.

Марта Тарнавська зробила доповідь „Українська література англійською мовою на порозі нового тисячоліття”. Сергій Білокінь говорив про „Українські біобібліографічні праці періоду незалежності: підсумки й перспективи”.

Цікаві спостереження запропонував Ярослав Розумний, який у доповіді „Політика проти науки: один бібліографічний приклад” преостежив тлумачення слова „москаль” у перекладах Третього відділення та в коментарях до советських видань Т. Шевченка. У повідомленні „Архівні матеріали як основні джерела для біобібліографічного дослідження” Надія Банчик звернула увагу присутніх на потребу вибирати український матеріал в архівах Гуверівського інституту.

Широку панораму бібліографічних досліджень у Бібліотеці Конгресу розкрив перед присутніми Богдан Ясінський у доповіді „Сто років українського друкарства у США: праця над бібліографічними покажчиками”.

Василь і Дарія Маркусі розповіли про біобібліографічні джерела у праці над „Енциклопедією української діаспори”. Незважаючи на матеріяльні труднощі (лише чотири оплачувані співробітники) обидві книги американського тому

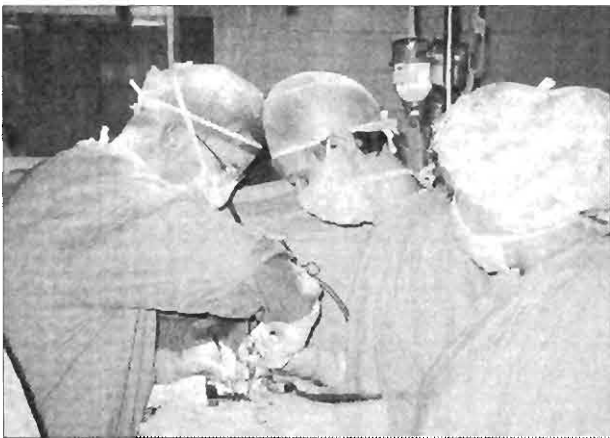
буде здано до друку наступного року. Показавши на прикладах, як розвивалась українська біобібліографія в США, Дмитро Штогрин ґрунтовно розкрив проблему „Загальний біографічний довідник західної діаспори”.

Не одержали в'їзних віз до США два учасники конференції з України, тому доповідь Валентини Прокопівної з Харкова „Розвиток краєзнавчої бібліографії в Центральній науковій бібліотеці Національного Харківського університету” прочитала Оксана П'ясецька, а доповідь львів'янина Юрія Романишина „Преса українських військових формацій 1942–1945 років” зreferував Сергій Білокінь.

Наведеними доповідями проблематика української біобібліографії не вичерпується. Лишилися не з'ясованими принципи добору персоналій для „Енциклопедії української діаспори”: чи це мають бути лише люди, активні у громаді, чи треба брати до уваги також і індивідуальні досягнення українців? На конференції були представлені обидві точки зору, і на користь кожної з них наводилися переконливі аргументи. Думається, поки не пізно, принципи підготовки цього базового видання варто обговорити в пресі.

Сергій Білокінь,
доктор історичних наук

„Гарт Лінк“ допомагає хворим на серце дітям

Дитячий хірург Дон Ватсон з університету Теннессі у Мемфісі разом з д-ром Миколою Коником оперують дитину у Львівському центрі серцево-судинної хірургії.

Міннеаполіс є осідком головного представництва міжнародної добровільної медичної організації „Чілдренс Гарт Лінк“ (Children's Heart Link), основним завданням якої є допомога дітям в лікуванні хвороб серця.

З допомогою автора цих рядків ця організація встановила зв'язок з медичними судинно-серцевими центрами в Києві і Львові. В липні минулого року президент організації Клавдія Лібрехт і керівник програми допомоги Джан Кушінг відвідали обидва центри. У Львові відбулися наради з медиками, в яких взяли участь завідувачий катедрою кардіології при Державному медичному інституті д-р Дмитро Бабляк, професор цього інституту д-р Юрій Іванів, завідувачий дитячої серцевої хірургії д-р Микола Коник і завідувачий однією з львівських районних лікарень д-р Борис Кривко.

У квітні цього року до Львова прибуло 13 членів „Чілдренс Гарт Лінк“ під проводом д-ра Дональда Ватсона, дитячого серцевого хірурга з університету Теннесі-Мемфіс. У цій групі були

кардіологи, анестезіологи, медичні сестри і техніки, а також Клавдія Лібрехт, президент, і Деніс МакКеб, координатор програми. Американські спеціалісти асистували при операціях, при встановленні діагноз і при післяопераційній опіці.

Операціями виправлено вади серця 14 дітям, а 45 дітей перейшли діагностичну перевірку. Після закінчення цієї місії вони залишили все своє медичне приладдя, інструменти, ліки, подарували іграшки і одяг для дітей. Клавдія Лібрехт сказала, що їм було надзвичайно приємно працювати з українцями. Д-р Ватсон висловився, що при застарілому медичному обладнанні, відсутності інструментів і ліків українські лікарі з неймовірною посвятою лікують своїх пацієнтів. Вони люблять дітей.

Місцева українська преса з вдячністю висловила про американську медичну допомогу. Часопис „Високий замок“ під заголовком „Щоб не переривався зв'язок між дитячими серцями“ підкреслює, що хірурги оперували дітей з різних областей України. Людмила Полєвська описує долю дівчинки, котра народила-

Вікторія Беднарчик, якій 10 тижнів, одужує в реанімаційному відділенні після успішної операції серця. Операцію спільно зробили лікарі „Гарт-Лінк“ і України.

Борис Кривко, головний лікар Львівської обласної лікарні, і Клавдія Лібрехт, президент „Гарт-Лінк“, підписують меморандум про допомогу в серцевій хірургії.

ся з важкою вагою серця і була в критичному стані. Маленька Вікторія В. буде жити, так само, як і 13-літній Дмитро С. з Донецької області. Його привезла до Львова мама, бо в інших клініках оперувати не бралися.

В газеті „Ратуша“ під заголовком „Я вам довіряю“ Любов Остапенко описує життя Володі Гельвонюка, який народився з одною із найскладніших недуг серця. Лікування були безуспішні. Хлопчик не має повноцінного дитинства, мати його померла. У батька – інша сім'я. Він виростав біля бабусі. Мріяв, що колись він буде таким як „всі інші“. Коли Клавдія Лібрехт запитала його, чи він боїться операції, Володя відповів: „Я вам довіряю“. Його операція, так як всі інші, пройшла успішно. Далі авторка пише, що діти вважають день операції другим днем народження, називають хірургів хрещеними батьками і моляться за них. Одна дівчинка сказала, що коли виросте і буде мати донечку, назве її „Клавдія“. В часописі підкреслено, що Клавдія Лібрехт – це рушійна сила в „Чілдренс Гарт Лінк“.

Д-р Михайло Козак

Державні службовці України...

(Закінчення зі стор. 1)

йоркському університеті. Кетрін розказує, що школа отримала дотацію від Державного департаменту, щоб ознайомити групу державних службовців України з охороною здоров'я і адміністративною ділянкою в США. Ця група – шість державних службовців з Києва та інших міст України – спеціалісти з ділянки громадської охорони здоров'я та довкілля.

Програма в США тривала три тижні і включала серію семінарів, конференцій, зустрічей та сесій, в яких шість службовців з України мали змогу особисто побачити, як оформлюється і працює адміністративна політика на всіх урядових рівнях у США. Вони побували у Нью-Йорку, Албані та Вашингтоні, де могли запитати про аналіз усіх складових кожного урядового рівня – міста, штату та держави, і порівняти їх зі станом справ в Україні. Крім того, учасники мали змогу зустрітися з неприбутковими і добродійними організаціями.

У висліді закінчення програми охорони здоров'я і довкілля учасники одержали краще розуміння напрямних та формування політики громадських послуг у демократичному суспільстві, що, безумовно, допоможе їм більш ефективно боротися за охорону здоров'я та довкілля на батьківщині.

К. Джонсон з допомогою Б. Кекіша роздає посвідчення про закінчення стажування.

Програма розрахована на шість тижнів: три в США, а після повернення в Україну – ще три тижні в Європі. На вечір прощання з українськими службовцями прийшли представники української громади Нью-Йорку: Мирослав Шмігель – голова Об'єднаного комітету УККА, Надія Шмігель – референтка Суспільної опіки Головної Управи СУА, Наталія Дума – голова ОУА Т-ва „Самопоміч“ в Нью-Йорку, Богдан Кекіш – президент Федеральної кредитової спілки „Самопоміч“ в Нью-Йорку, Христина Певна – завідувача відділом фотографій Українського Музею, Всеволод Саленко – президент Української православної кредитівки в Нью-Йорку. Від Кетрін Джонсон дізналися, що наступна група державних службовців з України має прибути в жовтні. А загалом з України подібних груп має бути п'ять – кожна знайомитиметься з іншою ділянкою урядів міста, штату і держави. До складу цієї групи входять: Наталія Лакіза-Сачук – головний дорадник Національного інституту стратегічних досліджень Ради національної безпеки і оборони України в Адміністрації Президента, Варвара Салнушко – заступник голови Адміністрації з питань охорони здоров'я Дніпропетровської області, Елла Ковжарова –

У дружній розмові (зліва): В. Тимофєєв, В. Салнушко, Е. Ковжарова, М. Шмігель.

головний дорадник Комітету з питань охорони здоров'я та опіки матері і дитини при секретаріаті Верховної Ради, Володимир Сівак – голова Відділу державного управління екологічної безпеки в Чернівецькій області, Сергій Слободенюк – старший дорадник Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, та Володимир Тимофєєв – заступник голови відділу Секретаріату Кабінету Міністрів. А їм допомагали двоє україномовних перекладачів з Державного департаменту у Вашингтоні – Матільда Кукліш і Віктор Личик. Запитую, як стали учасниками цієї програми?

– Був конкурс для державних службовців, і ми подали свої кандидатури на участь у цій групі – відповідають вони.

– Що скористали зі стажування і перебування в США?

Відповідають, що й самі не були готові на те, щоб за три тижні побачити, поспілкуватись, зрозуміти і засвоїти таку кількість нового. Все ж таки скористали багато, і все це можна буде використати в практичній роботі та удосконалити існуючі системи в Україні.

Можливість для практичного застосування новонабутого досвіду, на думку В. Салнушко, в Україні існує. Е. Ковжарова захоплена добродійними і неприбутковими організаціями, їхньою співпрацею з урядовими чинниками. В. Сівак вважає, що доконче треба попрацювати над пробудженням громадської уваги до існуючих проблем охорони здоров'я та довкілля. Н. Лакіза-Сачук, С. Слободенюк і В. Тимофєєв свій набутий досвід використають у відповідних комісіях Кабінету Міністрів, Верховної Ради і Адміністрації Президента.

Молоді ентузіясти вірять в майбутнє України. Вони свідомі всіх недотягнень в Україні, але не втрачають надії в силу і спроможність народу. Вони не тільки державні урядовці, це – молоді спеціалісти, які знають вартість свого українського „я“, свідомі своєї місії – повноцінних громадян країни, яких турбує її доля. Наталія Лакіза-Сачук, яка добре володіє англійською мовою, вже не раз побувала в Америці, розказує з гордістю про Всеукраїнське жіноче товариство ім. Олени Теліги, до котрого належить. Варвара і Елла – лікарки, з гордістю розповідають про організацію охорони здоров'я „Пульс України“, засновану лікарями, членами якої вони є. Було б ще багато чого цікавого дізнатись, але...

У святковій і дружній атмосфері швидко проминув час, пора прощатися. Кетрін Джонсон вручає учасникам стажування свідоцтва про закінчення.

Фото автора

МВФ ще не відновлює...

(Закінчення зі стор. 1)

Україна вже вдвічі згорнула види діяльності, до яких застосовувався пільговий режим оподаткування у вільних економічних зонах. Крім того, наприкінці року уряд ухвалить рішення щодо закриття вільних економічних зон, які не досягнули успішних результатів. Як сказав Ю.Єхануров, під час переговорів з керівництвом МВФ обговорювалося питання формування бюджету 2001 року. За його словами, МВФ занепокоєний, що внаслідок зменшення податкового тиску значно зменшаться надходження до бюджету. Під час ухвалення податкового кодексу це питання має бути вирішено в комплексі.

Як підкреслив Ю.Єхануров, Україна не ставить питання про отримання „надмірних коштів“ від МВФ, мова йде просто про поточні платежі. Він нагадав, що діючий уряд віддає більше коштів, ніж отримує.

Візита місії МВФ, яка має ухвалити остаточне рішення щодо відновлення програми розширеного фінансування України, має відбутися в середині вересня. Юрій Єхануров зазначив, що місія працюватиме близько тижня, і інформація про справу відновлення України кредитування надійде до МВФ приблизно 20 вересня. Після цього буде визначено дату засідання Ради директорів МВФ, на якому розглядатиметься українське питання. Ю.Єхануров зазначив, що під час переговорів української делегації з представниками МВФ у Вашингтоні було визначено,

що перед відновленням України фінансування за програмою EFF має бути чітко вирішено питання аудиту Нацбанку України. Засідання Ради директорів МВФ, на якому розглядатимуться результати аудиту НБУ, має відбутися 28 серпня. На сьогодні, згідно з отриманими документами, відомо, що всі кошти, які Україна отримала від МВФ, використовувалися за призначенням, „всі інсинуації щодо цього питання вже можна припинити, і в Україні гроші ніхто не краде“.

Друге питання, яке має бути вирішено під час розгляду результатів аудиту, – про завищення показників золото-валютних резервів НБУ. Ю.Єхануров повідомив, що встановлено два випадки завищення показників, і зараз це вивчається.

УНІАН

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЦЬ ПОДІЙ

18 серпня – Український фестиваль „Гомін України” в Філадельфії (Ridge Ave. at 33rd and Dauphin Str.). Поч. о 8-й вечора.

20 серпня – відзначення 9-ої річниці Незалежності України в Чикаго відбудеться на площі перед Українським Культурним Осередком (на розі вулиць Чикаго і Овклей). Початок о 1-й по пол.

24 серпня – відзначення 9-ої річниці Незалежності України у Філадельфії – в Українському Освітньо-Культурному Центрі (700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046). Тел.: (215) 663-1166. Початок о 7-й веч.

25 серпня – відзначення 9-ої річниці Незалежності України в Українському Культурному Центрі в Савт Бавид Бруку, Н. Дж. (135 Davidson Ave., Somerset, NJ). Початок о 7-й год. веч. Тел.: (212) 873-8550 – о. Іван Лишик, або (908) 534-6683 – Михайло Шульга.

9 вересня – розпочнеться навчання в Школі українознавства при ОУА „Самопоміч“ в Нью-Йорку службою Божою в церкві св. Юра при 7-й вулиці в м. Нью-Йорку. Початок о 9-й ранку.

11-14 вересня – 11-та товариська зустріч-з'їзд „регенсбуржців” на Союзівці.

15-17 вересня – з'їзд колишніх студентів Гайдєнської гімназії ім. Тараса Шевченка в Гайдєнаві, Німеччина, відбудеться в готелі Ramada Inn., 130 Route 10 West, East Hanover, N.J. 07936. Тел. (973) 386-5622 або (215) 725-0587.

30 вересня – відзначення 50-річчя Осередку СУМ в Українському домі „Дніпро” в Баффало (562 Дженесі стріт). Початок о 5:30.

11 жовтня – подорож на футбольні змагання до Норвегії. Тел. (216) 351-1700.

15 жовтня – тихий авкціон Українського музею відбудеться в Рамада готелі, Іст-Гановер, Н. Дж. Початок о 2-й годині.

19 листопада – відзначення 50-річчя Пласту в Кліфтоні, у приміщенні „гай-скул”: 333 Colfax Ave., Clifton. Початок о 3-й год. по пол.

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?” є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклами (тел. 973-292-9800, дод. 3040).

Теодор Пільків на порозі 98-ліття

Теодор Пільків

Мало хто з бориславців похилого віку пам'ятає свого колишнього крайнина, мешканця Тустанович Теодора Пількова, який ще у сорок четвертому році, напередодні другого більшовицько-московського нашествия, був змушений покинути рідну Батьківщину і з дружиною та малолітнім сином шукати притулку в чужому світі. Ніхто й не знає того, скільки горя, мук, поневірянь, розпачу судилося йому пережити в перші роки, а може, й десятиріччя бездомного скитання, аж поки не знайшов на чужині вирваного віїною з рідного дому старшого

сина і сталий осілок в далекій Канаді, у найбільшому місті Торонто. Відтоді особисте горе начебто відступило від Теодора Пількова, але туга за Україною ні на мить не вщухає в його ранимому серці. Як зболені співпереживання, одна за одною йдуть до рідного краю його допомоги – рідним, знайомим, дітям-сиротам, студентам, учням, громадським та молодіжним організаціям, товариствам, церковним громадам... Господь дав Теодорові Пількову таких же, як і сам, синів-патріотів – Петра і Романа – й довгими десятиліттями всі три з їхніми сімействами – цілим Пільківським родом – самозречно живуть лише любов'ю до України, вірою у її волю і справжню державність. І не тільки живуть, а й жертвовно віддають їй усі свої сили й здобутки.

6 жовтня цього року Теодор Пільків відзначить 98 років свого життя. Чи й справді таким винятковим особистостям, що потрібні людям, народам, Батьківщині, Господь посилав і виняткове довголіття? То ж побажаймо шановному Теодорові Пількову, патріархові славного роду, міцного здоров'я, довгого-довгого віку життя і сили в подальшій праці на благо свого народу!

**Громадськість міста Борислава
Львівської обл.**

Фестиваль „Гомін України” у Філядельфії

Вже від 1975 року Філядельфія спонсорує фестивалі етнічних груп нашого міста, на котрих відбуваються концерти, які мають свій особливий чар.

Українські фестивалі „Гомін України” також уже стали традицією. Особливістю цих фестивалів є їхня різноманітність і високий мистецький рівень. Програму концертів на фестивалях порівнюють з добірними виступами в „Academy of Music”. Вступ на фестиваль вільний. Видатки оплачує Департамент розваг міста Філядельфії. Програмою українського концерту вже від 1981 року займається Комітет української громади метрополітальної Філядельфії, очолений інж. Михайлом Ничем. Цього року фестиваль відбудеться в п'ятницю, 18 серпня, як завжди, – початок о год. 8-й вечора. Фестиваль присвячений Дню Незалеж-

ности України. У програмі – вокальні виступи, музичні й хореографічні точки.

Вперше виступить у Філядельфії Анна Ковалко, сопрано, уже відомий нашій громаді баритон-соліст Львівської опери Олег Чмир, відомий композитор-піаніст Мирослав Скорик та Володимир Винницький, концертний піаніст, лауреат міжнародних конкурсів. Цим разом загостить Український інтернаціональний балет зі своїми неперевершеними креаціями. Ансамбль „Волошки”, наша улюблена хореографічна філядельфійська група, виступить з новим репертуаром. Учасники фестивалю напевно матимуть насолоду з програми концерту. Організатори очікують масової участі нашої громади з Філядельфії і околиць.

Н. Пазуник

Постріли пролунали опівдні

Валентина і Віктор Померляни з дітьми Наталею (12 років), Андрієм (10 років), Ольгою (7 років) і Галею (5 років) незадовго до трагедії.

В місті Шарлотт, штат Норт Каролайна трагічно загинув українець, батько чотирьох дітей, 38-річний Віктор Померля. Трагедія луною озвалася передовсім в євангельських церквах, тому що Віктор Померля належав до Церкви християн віри євангельської («п'ятдесятників») і до США приїхав, коли Американська Церква віддала згоду держави на виїзд п'ятдесятників з колишнього СРСР, де вони зазнавали переслідувань за релігійні переконання. Про Віктора розповідає Оксана Прокопович з Української євангельської церкви в місті Юніоні, Н.Дж., яка добре знала покійного:

– Віктор з дружиною Валею і двома дітьми приїхали у 1992 році з Чернівців, оселилися в Юніоні, жили тут чотири роки, а пізніше переїхали до Норт Каролайни, де купили хату. Віктор закінчив коледж і став дипломованим електриком, пішов працювати, а Валя була вдома з чотирма дітьми. 25 липня він збирався на роботу і перед цим сказав дружині, що працюватиме додаткові години, бо

хоче мати кілька днів вільних і відпочити з дітьми в Савт Каролайні. Була дванадцята година дня, він пообідав, вийшов, сів до авто і відкрив Біблію. В цю мить повз нього проїхало біле авто і з нього хлопець років двадцяти, навіть не зупиняючись, тільки трохи пригальмувавши, тричі крізь двері вистрелив у Віктора і вбив його. Ми знаємо Віктора і впевнені, що вбивство було безпричинним. Розслідування злочину триває.

Продовжує пастор церкви Павло Ходневич:

– Ми молимося за потішення родини Віктора Померля. Його дружина Валя опинилася в дуже важкому становищі з чотирма дітьми в чужій країні. Прикро, що не дали візи братові Віктора, який хотів приїхати на похорон і підтримати молоду вдову. Наша громада вирішила надати родині Померлянів допомогу, а для тих, хто хотів би прилучитися до нас і допомогти осиротілим дітям, подаю адресу: **Valya Pomerlyan, 1807 Darbrook Dr., Charlott, NC 28205.**

Л.Х.

Конференція ЦУКА

(Закінчення зі стор. 8)

кредитових кооператив за 1999 рік виступив голова Контрольної комісії ЦУКА інж. Ігор Козак, який повідомив про зріст членства на 18,9 відсотка, а капіталу – на 9,8 відсотка. ЦУКА залишається базою для дальшого зростання українських громадсько-релігійних установ. Довголітній працівник пенсильванської Ліги кредитівок Артур Дінжер виголосив доповідь про обов'язки директорів кожної кредитівки.

Вечір закінчився бенкетом-вечерею і мистецькою програмою, в котрій виступали танцювальний ансамбль „Волошки” з Філядельфії і солістка Київської опери Ліда Бичкова. Вітальну промову від імені Президента України Леоніда Кучми і Прем'єра-міністра Віктора Ющенка виголосив віце-прем'єр України д-р Микола Жулинський. М. Жулинський вручив почесні грамоти активним членам І. Чижовичу, Д. Григорчуку, Т. Денисенку, Б. Кекішу, Б. Ватралу і В. Саленку. На зустрічі була дружина віце-прем'єра Галина Жулинська, голова Кредитної спілки „Турбота” з Києва, яка залишається на стажуванні в Нью-Йорку і Чикаго.

Наступного дня відбулися загальні збори ЦУКА, які відкрила голова Ради Тамара Денисенко. Були присутні 19 делегатів від кре-

дитових кооператив – членів ЦУКА, а також запрошені гості.

Президент Д. Григорчук зробив звіт про діяльність управи, в якому підкреслив, що тепер кредитівки, щоб конкурувати з банками, повинні мати повний набір послуг – кредитові картки, чекові рахунки, сертифікати та ін., повідомив що плянується відкрити нову кредитівку в Сіетлі, Вашингтон, де живе багато новоприбулих з України. Заплановано у серпні провести конференцію у Полтаві і Києві. Зголосилися 42 учасники до участі у цій конференції.

Президент кредитної спілки „Турбота” з Києва Галина Жулинська привітала учасників зборів від Національної асоціації кредитних спілок України.

Після загальних зборів відбулося засідання дирекції, на якому вибрано екзекутиву у такому складі: Тамара Денисенко – голова Ради; Ігор Ляшко – заступник; Богдан Ватраль – заступник з зовнішніх зв'язків; Ігор Рудько – секретар, а також члени – Богдан Кекіш, Лев Футала, Оксана Ксенос, Ярослав Федун, Нуся Вох-Керда.

На президента ЦУКА вибрано Д. Григорчука. Контрольну комісію перевибрано ту саму: голова інж. Ігор Козак, члени – Ігор Макаренко і Надя Гайдук.

У вечорі відбувся бенкет Української діаспорної олімпіади – 2000, в котрому взяли участь делегати.

Дмитро Григорчук

О. Омельченко переміг ... на виборах мера

КИЇВ. – На „Виборах мера на Майдані Незалежності” у Києві, які проходили в суботу за ініціативою Всеукраїнського молодіжного об'єднання „Молодь – надія України”, переміг нинішній мер столиці

Олександр Омельченко. У виборах взяв участь 191 киянин. За О.Омельченка жителі віддали 137 голосів (71 відс.), за Григорія Суркіса – 24 (12,5 відс.), решта кандидатів набрали від 1-го до 8-ми голосів.

У рідному селі Плешканях

Фоторепортаж читача

Нарешті на українській землі!

Поклик рідної землі примусив мене всупереч вікові та недугам вирушити з Рочестеру на батьківську землю, в село Плешкані, що лежить на колишній Полтавщині, а тепер належить до Черкаської області. Для збільшення приємності намагався полетіти українським літаком, але ніхто не міг мені в цьому допомогти, тож полетів фінською лінією. Поруч сиділи латиш і фінка, які раділи тому, що їхні країни позбулися впливу Москви. А ми? На летовищі в Борисполі мені дали офіційного папірця з неправильно написаним моїм прізвищем. Я звернув на це увагу служби. Одна дівчина відповіла українською мовою, що у них немає друкарської машинки з українськими літерами, а друга сумно сказала: „Ви б спробували тут, у нас, пожити”.

У Києві мене й сина зустрічали племінник Петро Авраменко з зятем Володимиром, племінниця Наталка з чоловіком і дочкою (вони живуть у Каневі), Наталя Шумкова з Києво-Могилянської академії, приятелі і друзі. Вирушили до Петра, де нас чекали з частуванням його дружина Світлана з дочкою Оксаною, сином Сашком і внуком Дмитром. Наступного дня поїхали до бюро реєстрації чужинців, де знову усі форми були російською мовою, бо українських ще не надрукували. На дверях службовців

теж виднілися російські написи, в кіосках – російські газети, на київських вулицях – російські розмови. Але вивіски подекуди були вже українські.

Мій син Микола був розчарований, коли не міг знайти телевізійний канал, який вів би передачу українською мовою. Щоб розрадити його, ми вибралися до Михайлівського собору, на вулиці і площі міста, де саме святкували День Києва. Таки є у Києві українці! Щоправда, ми засмутилися, коли не вдалося знайти місце, до якого люди ходять у потребі. Але Київ теж не відразу збудовано! Зачекаємо! Зате в Плешканях ми потрапили в цілком українську обстановку. Живе тут мій племінник Микола з родиною. Усе село говорить українською мовою. В школі викладають теж українською, а чужинська, яку вивчають, – англійська. От і добре!

Директорка школи Людмила Горобець разом з вчителями запросили мене й сина до школи, розповіли про підготовку до нового навчального року, приготували обід.

На цьому місці загинув В.Чорновіл

Стіл був вщерть заставлений різними стравами. Були й пляшки з напоєм місцевого, золотоніського виробу. Після розмови про сільське життя вчителька Лідія Фесун принесла баян і полинула зворушлива народна пісня.

Люблять в Плешканях добру пісню, хоча живеться людям не весело. Молодші ще якось дають собі раду, пораючись на присадибних городках, де вирощують картоплю, цибулю, помідори... Є у дворах корови, свині, качки й гуси. Але земельна реформа ще й не починалась. Працюють люди в колективному підприємстві. прополюють буряки, а заробляють лед-

Моє село – Плешкані.

ве на хліб. Село занепадає, багато хат стоять порожніми. Особливо важко людям старшого віку. Для зовсім бездоглядних влаштували службу соціальної допомоги – приходять її працівниці, щоб принести води, купити хліба. Ті, хто має рідню, такою допомогою не охоплені... Вдови бідують... У 1943 році, коли до села прийшла Червона армія, усіх чоловіків забрали до війська і без зброї (одна рушниця і два патрони на п'ятьох) погнали на форсування Дніпра, де усі вони й загинули. А ще раніше село винищив голод... Тепер поставили пам'ятник жертвам голодомору, але не зазначили на ньому, хто ж той голод організував у заможному колись полтавському селі. В сусідньому Гельмязеві ще стоїть пам'ятник Ленінові, а мої односельці на останніх виборах переважно голосували за Петра Симоненка.

Моє перебування в рідному селі, на жаль, виявилось коротшим, ніж плянувалося: захворів син і лікарі порадили якнайшвидше повертатися до Америки. Навіть дали посвідку англійською та українською мовами про те, що я змушений повертатися достроково. Щоправда, летунська компанія на посвідку не зважила, узяла 300 доларів за перенесення лету, проте ми щасливо дісталися додому і син мав медичну допомогу. Не пощастило моєму Миколі побувати у Каневі, вклонитися Шевченкові, відвідати Могилянську академію, але він задоволений тим, що побачив батькове село, рідню, відчув її гостинність, за яку ми щиро дякуємо усім Семенцям, Брусам, Денисенкам. А для читачів „Свободи” я привіз кілька світлин з подорожі.

Михайло Семенець,
Гемлін, Н.Й.

Мої односельці.

У школі нас почастували обідом.

Обід завершився піснею.

УКРАЇНА І СВІТ

МОВНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ

Брати приклад з Франції і Швейцарії

„Мова й суспільство: українська ситуація та світовий досвід” – такою була тема круглого стола, організованого Студентським науковим товариством Національного університету „Києво-Могилянська Академія” у рамках щорічної наукової конференції „Дні науки в НаУКМА”, яка нещодавно відбулася в Києво-Могилянській Академії.

З доповідями та повідомленнями виступали як студенти і викладачі НаУКМА, так і провідні науковці в галузі етнополітики, права та соціології з інших наукових установ Києва. Юрій Сасенко, доктор економічних наук, завідувач відділу Інституту соціології НАН України, напівжартома-напівсерйозно зауважив, що, з огляду на інформаційну домінанту англійської мови, другою державною в Україні має стати саме англійська, а не російська. Він же назвав сумні факти кількарізного скорочення назв українських книжок і тиражів українських газет протягом останніх років, але водночас продемонстрував спеціальним графіком, що українська мова має певний природний поріг самозбереження, що дозволяє їй вижити навіть за найнесприятливіших умов значного скорочення носіїв мови. Учений назвав свою ілюстрацію живучості української мови „графіком енергетизму української мови” і запевнив, що він продовжить вивчення цього цікавого феномена.

У доповідях студентів НаУКМА Дмитра Губенка, Олександра Гаврилова, Дмитра Горчакова шлося про мовні проблеми Литви, Латвії та Естонії, які, як відомо, також зазнали руйнівного зросійщення, але змогли вистояти, захис-

тити і відродити свої мови; про боротьбу двох мовних систем та ідеологій у Норвегії (за наявності однієї державної мови); про взаємини різних мов у Бельгії.

Олександр Майборода, доктор історичних наук, завідувач відділу етнополітики Інституту політичних і етнонаціональних досліджень, доповів на прикладі політичного русинства про використання діалекту як фактора етнополітики на Закарпатті. Кандидат юридичних наук, доцент кафедри правознавства НаУКМА Мирослава Антонович виступила з доповіддю про судовий захист державної мови в Україні та інших країнах. Власне, про судовий захист державної мови в Україні майже не доводиться говорити. Українськими законами механізмів такого захисту просто не передбачено, і українська судова практика знає лише поодинокі прецеденти. Тим часом у тій же Норвегії, що впливало з доповіді Олександра Гаврилова, як і в інших скандинавських країнах, існують спеціальні інститути, на які покладено відповідальність за нагляд над мовною ситуацією в державі. Зокрема у Норвегії такий орган називається Норвезькою мовною радою. А у Франції, де могутній французький мові, здається, ніщо не загрожує, у статті 18 Закону про вживання французької мови чітко говориться: „Порушення положень законодавчих актів, прийнятих для застосування цього закону, засвідчуються у протоколах, які зберігають юридичну силу до того часу, як буде доведено протилежне. Під загрозою недійсності протоколи мають бути адресовані у п'ятиденний термін після їхнього

складення прокуророві республіки. В той же термін надсилається копія зацікавленій особі”.

Загалом, обговорення теми „круглого столу” відбувалося в спокійній, сказати б, академічній атмосфері. І лише наприкінці, коли мова зайшла про шляхи розв'язання в Україні мовної проблеми, дискусія одразу стала жвавішою і навіть гарячою. Виразно проявилися дві тенденції ставлення до вирішення цієї болючої проблеми. Перша: приймати все як є, виходячи з реального стану української мови, і йти на компроміси заради громадянського миру і злагоди. Друга: відстоювати законні права української мови, закріплені статтею 10 Конституції та іншими законодавчими актами.

Прозвучали різні аргументи, але, як здається, більшість учасників круглого стола, розуміючи всю складність мовного питання, не хотіли б і надалі зносити тої наруги, яку вони, українці, мусять терпіти в українській(?) державі. Адже якщо говорити про компроміс у цьому питанні, то на компроміс ідуть, переважно, українці, які не цураються російської, вивчають її у своїх школах, – на відміну від мейсєнків-чародєєвих та інших, які, демонстративно порушуючи закон, зневажають державну мову, мову мільйонів своїх співвітчизників.

На закінчення була висловлена думка, що подібні круглі столи й дискусії вкрай потрібні. Зокрема непогано було б якомога детальніше ознайомитися з практичним досвідом застосування мовного законодавства у таких країнах, як Франція, Фінляндія, Швейцарія, Канада з тим, щоб їхній досвід став у пригоді при випрацюванні у Верховній Раді нових, удосконалених законодавчих актів, які б не тільки проголошували державність української мови, а й забезпечували її повноцінне існування.

Володимир Кобзар

Як творилась незалежність

До 10-ої річниці голодування студентів на Хрещатику

Едвард Кухар

Як членам хору „Думка” з Нью-Йорку, мені і моїй дружині пощастило побувати з концертами української пісні в Україні. Був це жовтень і листопад 1990 року. До цього часу українці з Америки літали у советську Україну як туристи. Туристів возили у призначені місця – парки, театри та інші розваги, призначені для туристів з долями.

Літак швейцарської летунської лінії з Нью-Йорку, після короткого приземлення в Цюриху, привіз наш хор у Будапешт, а вже угорська лінія „Малев” доставила нас під вечір у Львів. Полагодження формальностей на львівському летовищі та вивантаження нашого багажу тривало до першої години ночі. Після сніданку, перед виїздом на проби, вийшли ми з нашого готелю „Супутник” поглянути на світ Божий України. На багатопверховому готелі на самому вершкуні майорів синьо-жовтий прапор. Це вже була ознака, що Советський Союз от-от зійде з лиця землі, „як роса на сонці”.

В Оперному театрі наш хор відспівав два концерти, і обидва рази заля була переповнена. Тодішні львівські часописи писали про наші успішні концерти, як „про гастролі з аншлагами”? У советській Україні змушені були вживати німецькі слова, ще й тепер вживають, бо Москва, не маючи в російській мові своїх слів, накрала чужих і нашу мову ними засмітила. У Львові ми співали чотири концерти – два в Опері, один в Театрі

ім. Марії Заньковецької, один у філармонії.

Зустрічі з родинами наших хористів перевищували всяку уяву. Вранці перед готелем чекали на нас маси людей. Гостинність наших рідних переходила всі межі. Вони витрачалися останнім грошем, щоб тільки нас задовольнити. У моїй пам'яті залишився момент, коли одна з моїх двоюрідних сестер у Львові запросила нас на гостину до своєї хати після одного з наших концертів в Оперному театрі. Концерт закінчився в год. 11-й вечора. Поки передягнулись, завезли речі назад в готель – вже 12-та година. Поки зайшли в мешкання моєї сестри – перша. Але гостилися до ранку!

Чоловік моєї двоюрідної сестри, Архип Данилюк, теперішній директор „Шевченківського гаю” (колишній Стрийський парк), популярного музею народної культури і архітектури. Архип – освічена, культурна людина. За його плечима – понад сотня праць на теми народної архітектури. Личить тут згадати надзвичайно гостинну допомогу і щирі прихильності до нашої „Думки” членів львівських хорів „Гомін” та „Трембіта”.

Зі Львова ми поїхали з концертами у Київ, нашу княжу столицю. Зі залізничної стації автобуси привезли нас в готель „Славутич”, над самим Дніпром. Чудовий краєвид довкруги готелю чарував та захоплював нас, хористів, котрі покинули Україну у війну, в дитинстві. Молодші з нас народились в

(Закінчення на стор. 13)

Річ не у слові „міліція”, а в тому, що вона захищає

Напередодні 9-ої річниці Незалежності України патос оптимістичних звітів відсуває на задній план повсякденні негаразди української держави, зокрема порушення прав людини.

Журналісти і політологи, правозахисники і вчені-історики, досліджуючи порушення прав і свобод людини на нашій землі, переважно обмежуються періодом 1918–1937 років і виправдовуються тим, що, мовляв, ще й тепер не всі архіви є доступними. Може, в якійсь мірі це так, але ще в більшій мірі нашим дослідникам бракує послідовності у розвінчуванні тоталітарного режиму. Тим часом у кожній українській родині є репресовані.

На жаль, українці, розум і воля яких пригнічені десятиріччями знущань, все ще не усвідомлюють, що сьогоднішнім мовчанням вони підписують собі вирок на завтра, коли антиукраїнські сили досягнуть своєї мети.

Останнім часом в Україні досить багато говорять про розбудову громадянського суспільства. Але його неможливо принести зі сторони, позичити в когось, як позичають кредити у Міжнародному Валютному Фонді. Громадянське – це таке суспільство, в якому держава служить людині, а не навпаки, де діяльність виконавчих органів обмежена законом, а громадянин може захистити себе через суд, отримати вичерпну інформацію про власні права. Що ми маємо в правовому полі України сьогодні? Маємо нашвидкоруч прийняту Конституцію, стоси марних законів, бездіяльність судів і прокура-

тури, корумпованих представників державної влади і тотальне недовір'я до людей з боку міліції та СБУ, які все ще користуються методами залякування, приниження гідності рядових громадян України.

Чи такий порядок речей випадковий? Україна перебрала від УРСР всі найгірші традиції і їх ревно зберігає стара комуністична партійно-кагебівська номенклатура, яка продовжує керувати на цій землі, перетворюючи її в руїну. Сьогодні в Україні, яка існує виключно за рахунок закордонних кредитів і де рівень безробіття сягнув 7 мільйонів, налічується 1.5 мільйона працівників спецслужб, завданням яких є виявляти „неблаголюбних” щодо режиму громадян, передусім представників інтелігенції.

Органи МВС і СБУ прослуховують телефони всіх громадських організацій та окремих громадян, які потрапили до „чорного списку”, перлюструють пошту, поширюють брудні плітки, б'ють, калічать. У слідчих ізоляторах панує катування, вбивства підслідних (часто під виглядом самогубств), що підтверджується висновками компетентних міжнародних комісій, Уповноваженим з прав людини ВР України. Дотепер не розкрите жодне „резонансне” вбивство, яке сталося по Україні від 1993 року: наприклад, журналіста Бойка, журналіста Шевченка, банкіра Гетьмана, бізнесмена Щербаня, депутата Чорновола тощо. Співробітників спеціальних служб покри-

(Закінчення на стор. 13)

Українцем треба бути в душі

Інтерв'ю нашого кореспондента в Єрусалимі Світлани Глаз з послом України в державі Ізраїль Дмитром Марковим

Посол України в державі Ізраїль Дмитро Марков

— Дмитре Юхимовичу, розкажіть, будь-ласка, про себе?

— Я — професійний журналіст-міжнародник або дипломатичний журналіст. І відслужив у цій професії більше 20 років. Займався політологією Канади, Сполучених Штатів. Це все за доби соціалізму. А в 1991 році, коли Україна стала незалежною, я, як і мільйони інших українців, перейшов у нову сферу діяльності. Одноставно, всією родиною, дуже гаряче влилися в державотворення України. Через рік мені було запропоновано дипломатичну посаду і вже 5 травня 1992 року я був присутній при відкритті нашим першим Президентом України Леонідом Кравчуком посольства України у Вашингтоні. Це була маленька місія, яка мала 5 кімнат. Вже при мені купували велике приміщення. Після служби радником у США Л. Кучма запросив мене керівником прес-служби і прес-секретарем Президента. І ось уже два роки я займаю посаду посла України в державі Ізраїль. Посольство наше має регіональний характер, бо, крім Ізраїлю, є посольство України на Кіпрі — досить цікавій країні у вузловому місці Середземномор'я, а також займаємося Палес-

тинською національною автономією. У нас компактний, але кваліфікований штат, досвідчені дипломати.

Ізраїль для України — особлива країна. Передовсім, тут проживають майже 400 тисяч вихідців з України, в тому числі і етнічні українці. Ця країна важлива для нас з історичної точки зору: євреї в Україні проживали ще за часів Київської Русі, і в сучасному Києві були цілі квартали євреїв, скажімо Поділ. В нашій історії були добрі сторінки, були й сумні. Але все це зв'язує два наших народи. Єднають нас і економічні, культурні зв'язки. Для нас з регіоном Близького Сходу пов'язані пляни економічного зв'язку, продуктивності, українського внеску в досягнення миру, стабільності.

— Якщо можна, розкажіть детальніше про економічні та культурні зв'язки.

— Один з основних принципів нашої зовнішньої політики — це економіка. Міністерство закордонних справ все переглядає через призму того, що це дасть Україні. У нас є торговельно-економічна місія, яка досягає істотного поглиблення торговельно-економічних зв'язків між Україною та Ізраїлем. За 8 років товарообіг виріс з 6 мільйонів доларів у 1992 році до 200 мільйонів у минулому році. Почалося співробітництво у тих галузях, де ми раніше не співпрацювали: сільське господарство, в галузі високіх технологій, у хемічній та фармацевтичній галузях, легкій промисловості. Коли буваю в Києві і бачу рекламу, скажімо, ізраїльських холодильників, або ізраїльські продукти в крамницях, то відчуваю, що в тій чи іншій мірі це — результат праці наших дипломатів.

— Не менш важливі для обох країн інформаційно-культурні зв'язки?

— Звичайно. Тут у нас серйозні взаємини. В Ізраїлі, як я вже сказав, живе багато колишніх грома-

дян України. Святі місця ваблять людей з усього світу, в тому числі і з України. Ми маємо ряд домовленостей у цій роботі. Маштаби нас покищо не задовольняють і першим кроком до її поживлення буде відкриття Інформаційно-культурного центру України в Ізраїлі. Дуже сподіваємося, що запрацює телевізійний міст — пряме телевізійне мовлення. Зараз ми в стадії досить важких переговорів, на жаль, з українською стороною, зі спонсорами. Ізраїль не візьме на себе фінансування такого проєкту, це їм не цікаво. Серед партнерів вбачаємо українські телеканали „Інтер” та „1+1”. Вони потужні і найбільш перспективні. Для такого співробітництва у нас є правова база, підписано меморандум про телевізійне співробітництво. Є спільна українсько-ізраїльська газета „Голос”, щоправда, вона виходить російською мовою. З радіо трохи складніше, бо хвиля не досягає... Треба бути реалістами, ринок вимагає певних меж. Їх розширити допоможе майбутній Інформаційний центр, сторінка в Інтернеті, яку ми відкриваємо.

— Україна — це Європа, а Ізраїль — країна Сходу. В чому схожість, а в чому протиріччя?

— Взагалі, ізраїльтяни вважають, що вони живуть у європейській державі. Можливо, з точки зору демографії вони мають рацію. Спільного у нас багато. Я був здивований, коли прочитав результати опитування громадської думки в Україні про країни, які близькі до нашої держави, з якими українці хотіли б мати справу. Ізраїль увійшов у число 5-ти країн з найвищою перспективою. А також США, Польща, Росія, Франція. Є такі підводні течії, які нас єднають. Що нас різнить? Перш за все, нинішня Україна розвивається в системі безконфліктності, безкровності, тоді як тут, в Ізраїлі, ми спостерігаємо радикальні, фанатичні зіткнення в самому суспільстві.

Друге. Ця країна живе в умовах постійної війни, фактично веде бойові дії. Ми приїхали з країни, яка після тяжкої історії тепер живе в безконфліктному суспільстві. У

нас немає підстав для таких серйозних конфліктів. У нас трапляються колотнечі, „розбірки”, але „сусідського” характеру, а соціально-політичні процеси, які ставили б під загрозу саме існування держави, відсутні. Ми самостійні менше десяти років. Цій же країні 52 і весь час є загроза існування Ізраїлю. Це — хвороблива тема для Ізраїлю, і це нас різнить, звичайно.

Третє, відсутність соборності в Україні, непорозуміння релігійних діячів все ж негативно не впливає на взаємини віруючих і світських людей у нашому суспільстві. Тут все навпаки: ми спостерігаємо протиріччя. Нове покоління ізраїльтян не сприймає ортодоксів, не мириться з небажанням ортодоксальних юнаків служити в армії.

Звичайно, відмінності є, але єднають нас однакові економічні реформи, ми ідемо шляхом Ізраїлю в цьому пляні. Що найбільше мене вражає тут? Сільське господарство. Як на камінні росте все те, чим багата країна? Овочами та садибиною країна себе забезпечує повністю. А ми дивуємося, чому ж наші такі родючі і багатющі землі не дають таких врожаїв? Клімат у нас сприятливий, вода є, а сільське виробництво кульгає...

— Дмитре Юхимовичу, ваші побажання напередодні Дня незалежності України?

— Як колись казали, братам далеким і рідним хочу побажати, щоб кожний день незалежності сприймався українцями як ювілей. Бо буде і 10-ий, і 50-ий. І не має значення, з яким паспортом ходить українець: американським, ізраїльським, українським. Важливо, щоб він залишався в душі українцем і дбав про Україну, щоб вона зайняла те місце в світі, на яке має право. Щоб залишився внутрішній потяг і відчуття належності до України, щоб допомагали їй добрим словом, підтримкою її доброго імені.

— Дякую вам, пане посол, за розмову і побажання, до яких приєднуюсь.

Світлана Глаз,
кореспондент „Свободи”,
Тель-Авів, Єрусалим

Як творилась...

(Закінчення зі стор. 12)

Америці і знали про Україну тільки з книжок чи розповідей батьків.

Концерти разом з київською „Думкою”, найкращим хором України, з їхнім диригентом Євгеном Савчуком, в театрі ім. Тараса Шевченка наш концерт в Каневі на могилі Тараса Шевченка, концерт в Полтаві — це незабутні сторінки мого перебування в Україні.

У Київ приїхали ми в час, коли патріотичні студенти голодували на Хрещатику, домагаючись резигнації тодішнього голови Верховної Ради Масола. Через натовп людей, котрі стояли на підвищенні, під котрим голодували студенти і де виступали промовці, ми продерлись, щоб наш хор заспівав „Ще не вмерла Україна”. Один з нас, ростом високий Михайло Мочула ніс синьо-жовтий прапор.

Якраз тоді черговий промовець, а ним був Михайло Горинь, закінчив говорити і проходив біля мене. У цій хвилині я спіймав його за руку, щоб подякувати за промову. Він, не знаючи, хто я, хутко забрав

свою руку з моєї і відійшов від мене. Я здогадався, що в натовпі було чимало агентів КГБ.

Врешті дістались ми перед підвищення, щоб заспівати український гімн. В цьому часі Хрещатиком проходила 10-тисячна маса народу з синьо-жовтими прапорами. Почувши наш спів, люди вигукували: „Слава Україні!” Промовляли з цього підвищення і наші хористи. Був тоді з нами отець Роман Ганкевич з Канади, він провів молитву і промовив до голодуючих студентів і до всіх на Хрещатику.

Наш молодий хорист Олесь Кузьма, адвокат, пояснив причину голодування англійською мовою для журналістів з інших країн світу, котрі прибули в Київ звітували про ці демонстрації. Того ж дня ми довідалися, що Масол залишив пост голови Верховної Ради. Студенти перемогли.

Ось уже десять років минуло від голодівки студентів та демонстрації українців на Хрещатику в ім'я незалежності України. Куди поділись маси цього патріотичного народу? Сьогодні на вулицях Києва і інших міст України не почуєш української мови...

Річ не у слові ...

(Закінчення зі стор. 12)

вають прокуратура, суди, органи державної влади фактично не мають можливості їх контролювати — система МБС та СБУ є, по-суті, державою в державі.

У процесі поглиблення соціально-економічної кризи в Україні спеціальні служби стають дедалі жорстокішими, і якщо цього не зупинити, то Україна має нагоду перетворитись на тоталітарне утворення, подібне до Домініканської республіки.

Рух у напрямі утвердження правової держави було б найдоцільніше розпочинати із внесення змін і доповнень до законодавства України, зокрема до Конституції, стаття 58 якої фактично гальмує процес люстрацій і притягнення до відповідальності осіб, які вчинили на теренах СРСР злочини проти людяності — активістів комуновладного режиму. Тим більше, що багато їх і тепер перебуває при владі, а решта спокійно живе на свої персональні пенсії.

Досвід країн Східної Європи, які звільнились від комуністичної

залежності став би Україні у пригоді. По-друге, існує гостра потреба переведення діяльності спеціальних служб із конспіративно-терористичного русла на охорону саме незалежності України, прав і свобод її громадян. Під тиском звинувачень на свою адресу керівники Міністерства внутрішніх справ вдають, ніби щось „перебудовують”, перейменовують міліцію на поліцію, вводять нову уніформу для своїх співробітників. А тим часом це міністерство має намір підпорядкувати собі прикордонні війська.

Тільки впровадження досвіду розвинених країн світу, де поліція підпорядкована меріям міст, контролюється з боку прокуратури, засобів масової інформації і громадськості, має прозоре інформаційне поле, може перевести українську міліцію-поліцію з категорії жандармів, які завжди готові виконати будь-який брудний політичний наказ, в категорію охоронців громадського порядку.

Андрій Чорнуха,
голова Київського Крайового товариства політ'язнів і репресованих „Щит Батьківщини”

ЦЕРКВА 2000

У Воррені, Мишиген, 18 червня відбулась під відкритим небом частина святкувань 2000-ліття від народження Христа. Ініціаторами цих урочистостей виступили отці Дітройтського деканату, які створили Громадський комітет українців штату Мишиген і запросили до співпраці і співучасті духовенство та вірних усіх релігійних деномінацій.

Також був створений Почесний комітет під патронатом парохів місцевих українських церков, до якого увійшли: о. д-р Павло Боднарчук, о. ігумен Роберто Лукавий, о. декан Василь Салковський, о. мітрат Іван Лазар, о. Маріо Дацишин, о. Вейн Руджгі і о. Андрю Роджер.

Діловий комітет очолив д-р Павло Джуль, а йому до помічі стало понад 20 осіб, створивши ще декілька комісій і розділивши між собою практичну працю. Серед них були особи православного і католицького віровизнання, старші і молодші, професіоналісти, знавці літургійних справ. Деякі референти були перевантажені працею, зокрема літургійна, яку очолював Степан Феденко.

Отець д-р П. Боднарчук, о. декан В. Салковський, ЧСВВ, референтка мгр. Рома Дигдало, Ярослав Дужий, інж. Любомир Липецький, д-р Олександр Серафін, Володимир Дигдало, інж. Василь Колодчин, Мирослав Прийма та інші у великій мірі допомогли, щоб ювілейна імпреза була вдаю. Ключеву роль у підготовці до Соборного Молебня і запланованого на осінь концерту релігійної музики відігравали маестро В. Щесюк і голова Концертної комісії Володимир Дигдало. Маестро В. Щесюк підготував збільшений ювілейний хор і надавав фахові мистецькі поради.

О годині 3-ій по полудні згаданої неділі велика площа перед українською греко-католицькою церквою у Воррені заройлась людьми. Похід-процесія в організаційному порядку рушив спочатку до прибраної квітами статуї Матері Божої, щоб просити в неї заступництва для українського народу, а потім на велику площу до Розп'яття Ісуса Христа і для відправи Соборного Молебня, укладеного з молитов до святих Української Католицької і Православної

Дітройт відсвяткував 2000-ліття від народження Христа

Молебен у Дітроїті

Церков з благаннями про милосердя і заступництво за українську спільноту в діаспорі і народ в Україні.

За великим хрестом і релігійними реліквіями, що їх несли вівтарні дружинники, майорили національні прапори України і США, численні церковні хоругви прищерованих сестричтв, Марійської дружини ім. Зарваницької Матері Божої, Сестричтва Матері Божої Неустаючої Помічі, Сестричтва св. Покрови, Українського православного сестричтва ім. св. Ольги, школи українознавства ім. Лесі Українки, Окружної Управи Союзу Українок Америки. Серця дорослих людей зворушила колона дітей-дошкільнят, одягнених у вишиванки, які встелювали квітами дорогу на місце молитви до Матері Божої та Ісуса Христа. За ними йшла походом молодь – православна і католицька, діти шкіл церкви Непорочного Зачаття, численна група пластуників, представники осередків СУМ і ОДУМ з власними прапорами, ветерани у військових уніформах, численна група хористів зі своїм диригентом, чимала кількість священослужителів. Процесія кінчалася великою громадою вірних. У цій урочистості взяло участь понад 600 осіб.

На площі під Христом-розп'ят-

тям стали до Соборного Молебня десять отців: о. д-р П. Боднарчук, о. ігумен Роберто Лукавий, о. декан Василь Салковський, о. мітрат Іван Лазар, о. Роман Гикавий, о. Маріо Дацишин, о. Даниїл Чайковський, о. Вейн Руджгі, о. Ендрю Роджер, о. Богдан Рябчук – гість з України, парох села Люче на Івано-Франківщині. Зміст Молебня не тільки був схвалений Літургійною комісією, але викликав захоплення у вірних, які тимчасово перебувають в ЗСА. Вони порадили, щоб частину примірників переслати в Україну для користування у релігійних громадах.

Єдність у Христі-Господі була головним гаслом святкувань 2000-ліття від народження Христа. В тому дусі отці П. Боднарчук і Вейн Руджгі виголосили короткі проповіді українською і англійською мовами. Глибоке душевне піднесення викликала проповідь о. д-ра П. Боднарчука, пароха катедри св. Покрови УПЦ, який закликав вірних покінутися з двоподілами і упередженнями, але натомість шукати поєднучого діалогу. „Нас об'єднує наша українськість, наша мова і наші християнські традиції”, – підкреслив він, бажаючи в Ісуса Христа благословення для наших спільнот в діаспорі та в не-

залежній Україні. З набожністю і надхненням сотні людей слухали проказаної священником молитви до всіх святих землі української, ісповідників, єреїв, преподобних, щоб вони заступились перед Христом і просили благословення для нашої України, наших церков і всіх українців в Україні і поза її межами сущих, „щоб ці святкування 2000-ліття Різдва Христового вплили в наші серця силу та насагу для праці на благо Української Церкви та Матері нашої України”.

Святочна частина закінчилася співом „Боже Великий Єдиний” – разом з ювілейним хором співали усі присутні.

Після Молебня любителі образотворчого мистецтва мали нагоду оглянути виставку ікон (майже 100), роботи українських іконографів і послухати доповідь „Значення ікони у християнстві”, що її виголосив о. диякон Святослав Новицький. Виставку підготували: Рома Дигдало, Мирослав Бараник і Віра Петруша.

Немає сумніву, що ця унікальна подія увійде до історії діаспори, а також заохотить багатьох до зміцнення духовного зв'язку між Українськими Церквами.

Володимир Левенець

Приїхав зі Львова священник

Настоятель церкви в селі Куцівці о. Володимир Гнатишин.

Церква Різдва Пресвятої Богородиці в селі Куцівці на Черкащині збудована ще в 1846 році. За комуністичного режиму вона не діяла і прийшла до жалюгідного стану. Аж приїхав до громади зі Львова молодий пастир – о. Володимир Гнатишин. Як і громада, він належить до Української Автокефальної Православної Церкви.

Люди в селі – бідні, на церкву жертвувати не можуть. Де дістати грошей? Місцевий фермер Федір Лішук дав з своїх статків якусь суму, в Києві вдалося випросити кошти з бюджетних асигнувань.

Церква поволі оживає... І в цьому чимала заслуга молодого священника.

О.Вівчарик

Греко-католицька громада Слупська просить допомогти в будові храму

Місто Слупськ лежить на півночі Польщі, куди українців було вивезено з рідних земель у 1947 році в часі акції „Вісла”. Сьогодні громада міста і околиць нараховує близько 250 родин.

В нашій громаді є багато молоді і дітей. Маємо націю, що побудований храм стане осередком релігійного, культурного і суспільного життя, до котрого повернуться й ті, котрі відлучилися від нас.

Будуємо церкву під покровом Івана Хрестителя, щоб не блукати по польських костелах, не бути безпритульними у чийсь храмі. Зробили ми вже досить багато, залишилось провести світло, воду,

опалення. В наступному році плануємо зробити нове опорядження нашої церкви.

На жаль, всі ці роботи є дуже коштовні. Тому звертаємось з великим проханням до добродіїв у міру можливостей подати фінансову допомогу на закінчення будови нашого храму. Наша адреса: **Ul. Piastów, 15, 76-200 Słupsk, Poland. Tel.: 0048 (59) 842-81-13. Рахунок: PKO BP SA II/O Słupsk 56 10204649 102511741.**

Парох о. Богдан Піпка,
Петро Гнатюк,
голова Комітету будови церкви
м. Слупськ, Польща

Будьмо вірними материнській мові!

Нещодавно в газеті „Свобода“ (ч. 12) я прочитала статтю Петра Твардовського: „Дерусифікація в Україні. А де русифікація? В Україні!“, яка дуже доторкнулася мого серця. Як на мене, то нема кращої і чарівнішої, і співучішої мови в світі, як наша українська мова.

Недаремно ж у 1927 році на курсах мов у Парижі саме наша українська мова зайняла перше місце. А найбільше мені подобалася мова мого рідного черкаського краю. Багато в ній примовок та афоризмів, яких не знайдеш у словниках. Я окремі з них випишую в загальний зошит, бо то духовна скарбниця нашого краю.

Я донедавна працювала в сільській бібліотеці і щодня з сумом спостерігала, що зацікавлення українською книжкою все меншає. Якщо пенсіонери, люди середнього віку із задоволенням брали книги українською мовою, то цього не можна сказати про молодь. Або такий приклад: я – віруюча, веду

біблійні уроки. У нашій церкві 67 парафіян. І тільки я та ще три жінки користуємось українською мовою, а всі інші хочуть мати Біблію на російській мові.

Я листуюся з багатьма людьми і мене зворушує щире прохання українців з чужини написати їм бо-дай декілька слів рідною українською мовою. І я роблю це з великим задоволенням. Я ніколи не зрозумію тих, хто добровільно зрікається рідної мови. Багато було розтерзано українських письменників у 30-ті роки. Але ніхто з них не зрікався рідного слова.

Український поет Сидір Воробкевич писав: „Мова рідна, слово рідне, хто вас забуває, той у грудях не серденько, тільки камінь має!“ Будьмо ж вірними послідовниками їхньої шани і любові до рідної материнської мови.

Віра Оберемок,
село Русалівка,
Маньківського району,
Черкаської області.

Ще раз про переклад „Молитви Господньої“

Постійний дописувач до „Свободи“ **Іван Овечко** з Кольорадо 26 травня ц.р. надрукував свій лист-роздуми про переклад молитви „Отче наш“, в якому він висловлює сумнів у точності перекладу слів Ісуса Христа, зокрема „...і не введи нас у спокусу“, та „раб Божий“. „Бог ніколи й нікого не вводить у спокусу, – пише І. Овечко. – Бог може нас випробувати щодо нашої віри в Нього“. В продовження роздумів про „Отче наш“, порушених Іваном Овечком, інший наш читач, **Северин Ярмолин** з Клівленду, Огайо, звертає увагу на неправильне вживання сполучника „але“ у молитві, який означає протилежність дій. „Невдалий переклад, – пише С. Ярмолин, – одну просьбу про охорону від спокуси лукавого розділив на дві окремі, протиставивши їх сполучником „але“. На мою думку, первісний текст звучав „...і охорони нас від спокуси лукавого. Амінь!“.

Однак прот. о. **Богдан Демчук** із Саскатуну, Кагада, переконаний, що справа перекладу давно і добре перевірена богословами й духовенством, і наводить список публікацій на цю тему. „Отці церкви навчили нас, як треба молитися, і дали свої зауваги та вияснення, ... не кажучи вже про світських богословів, що багато книжок і статей написали, і вияснювали значення молитви Господньої“.

Архипресвітер **Сергій Кіндзерявий-Пастухів** з Вест-Бабилену, Нью-Йорк, цитує слова молитви Господньої: „І не веди нас до випробування (до спокуси) та визволи нас від лукавого“. (Мф. 6:9-13). Щодо поняття „раб Божий“, то архипресвітер пише так: „Христос називав учеників Своїх друзями, але вони всі величали себе рабами: 'Павло, раб Ісуса Христа'. Мудрість тут велика, глибинне прозріння; на жаль, не всі це сприймають“.

Творчість наших читачів

Серпнева незалежність

*Серпневі дні, яскраве сонце
Танцюють люди гопака:
До нас свобода завітала –
О Боже, радість це яка!*

*Ми стали вільними, як птиці,
Розкрили крила – летимо!
Майбутнє наше хай святиться:
Ідемо, дієм, ростемо!*

*Тепер ледь човгає Вкраїна
Грошей не має. Вся в боргах
Лиш лазаренків розвелось,
Що з України роблять прах.*

*О, мої рідні українці,
За що страждаєте, брати?
Вже дев'ять років проминуло,
А годі до добра дійти...*

Михайло Приходько,
Філадельфія

Інтернат просить допомоги

*В травні я відвідала в Україні
Лівчицьку школу-інтернат, де ви-
ховуються 110 наших найбільш
нещасних українських дітей.
Шкільний будинок потребує ре-
монту. Я привезла лист-прохан-
ня до нашої української громади
від директора школи. Про дальші
інформації прошу звертатися до
мене на адресу: Irena Gadzera,
2647 N. Meade St., Chicago, IL
60639.*

Ірена Гаджера

Щиро просимо в міру можливостей допомогти Лівчицькій школі-інтернату у ремонті основного будинку. Він вже має 120 років і є пам'яткою архітектури XIX століття. У школі проживають 110 дітей, які страждають вадами розумового розвитку. Ці діти – сироти і напівсироти з бідних сімей.

Адреса школи: 81770, с. Лівчиці, Жидачівського району, Львівської області. Спонзорський рахунок – 25442303954001 МФО – 325644, код (ЗКПО) – 22351964, ОПЕРБ дирекції банку „Україна“, м. Жидачів. Телефони: 239-41-3-69, 239-41-3-67.

Володимир Вітів,
директор школи

„Свободу“ читаємо по черзі

Ми отримали два пакети з газетами „Свободи“. Читаємо по черзі. Ваша газета – це чудо. Скільки в ній правдивої інформації про нашу Україну! Це великий дарунок для всіх інвалідів, особливо для людей, котрі недугою прикуті до ліжок та інвалідних візків. Інваліди пресу передплачувати не можуть, бо в нас

вона дуже дорога, а пенсія – мізерна, яку, в основному, витрачаємо на ліки. А ще ж потрібні одяг, взуття, постіль, особливо харчі. Не меншу цінність для нас складають газети, книжки.

Юлія Курська,

член правління Товариства інвалідів „Надія“,
м. Чортків, Тернопільської обл., вул. Подільська, 3.

Надія в безвиході

Роздуми над листом

„Безвиходное положение заставило обратиться к вам“, – пише до української „Свободи“ в Америці російськомовна українка з Кіровограду Світлана Ходаковська, мама дуже хворої дитини. „Свобода“, як це робила вже сотні і тисячі разів, передає цей крик людської душі своїм читачам з надією, що хтось з них негайно скаже собі: треба допомогти! Наше читацьке середовище віддавна, ще з війни і повоєнних мандрів, вистраждало цю підставову моральну істину: в біді нема ні мов, ні націй, ні конфесій, ні рас, а є тільки люди.

Це належить до успадкованих від советських часів ознак – звертання до преси як до якоїсь чудодійної інстанції, вище над якою – тільки Бог. Хто знає ту систему близька, той потвердить, що це не була марна ілюзія. Держава і народ у тому протиприродному суспільстві не становили ніякої єдності, прірва між ними усе ширшала, й тільки газети та журнали закривали собою взаємне відчуження між народною масою і „власть імущими“ – закривали, лицеміряли при цьому, бо мусили підкреслювати свою лояльність до влади, однак, з іншого боку, газетарі у переважній більшості усвідомлювали свій обов'язок перед простим народом, свій борг перед ним, і в дуже багатьох випадках робили все, щоб допомогти людині в біді. Можна навіть сказати, що це був чи не єдиний спосіб дошкулити якомусь твердолобому чиновникові, бо майже завжди справу вигравали журналісти – вищі урядовці легко жертвували тим чиновником, адже це ще й мало свідчити про „справедливість і демократичність“ системи.

За інерцією, люди в Україні й

сьогодні сподіваються на вийнятковий вплив преси. Суспільство розхитане, розладнане, навіть найважливіші галузі, як от охорона здоров'я, працюють неефективно – у висліді до редакцій газет безперервним потоком ідуть скарги і різні прохання. Чимало з них долають океан, як, наприклад, цей лист С. Ходаковської.

Її син Андрійко, якому тепер три роки, народився з урологічною патологією, яка вимагає хірургічного втручання. Діагноза звучить так: **екстрофія сечового піхура, епіспадія і вторинний пієлонефрит нирок**. Словом, випадок дуже тяжкий, на фотографію хворого хлопчика можна дивитися лише людині з залізними нервами. Краще не дивитися, а просто витягнути з гаманця гроші, хто скільки має, і відіслати пригнічений горем мамі. Операція дорога і їх має бути декілька, крок за кроком. Згодилася взяти Андрійка на лікування урологічна клініка в Мангеттені, але вже перше оперування коштувало б 70,000 дол. С. Ходаковська знайшла значно дешевший варіант – у Польщі: на першу операцію досить 6,000 дол. Звісно ж, ні таких, ні ніяких грошей родина не має. Місячна пенсія на хворого хлопчика – 37 гривнів. Хто спроможний допомогти більшою чи меншою сумою, подаємо реквізити банку:

JSPB Bank Aval in favour Kirovograd, Acc. 2625.0.225, Switlana Khodakowska, Decabristiv Str. 2/14, Kirovograd, Ukraine. Або: Cor. Acc #04-4000-503, Bankers Trust Company, New York, N.Y.

На цьому ми могли б вважати наш обов'язок виконаним... якби не деяка недомовка, яка спонукає до глибших роздумів. На початку свого листа С. Ходаковська повідомляє, що лікарі в Україні беруться за хірургічне лікування Андрійка, однак „не гарантують,

що дитина буде повноцінною“. Коли йдеться про складні операції, то ніякий хірург – також ні американський, ні польський – не скаже наперед, що він гарантує 100-відсотковий успіх. „У вересні 1999 року ми вже майже погодилися на операцію і проходили обстеження в Києві. Лікарі нас налаштовували на те, що коли йому пересадять сечовий піхур у пряму кишку, то це буде кращий вихід для Андрійка і для усіх нас. Переконавали в тому, що куди б ми не звернулися, ніде нам не запропонують кращого варіанту, ні в якій іншій країні, навіть в Америці“.

Мати Андрійка не повірила українським лікарям, вдалася до польських. Ми не збираємося виступати арбітрами: може й справді у Варшаві мають досконалішу методику оперування даної патології. Разом з тим не можемо не стати на захист сучасної української медицини. В останні роки „Свобода“ постійно висвітлює контакти різних українських лікарів, в тому числі й хірургів, зі західними, зокрема американськими, і в кожному випадку авторитетні закордонні спеціалісти відзначають і підкреслюють високий професійний рівень медиків в Україні.

Інша річ, що на самій галузі негативно позначається загальна економічна скрута в державі, нема там у достатній кількості модерної діагностичної апаратури, пов'язаних з електронікою і лазерами хірургічних засобів. Однак що стосується знань, вмінь, професійної майстерності, відповідальності, самовідданості українських лікарів, то не поступаються вони ні перед польськими, ні перед якими іншими, вже не кажучи про те, що навіть за найскладнішу операцію хворий нічого не платить: медицина в Україні залишається безплатною.

Петро Часто

ЗВІДУСІЛЬ

СНІД загрожує Україні

Англійське інформаційне агентство Бі-Бі-Сі минулого місяця повідомило, що Україна стоїть на порозі найстрашнішої в Європі епідемії СНІД-у (AIDS), спричиненої, найбільшою мірою, вживанням наркотиків. Маючи населення менше ніж Велика Британія, Україна налічує вдсятеро більше заражених вірусом імунodefіциту (ВІЛ). Що жахає ще більше, то це швидкість, з якою ВІЛ-інфекція поширюється, а також інтенсивність її переходу у класичну форму захворювання на СНІД. Протягом найближчих 10 років на Україну чекає десять з половиною мільйонів смертей від СНІД-у. Картину робить ще похмурішою поєднання неефективних програм з відсутністю незалежної і сучасної інформації.

Принц Чарльз не плянує шлюбу

Англійський престолонаслідник принц Чарльз офіційно заперечив погослови, нібито він плянує одружитися зі своєю довголітньою приятелькою Камілею Паркер-Бовлс. Його бюро внесло протест до Комісії газетних протестів з приводу статті у „Сандей Таймс оф Лондон“, де говориться, що принц Чарльз і Каміла розглядають можливість шлюбу в Шотландії, де церква є більш толерантною до другого одруження розлучених осіб.

Президент Молдови пропонує референдум

Відмовляючись від перспективи стати маріонеткою, президент Молдови Петру Лучинський наклавав вето на закон, який скасував би вибори президента та дозволив би парламентові вибирати голову держави. П. Лучинський, значний комуністичний чиновник під час совєтської ери, захоплювався асамблеєю прийняти його пропозиції щодо референдуму, щоб на цій основі можна було заснувати майбутні керівні інституції країни.

Не щед्रो родить поле Білорусі

Офіційний Мінськ повідомив, що сільське господарство Білорусі має цього року зібрати на 2 млн. тонн зерна більше, ніж торік. Проте фахівці вважають, що збір зерна буде на 30 відсотків менший від торішнього, коли було зібрано по 20 центнерів з гектара. Цього року очікується в середньому небагато більше ніж десять. Торік держава виростила зерна найменше за останні 20 років. Розпочаті 10 липня за вказівкою Мінська жнива через декілька днів припинилися через відсутність пального. Коли про це повідомили президента О. Лукашенка, він сказав: „Ви думаете, що на ринку можна брати і не платити?“. Але відразу ж наказав виділити пальне з державної резерви.

Похорон у Бірчі

„Наше слово“, №31:

7 липня відбувся похорон вояків УПА, що полягли в Бірчі під час наступу на гарнізон Війська Польського 7 січня 1946 року. Спочили вони на території, що безпосередньо прилягала зі сходу до некрополі вояків Української Народної Республіки, померлих від нелюдських умов перебування в таборі інтернованих у 1919–1924 роках. Такі заходи безперервно мають місце протягом останнього десятиліття, однак ще ніде українцям не довелося чекати так довго і майже безнадійно. Від моменту віднайдення Євгеном Місилом місця поховань вояків УПА на терені містечка Бірчі до нинішнього дня минуло дев'ять років! Від моменту ексгумації останків до сьогоднішнього дня – майже рік...

Чи справді треба було аж такої напруги в українсько-польських стосунках, як це мало місце перед 7 липня, коли посол України в Польщі Д. Павличко вручив представникам польських влад відповідну дипломатичну ноту про те, що в такому стані справ, який існував щодо похорону вояків УПА, українська сторона не вважає можливою свою участь у ньому?

Протест Міністерства закордонних справ України викликав невеличкий подив українців у Польщі, оскільки вперше офіційний Київ на відповідному рівні поцікавився справами українських увічнень в сусідній країні. А вже цілком прецедент становить те, що Київ узяв слово щодо увічнення пам'яті вояків УПА поза кордоном України й запропонував польській стороні на державному рівні, по-партнерському, вшанувати героїв УПА, полеглих у Бірчі. Унаслідок такої постанови Києва, церемонійний офіційний похорон їхніх останків відбудеться в пізнішому терміні, після того, як між відповідними відомствами України й Польщі буде досягнуте порозуміння щодо способу й форми увічнення упівців, що на нинішній день спочивають на цвинтарі в Пікуличах.

Похорон почався о 3-ій год. по полудні на ділянці колишнього цвинтаря, що сусідє з могилами

вояків УНР. Не взяли в ньому участі жодні офіційні особи як з українського, так і з польського боку. Похоронне Богослужіння відправили священники УГКЦ на чолі з отцем митратом С. Дзюбиною та канцлером греко-католицької консисторії о. Б. Степаном. Перед священством стояли домовини, на кожній – дерев'яний хрест і скромна червона троянда. За домовинами – дві глибокі ями. У кожній труні – тлінні останки полеглих вояків УПА з Бірчі та Лішної біля Сянока, розстріляних вироком військового суду в Сяноці в 1947 році. Перших – 28, а других – 19.

Раду охорони пам'яті боротьби і мучеництва репрезентував Казімеж Краєвський, який сказав:

– Цей похорон – це певний етап, який добіг до кінця. Адже люди з Лішної лежать уже добрих кілька років, бірчанські люди – один рік, тож треба було їх по-християнському похоронити. Однак справа на тому не кінчається. Врочиста частина відбудеться після того, як будуть закінчені будівельні праці, а також досягнута угода щодо вигляду тієї другої частини.

На кожну з домовин священники насилають жменю землі, посвячують землею, українською землею, і освячують свяченою водою кожну з них, а також ями, куди по хвилині опускаються перші з них. На людських обличчях видно зворушення – це ж похорон героїв, оборонців наших домів, жінок, дітей. Полягли вони півстоліття тому, однак люди не забули їх, полегли будуть спочивати на українському військовому цвинтарі.

Домовини вже були цілком закриті, коли з-за людських спин перемишлян виносять два березові хрести з пропам'ятними таблицями на них. На бляшаній, зробленій нашвидкоруч дошці – дані про полеглих разом з псевдонімами, а перед цим напис: „Тут спочивають українські повстанці, полегли в боротьбі за самостійну Україну, Бірча 7.01.1946 р.“, на другій дошці – подібний, з датою розстрілу повстанців. Люди співають „Вічна пам'ять“, а згодом чудове „Чуєш, брате мій“. І

кожен відчуває себе свідком історичної події, відчуваючи той біль, що й кожен поруч, і скромну радість, що в українській землі спочили ті, що були сілєю цієї землі.

Богдан Гук

„Жечпосполіта“, 8 липня 2000 р.:

У гарне по пообіддя на українському військовому цвинтарі в Пікуличах за участі духовенства Греко-Католицької Церкви і родин поховано останки 47 вояків УПА, ексгумованих з могил під Бірчею, Лішнею.

Закінчилась, як сказав секретар Ради охорони пам'яті боротьби і мучеництва Анджей Пшевозьнік, „бірчанська одисея“. Останки вояків УПА з Бірчі чекали на поховання майже рік, з Лішної – вісім років, бо бірчанська влада не погоджувалась на їхнє поховання на місцевому цвинтарі. На пікуличському військовому некрополі, де лежать українські вояки, які померли у 1918–1919 роках, утворено дві додаткові ділянки. На кожній стоятиме козацький хрест з гербом України і таблиці з прізвищами полеглих.

Євген Місило, українець, дослідник польсько-української історії, стверджує, що це перший у Польщі похорон полеглих вояків УПА. А в безіменних могилах лежать ще 650 полеглих і розстріляних. Більшість похованих в Пікуличах вояків УПА загинула 7 січня 1946 року при невдалій атаці на польське військо в Бірчі. Полягло тоді 23 українських вояки, ще й п'ять загинули в навколишніх селах. Ексгумовані в Лішній – це розстріляні в 1947 році за вироками військового суду вояки УПА з Саноцького району.

– Кожний полеглий, незалежно від національності і сторони, на якій воював, має право на могилу і прізвище, – говорить Анджей Пшевозьнік.

У похороні взяла участь Анна Карванська-Байляк, вдова Дмитра, який загинув 33-річним у Бірчі.

– Сьогодні головне – вберегти молодь обох сторін від шовінізму, – вважає Анна Карванська.

Збігнєв Лентович
Переклад з польської

Синьо-жовтий прапор і мої сусіди

Я маю маленький замський будиночок на українській дачі. 24 червня, на День конституції, я вивісив на стіні державний прапор України. Під вечір зібралося біля моїх воріт декілька сусідів.

– Бандерівце! – сказав один з них.

– Та ні, – кажу, – просто я поважаю нашу державу. На Заході усі шанують свою символіку своїх держав.

Що тут зчинилося!

– Там є за що поважати! Я теж молився б до прапора, якби жив, як у Америці.

Я посміхнувся:

– Сусіди добрі, а хто ж американцям зробив в Америці добробут? Чи не самі?

Знову зчинилося:

– У нас народ не такий! Злодії та ледацюги!

– То так і будете скітати? Краще вже замести в хаті, аніж на підлогу плювати.

Кричати менше стали. А на ранок підійшов до мене сусід:

– Слухай, а де ти прапора взяв? Мабуть, у рухівців? Дістань й мені. Я також причеплю біля своїх воріт.

Таки почав думати чоловік...

Фідель Сухоніс,
письменник, головний редактор журналу „Бористен“,
м. Дніпропетровське

Чи мусять сидіти у в'язниці кийські студенти?

У безрзні ц. р. українські студенти в Києві вирішили дати знак тривоги, що в Україні треба боронити національні інтереси. Вони самочинно захопили головну штаб-квартиру комуністів і трималися там декілька годин, але ніякої шкоди не спричинили.

Офіційна сторона закидає їм грубе порушення законів. Через це заарештували цих 11 студентів. Рясна, що і тут, на Заході, як і в США, не патичкуються в таких випадках із порушниками законів. Але на Заході в такому випадку десь через 2–3 дні після протоколу їх давно було звільнено під якоюсь умовою. На Україні їх все ще тримають в суворій ізоляції. Нам відомо, що певні українські законодавці й самі інколи порушують закони, а ці люди діяли не в своїх приватних інтересах, а виключно для української справи в цілому, і тому це не є кримінальним актом. Їх треба негайно звільнити, щоб і тут була справедливість.

Щодо політичної сторони, то в Україні є і будуть різні відмінності у поглядах, переконаннях. Така є реальність. Але треба вчитися це визнавати, що є природним для всіх народів світу.

В. Стадніченко,
м. Любек, Німеччина

Нові умови іміграційної лотереї DV-2002

Державний департамент США оприлюднив умови проведення візової лотереї DV-2002. Участь у ній можуть брати мешканці усіх європейських країн, за винятком Великої Британії.

Кожна з країн може дістати не більше 7 відсотків з числа виділених для лотереї 50 тисяч віз.

Для участі в лотереї треба вислати на адресу DV-2002 Program лише одну на кожного учасника анкету зі зазначенням своїх персо-

нальних даних. Анкети мають надійти у точно визначений термін – від полудня 2 жовтня до полудня 1 листопада 2000 року. Черговість надходження анкет не має значення – усі вони братимуть участь в лотереї.

Люди, які перебувають в США нелегально, повинні поміркувати, чи їм варто брати участь в лотереї, тому що в разі успіху їм доведеться полагоджувати візові справи в консульствах за місцем про-

живання й тоді негайно з'ясується порушення ними візового режиму. Перебування в США з простроченою візою менше 6 місяців призводить до заборони в'їзду до цієї країни на 3 роки, а нелегальне перебування в США більше року збільшує це покарання до 10 років.

У наступному числі „Свободи” ми розповімо про правила виконання анкет і подамо адресу, за якою треба буде їх надсилати.

Пригадую, ой пригадую...

Прошу прийняти мою щиру, хоч надто спізнену подяку за Альманах УНС на 2000 рік. На жаль, привілеї супер-сеньйорського віку, коли людина робить не те, що хоче, але те, що ще може, не дозволили мені раніше з ним ознайомитися. Щойно тепер поволі читаю, а перед очима часто постають образи з давнього нулого.

Стаття о. Івана Музички пригадала мені дві події. По здобутті Перемишля царськими військами у березні 1915 року до нашої хати, в Пикуличах, біля Перемишля, призначили кількох солдатів „на квартиру”. Я, малий тоді ще хлопчина, з цікавістю приглядався до небачених досі вояків. А вони, відчинивши двері до світлиці та побачивши на стінах ікони, познімали шапки, перехрестилися, а тоді щойно увійшли в кімнату.

Визволившись від советських „визволителів” – я став учителем української народної школи в селі поблизу Холму. Заставши в клясі голі стіни (бо поляки, залишаючи школу, все забрали) я спитав батьків, чи у них не зберігся який хрест із православної церкви, яку зруйнували польські „стшельци”. Відповідь на це запитання ще дотепер дзвенить мені у вухах: „Ми прийняли вас, пане вчителю, як брата, а ви хочете поробити нас католиками!”. З тяжким трудом вдалося мені переконати батьків, що я не мав нічого такого на думці. Увійшовши в клясу наступного року, я побачив на покуті гарну ікону Матері Божої, прикрашену вишиваним рушником.

Стаття „Свят-Вечір у Березі Картузькій” Романа Іваницького, пригадала мені оповідання священика, дуже близького мені друга, про те, як його, з громадою в'язнів, „набожно” привітали при вході до того ганебного табору. Побачивши між в'язнями священика, один з наглядачів „набожно” крикнув: „В ім'я оїца, духа, сина, валіць тего скурви сина”. І на голови, плечі в'язнів рясно посилалися удари палиць.

Та найбільше споминів викликає у мене стаття Івана Геля „Великий Митрополит і велика ідея”. Зокре-

ма та частина, де йдеться про боротьбу з москвофільством. В моєму рідному селі, в Пикуличах біля Перемишля, через дорогу, одна напроти одної, було дві читальні: українська читальня „Просвіти” і читальня ім. Качковського – москвофільська, або, як ми її називали, кацапська. І в одній, і в іншій гуртувалися поважні пикулицькі господарі. Але одні називали себе українцями, а другі – „твердими русинами”. Бувало не раз, що від однієї до другої читальні літали камені.

На Великдень 1915 року приїхав до пикулицької церкви православний священик. В церкві зібралися усі тверді русини. По відправі священик перед церквою христосувався з вірними. Одна „тверда” жінка, діставши поцілунок, на весь голос крикнула: „Які ж у нього устонька солодонькі!”.

Кінець Першої світової війни, розвал російської імперії і наші визвольні змагання завдали остаточного удару „кацапству”, і Пикуличі стали в один ряд зі свідомими українськими селами округи. Побудовано просторий Народний дім, де містилася читальня „Просвіти”, харчова кооперативна крамниця, простора театральна зала зі сценою. В читальні була гарна бібліотека. Організовано хор, що зайняв друге місце на змаганнях округи. Старші і молодь горнулися до читальні.

Та по Другій світовій війні це все пропало. Границю між Українською Радянською Республікою і Польщею встановлено кілька кілометрів на схід від Пикулич. Тих пикуличан, що не виїхали до УРСР, вивезли поляки на „зем'є одзискане”, зі самих Пикулич стала „улиця пікулицька в Пшемисьлю”, а на могилах моїх батьків та предків пасуться корови польських колоністів...

Степан Микита,
Плимонт-Мітинг, Па

Від редакції: *Не пізно й нашим читачам взяти до рук Альманах-2000 і, звісно, не забути розрахуватися за нього. Бо вже швидкою ходою готується наступний Альманах-2001 УНСоюзу, і обіцяє бути ще цікавішим.*

Добра рада і ще ліпша порада

Від початку нового тисячоліття телепрограми якби завзялися на телеглядачів і засипають їх різними радами-порадами. Більшими, швидшими й кращими, як у минулому сторіччі. Хіба хотіли надолужити, що радили колись. А радили того тижня не їсти яєць, – очевидно курячих, бо струсиних дозволялося, – а через місяць радили їсти. Одного року казали, що маргарина краща для здоров'я, ніж масло, а наступного вже масло відбило своє тисячоліттями завойоване місце.

Під кінець минулого століття повелася широка кампанія проти курення. А ось чую, що курення тютюнових сигарок відганяє хворобу Альцгеймера, яка відбирає людині розум і робить її нездібною до життя.

Вибирай!

Так я чекаю з нетерпеливістю футбольного вболівальника, дружина котрого ось-ось виграє матч, а хвилини простягаються в години

– може, почую якусь раду для себе. І почув. Якось одна тиха „експертка”, незамітна, а як заговорила, то краще від славної Опри. Таке порадила, що не давало мені спокою довгий час. Тобто: що треба робити, щоб досягнути „щось” або стати „кимось”.

Ось ця рада і порада:

В Нью-Йорку, на запрошення оперного режисера, найславніша на світі оперна співачка дала поради адептам цього мистецтва: „Як ви хочете досягнути чимось стати, ви мусите дивитися, дивитися, дивитися; слухати, слухати, слухати; вчитися, вчитися, вчитися; працювати, працювати, працювати!”

Діва сказала і вийшла із залі.

А я думав два дні.

Як то так? Я ціле своє життя дивився, дивився, дивився, аж дістав катаракти на очі. Я ціле своє життя слухав, слухав, слухав, аж оглух. Я ціле своє життя вчився, вчився, вчився, навіть від своєї жінки, аж полисів. Я ціле своє

життя працював, працював, працював, надгодини й на вікенди, аж постарівся. І я не став ані „кимсь”, наприклад професором, ані досягнув „щось”, наприклад, маленького мільйончика зелених.

А знаю таких, які не дуже дивилися, не дуже слухали, навіть своїх коханих жіночок, не дуже працювали, не дуже вчилися, а „щось” чи „хтось” їх не поминули.

Або як пояснити собі таке: Мопсарт ще не мав коли ні розглянути, ні до школи його не записали, бо мав всього п'ять років, а став „кимсь” – компонував опери, давав концерти ... Один старший чоловік, який ніби співав у хорі сеньйорів, купив собі льотерейного квитка і „щось” здобув – виграв чотири мільйони з гаком.

На третю ніч я нагло збудився із сну, мовби яскрава блискавка просвітила мою голову – ясне, як сонце, питання з'явилося мені: що було б, якби та найбільша співачка на світі вродилася з моїм ані оперним, ані солов'їним голосом?...

Ро-Ко

ЗВІДУСІЛЬ

Професія журналіста – небезпечна

Пресове агентство Ройтерс повідомило, що югославський військовий суд засудив на сім років позбавлення волі за шпигунство та розповсюдження хибних вісток 49-річного Мірослава Філіповіча, сербського журналіста, за його необ'єктивні минулорічні повідомлення про вчинені армією жорстокості в Косові. М. Філіповіч працював для незалежного щоденника „Данас” і Агентства французької преси. Він заперечив оскарження, а його адвокат сказав, що надасть апеляційну скаргу.

Останні концерти Барбари Стрейзанд

57-річна співачка, акторка і кінорежисерка Барбара Стрейзанд оголосила про закінчення сценічної діяльності. Чотири останні її концерти відбудуться у вересні в Нью-Йорку і Лос-Анджелесі. Вона дебютувала у 1961 році на Бродвеї, а вже через два роки була визнана зіркою „мюзиклів”.

Знову пісні у Сопоті

18 серпня в польському місті Сопоті почнеться вже 37-ий Міжнародний пісенний фестиваль. У його програму включено, крім конкурсу виконавців, також два концерти – «Віва Італія» і «Музика світу». На концертах виступлять Браян Адамс, група «Тексас», Гелена Вондрачкова, Ал Бано, Тото Котуньо, інші відомі виконавці. Фестиваль, який почався колись як місцевий конкурс пісні Міністерства культури, став світовою імпрезою.

Смерть після бенкету

В Гюстоні виявлено тіло російського експерта з космічних летів, який перебував у Центрі керування космічними летами з нагоди будівництва міжнародної космічної станції Альфа. 38-річний експерт утонув в басейні після святкування з російськими колегами успішного з'єднання на орбіті модулю „Звезда” з блоками „Уніта” і „Заря”. Слідство має встановити, чи причиною смерті росіянина був алкоголь.

Зустріч через півстоліття

72-річний мешканець Південної Кореї Чанг скористався домовленістю урядів Північної і Південної Кореї про надання можливості 200 громадянам кожної з країн відвідати своїх рідних за межею розділення. Чанг мав намір зустрітися зі своїм 84-літнім братом. З Північної Кореї повідомили, що старший брат Чанга давно помер, але жива його мама, якій виповнилося 109 років.

Адвокат за ґратами

На 9 років позбавлення волі, з виплатою грошової кари понад 108 тисяч доларів, засуджено Анжі Кодіну, яка нелегально утримувала юридичне бюро на П'ятій авеню Нью-Йорку і обманула понад тисячу імігрантів, обіцяючи їм полагодити їхні проблеми.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Другий Український фестиваль молодих талантів в Оттаві

Учасники фестивалю молодих талантів.

Фото Ніни Ромас.

Вже другий рік проходить в Оттаві фестиваль української молоді з метою виявлення вокальних, інструментальних, драматичних, танцювальних, гімнастичних та інших талантів. Фестиваль присвячується пам'яті Володимира Івасюка, талановитого українського композитора і поета, життя якого трагічно обірвалось

при комуністичному режимі. Ініціатором, організатором і душою цього фестивалю є Ніна Ромас.

Цього року фестиваль відбувся 4 червня в залі українського православного собору. До Організаційного комітету, крім голови Ніни Ромас, увійшли Галина Безначук, Тамара Кан-

диба, Ірена Линд та Люба Шумська. В складі журі, окрім голови д-ра Джефа Саранчука, були Лаврентій Івашко, Люба Слюзар-Поуп, Володимир Сокирко та д-р Юлія Войчишин. Господар фестивалю Олег Кандиба керував програмою.

Доказом того, що пам'ять про Володимира Івасюка живе також і в серцях української молоді Оттави, є те, що його ім'ям названо 101-ий пластовий Курінь. Переможцями фестивального конкурсу стали: піано – Андрій Кандиба (9 років), Лукаш Мончак (11 років), Адріан Дзюба (14 років); деклямація – Дарія і Катерина Шемет (12 років); електрична гітара – Павло Карп'як (16 років); солоспів – Мая Слюзар (14 років). Це тільки ті, що виграли перші місця. Крім них, були ще другі і треті нагороди за гру на інструментах – рекордері і тромбоні, флейті, віолончелі, електричних гітарах, за красномовство і спів. Спеціальну нагороду дістав Зенон Крупа (6 років) за гімнастичні вправи.

Представники добродійних організацій чи інституцій, які допомогли фестивалю фінансово, вручали грамоти і подарунки: Надя Дубик – від кредитівки „Будучність”, Оксана Ярош і Рон Соробей від Товариства українських канадських професіоналістів і підприємців, Даня Попович – від Ліги українських католицьких жінок, Марія Костюк – від Союзу українок Канади, Михайло Решітник – від українського православного собору та Ліда Шульгин від Stan's Catering. Склали дотації Орест та Ірина Новаківські від Memcare Corporation, Рідна Школа, Ліра українців Канади, Mrs. Anne Weslowski, Ukraine-Canada Policy and Trade Centre, Тамара й Олег Кандиби від Atomus Technologies, о. Ігор Куташ та Iris Bradley.

Юлія Войчишин

Гаряче серце „Прометей”

29 липня, на Союзівці, з великим концертом виступив чоловічий хор „Прометей” з Філадельфії. Наступного дня, в неділю, „Прометей” співав Службу Божу в місцевій українській церкві Святої Трійці.

Концерт цей у часі збігся з 35-річчям хору – і це нагода докладніше розповісти про успішну діяльність „Прометей”, який надхненно несе рідну пісню у широкий світ.

Зенон Чайківський

Осінню 1962 року декілька шанувальників пісні і досвідчених співаків-хористів організували чоловічий хор. Запросили Івана Задорожного, відомого музиколога і диригента з Нью-Йорку, на мистецького керівника, і Лідію Бульбу, акомпаніаторку. У складі май-

же 20 осіб „Прометей” підготував програму, з якою спочатку виступав на різних імпрезах, а через деякий час – зі самостійними концертами в українських осередках в Честері, на Союзівці, „Верховині” та в інших місцевостях, часто при співучасті оперної співачки Марти Кокольської-Мусійчук. Не раз виступали з хором артисти-співаки

Іван Самокішин і Анатоль Радванський. Хоч хор мав багато солістів: Івана Павлічку, Богдана Саса, Богдана Сілецького, Омеляна Татунчака, Зенона Чорнобиля – тенори; Володимира Карпинича, Ігора Кушніра – баритони; Євген Білинський – бас.

Тяжка недуга, а відтак неблаганна смерть І. Задорожного вкрила жалобою українську громаду в Америці і Канаді. Його лагідну вдачу і майстерність любили хористи і публіка.

Все ж хор не припинив своєї діяльності. На прохання управи, з Трентону приїздив Володимир Третяк, а згодом Роман Степаняк з Нью-Йорку, досвідчені диригенти,

так що проби хору і концерти відбувалися за наперед визначеним планом. Не раз доводилося і піаністці Л. Бульбі переводити проби чи вивчати нові пісні. В 1969 році управа домовляється з молодим диригентом Михайлом Дялбогою, який переїжджає до Філадельфії. З того часу починається новий розділ в історії чоловічого хору „Прометей”.

У 1965 році, після концерту у Вілмінгтоні, американський музичний критик Отто Деком в місцевому журналі писав: „Шкода, що багато подібних культурних одиниць зникає. Здається, не більше, як двом співакам, було менше сорока

(Закінчення на стор. 19)

Чоловічий хор „Прометей” з Філадельфії.

Любіть „Верховину” до глибини своєї кишені

14-16 липня на оселі „Верховина” в Кетскільських горах (штат Нью-Йорк) відбувся 25-й фестиваль української молоді. Можливо, останній. Надворі добу не вщухала злива але, недивлячись на це, сюди з'їхались люди з усієї Америки і Канади відпружитись та розважитись. Блиск в очах чепурних господинь, які наліпили власними руками 12 тисяч вареників, нагадував метання блискавок, спрямованих на небесну канцелярію, а відкрита сцена для танцюристів й співаків перетворилася на лискучу ковзанку. Саме так виглядала минулої суботи – в розпал традиційного фестивалю української молоді – оселя Українського Братського Союзу „Верховина”, що в Кетскільських горах за 150 миль від Нью-Йорку.

Вирізка з газети на дошці оголошень повідомляла про те, про що так довго говорилося здогадки: сталося – „Верховину” продано! Аби довідатися про реальний стан речей, я звернулася до заступника голови Українсько-Американської Культурної Фундації (УАКФ) Антона Філімончука. І ось що він сказав:

– 20 червня цього року Головна Рада Українського Братського Союзу вирішила через фінансові

Роман Василик і Каріна Тарнавська оголошують переможців лотереї.

труднощі продати оселю „Верховина” Українській Американській Культурній Фундації за \$925 тисяч. На сьогодні фундація має лише \$541 тисячу. А це означає, якщо до вересня нам не вдасться дозбирати близько \$400 тисяч, то українство Америки втратить „Верховину” назавжди...

Як розповів мені у приватній розмові управитель оселі Ярослав Гавур, цей шмат землі (142 акри, де розміщено мальовниче озеро, міні-готель, 7 бангало, католицька і православна церкви, тенісні корти, танцювальні зали, відкритий басейн і т.ін.) для українців багато значить.

Під барабанне дріботіння крапель і перегук блискавиць думається про те, наприклад, що колись, сто років тому, тут була розміщена мистецько-розвагова резиденція відомої фірми чи то „Зінгер” чи „Маккензі” (існують різні дані). Серед обійстя стояв палац на 22 кімнати з чудовими антикварними меблями, колекцією картин і зброї. 25 років тому, під Різдво, палац згорів, винних не знайшли.

Десь тут лишилися сліди від шляху, який спеціально опоряджали, бо ним мала проїздити знаме-

нита танцівниця Ізидора Дункан. Обійстя й досі зберігає залишки колекції чудових порід блакитної смереки, каштанів, платанів і ще якихось бордово-малахітових дерев, назви яких тут уже ніхто не пам'ятає.

У Глен Спеї люблять приказувати: „Якби ці смереки вмili говорити, вони багато чого розказали б”. Напевно, розповіли б про те, що люди, котрі прокладали україн-

Ще раз про фестиваль молоді в Глен Спеї та його головного спонсора – „Вестерн Юніон”

ський слід у тутешніх Кетскільських горах, прийшли сюди з тяжко заробленими грiшми і ностальгією за рідною Україною. 1952 року Братський (тоді Робітничий) Союз відкупив за 78 тисяч доларів – на той час величезні гроші (за годину робітник отримував тоді 35–75 центів) – цей чималий окраєць землі. Тодішні українці принесли в цей маєток свій дух і тугу за батьківщиною та назвали його „Верховиною”. Згодом оселя почала обростати українськими будівлями, з'явилися вулиці Тараса Шевченка та Івана Франка, Богдана Лепкого і навіть родини Гунчаків, яка живе на цій вулиці й нині. Тепер у Глен Спеї близько 200 українських осель. Центром їхнього духовного і культурного всесвіту завжди була „Верховина”.

Серед інших учасників фестивалю насправді була помітна робота компанії „Вестерн Юніон”. Її представники зодягнули половину гостей фестивалю у веселенькі хустинки, картузи-бейсболки, а дитячу частину обдарували свистульками з фірмовим знаком „Вестерн Юніон”. Крім того, біля соняшного намету – черга, тому що в лотереї „Вестерн Юніон” можна було виграти грошові перекази на 50 доларів. Для цього лишень потрібно було заповнити експрес-анкету і

(Закінчення на стор. 22)

Картузи із „Вестерн Юніон” пасували маленьким гостям „Верховини”.

Менеджер Олександр Гомелля з учасницями танцювального ансамблю – фото на гарну згадку.

Гаряче серце...

(Закінчення зі стор. 18)

літ. Коли вони відійдуть, така група пропаде”. Молодий диригент відчував, що хор потребує „свіжої крові”. Своїм запалом зумів заохотити старших пластунів, суміщів, студентів до співу. Спочатку незручно було молодикам сидіти біля „сороклітних і більше”, вдивляючись у ноти і несміливо підспівуючи. Але коли вперше виступив відмодований хор, філадельфійська публіка сердечно вітала свого „молодого Прометея” – енергійного і симпатичного диригента.

На запрошення українських громад, а не раз і американських, „Прометей” виступав в більших і менших містах Америки та Канади.

Не можна поминути акомпаніаторок, які своєю майстерністю підсилювали хоровий спів. Відома у Філадельфії диригентка жіно-

чих ансамблів Ірина Чума була такою помічною у вивченні нових пісень, як також молоді піаністки Галя Мазурок-Рей, Оленка Куземська-Карпинич, Христя Остапович і Дозя Сигіда-Кріслата.

У 1980 році хор вирушив в перше своє турне по європейському континенті. Концертував в Англії, Франції, Голландії і Німеччині для української і чужинецької публіки, і скрізь „Прометей” вітали із захопленням. Місцева преса високо оцінювала виконання творів українських та західноєвропейських композиторів. Акомпаніаторка Ірена Пелех-Зварич виступала як солістка, виконуючи фортепіанові твори М. Лисенка, Косенка, Ревуцького, Шопена.

Через чотири роки „Прометей” вдруге виїхав в турне по Європі. В Швейцарії виступав з власними концертами, а в Монтро брав участь в Міжнародному фестивалі хорів. Відтак виступ в Зальцбурзі, де прометеївців вітав особисто

американський генеральний консул Е. Г. Томас. Після кількох успішних концертів в Німеччині і Франції щасливі хористи повернулися додому.

Й от з Києва на увесь світ залунало: Україна – вільна, незалежна держава! Це було для „Прометея” мрією – поїхати на рідну землю з піснею, яку плекали на чужині. Під керівництвом Адріана Британа, скрипаля і диригента, та при співпраці І. Пелех-Зварич, а також концертної піаністки Лесі Рудної-Пенкальської, підготовано новий репертуар. Самі хористи вирішили покрити кошти подорожі, і 16 серпня 1995 року полетіли в Україну.

Не легко описати всі зустрічі з рідною землею. Концерти в Івано-Франківському, Чернівцях, Тернополі, Львові, Трускавці і Дрогобичі – це ентузіазм, сльози радості, оплески, квіти. Був незабутній спільний виступ „Прометея” з львівським чоловічим хором „Го-

мін” в театрі опери та балету ім. І. Франка у Львові, в концерті, присвяченому четвертій річниці незалежності України. Хором диригував А. Британ при фортепіановому супроводі львів'янки Оксани Фесюк.

Своїм організаційним хистом причинилися до успіхів хору голови управ – Ярослав Бернадин, Ігор Правдюк, Олександр Білик, Маріян Капій, Орест Збір, Микола Касіян, Ігор Кушнір, Омелян Татунчак, Олег Прасіцький, Володимир Віршук, Павло Галас та теперішній – Василь Панчак.

Уже другий рік хором диригує Нестор Кизимишин. Закінчивши у Львові Музичний інститут, спеціалізувався в хоровому мистецтві, а згодом переїхав до США.

З 35-річчям творчого життя чоловічого хору „Прометей” – побажаймо йому дальших успіхів в плеканні української пісні поза межами України та співпраці з хорами на рідній батьківщині.

КОЛОНКА ПОЕЗІЇ

З філософської лірики

Віктор Баранов

Дай Боже, всім:
голодним і сліпим,
убогим духом і нікчемним тілом.
Дай, Боже, цим
і дай так само тим –
та дай від серця,
а не так, між ділом.
Дай, Боже, недоріці тих слівес,
що з недоріки зроблять Ціцерона.
Дай злидням благ
з Твоїх святих небес
І вбивцям дай гуманного закона.
Рабові дай свободи хоч ковток,
дай шкурнику за шкурництво
прощення.
Лавровий славолюбцю дай вінок,
а віршареві низпошли натхнення.
Неситому – ще більше, Боже, дай,
невмитому хлюпни росою в очі,
святотому ще раз нагадай про рай
і дай людську подобу поторочі.
Пихатого від пихи одведи,
а ницому від ницості дай ліки.
Каліці дай цілющої води
й не дай нікому розпачу каліки...
Дай, Боже, сонцю бути золотим.
Дай, Боже, дневі щасної години.
Дай, Боже, тиші мертвим і живим.
Дай, Боже, Україні – України.
Дай, Боже щедрий, кожному своє,
Дай, Боже милосердний,
скільки змога.
Дай, Боже... Дай...
Дай, Боже, всім, як є
А де ж вам всім узять
такого бога?!

Поворожи мені на вранішній зорі,
чи на сузір'ях,
де найкраще видно приму,
чи на сосновій чорній репаній корі,
де знак запікся
від чорнобильського гриму,
Поворожи мені
на відблиску дзеркал
озерних вод Волині
й річкових у Пслові,
поворожи на камені,
з якого п'єдестал
однаковий що в Києві,
що в Харкові чи Львові,
Поворожи мені на святості святих
і на гріхах
найтяжчих грішників на світі,
на скорбній пам'яті про убієнних
– тих,
чийм катом і досі кулі не відліті,
Поворожи мені на страхові дітей
за мамине життя
ціною в півполушки,
на маминім безсонні
в чорноті ночей,
коли весь світ
стоїть біля її подушки,
Поворожи мені на учорашнім дні,
в якому я не жив, а тільки,
може, дихав,
поворожи на чорнім лісовому пні,
де місяць-самотин
лаштує ложе тихо,
Поворожи мені
(щоб я іще пожив)
на пелюстках ромашки,
лілії чи рожі.
Поворожи мені.
Лиш правди не кажи.
Бо правда тільки те,
що ти мені ворожиш.
м. Київ

ПРОЧИТАЙТЕ ЦЮ КНИГУ

В пазурях у двоглавого – українство під царським гнітом

Олег М. Волянський

Таку назву має книжка, що побачила світ у Києві в 1998 році. Її автор – Іван Ільєнко, український патріот, журналіст-історик, співпрацівник „Літературної України“, редактор і співавтор відомої книжки „Герої Крут“ та цілого ряду інших цінних книг. Через передчасну смерть Ільєнка його книжку зредагував (значно, на жаль, скоротивши) журналіст Володимир Кирилюк. Покійний автор, на підставі численних джерел, ґрунтовно дослідив підступну і жорстоку політику царської Росії щодо українського народу після Переяславської угоди поміж царем Олексієм Романовим і гетьманом Богданом Хмельницьким. Книжка має 250 сторінок і, крім „Слова про Івана Ільєнка“, складається з 15 розділів.

Перший розділ „Передумови і суть українсько-російського договору 1654 року“ – це аналіз обставин в Україні після повстання проти Польщі під проводом гетьмана Богдана Хмельницького та після Білоцерківського договору, котрий давав Польщі більшу контроль над Україною. Хмельницький зважився піти під опіку московського царя, котрий обіцяв боронити Україну від польської агресії, при чому Україна зберігала свою автономію під проводом гетьмана. Хмельницький підписав договір всупереч опозиції деяких впливових козацьких старшин та духовенства. Це мав бути мілітарний союз поміж двома незалежними країнами. На жаль, цей договір перетворився у понад 300-річну неволю для України, і саме Україна дала Росії можливість стати світовою потугою.

У розділі „Перші спроби Москви відступити від безрезультативних статей 1654 року“ автор пише, як цар Олексій наказав зфальшувати точки Переяславського договору, трактуючи його як втілення „Возсоединенія Руси“. Хмельницький передчасно помер (1657 р.) не встигнувши здійснити свій плян створення самостійного „Руського князівства“.

Розділ „Гетьман Виговський Іван у боротьбі за незалежність України від Москви“ віддзеркалює втілення в життя Переяславського договору. Хоч у ньому було сказано, що Військо Запорозьке обирає гетьмана, цар Олексій не затвердив обрання гетьманом Івана Виговського, і Виговський вирішив розірвати договір з Москвою. У відповідь на те цар вислав сотищу армію в Україну. У 1659 році під Конотопом гетьман Виговський з козацьким військом, при співучасті татар та найманих сербських і німецьких вояків, розбив московську армію. Однак він не використав цієї нагоди до кінця і не пішов на Москву, щоб остаточно ослабити північного ворога.

Розділ „Доба Руїни“ розповідає, як царські дипломати фальсифікують і ламають Переяславський Договір, підкорюючи гетьмана московському цареві. Москва вміло використовувала непорозуміння поміж козацькими старшинами, що боролися „за булаву“. І

так відбулася відома „Чорна Рада“ у Корсуні, а 1667 року підписано Андрусівський договір між Росією і Польщею, на підставі якого Польща погодилася залишити Лівобережну Україну і Київ під Московією, а Правобережна Україна залишалася в складі Речі Посполитої. Москва починає грабувати Україну, вивозячи на північ українські скарби: церковні дзвони, ризи, книги, начиння, срібло. Україну займають московські війська, а Українську Православну Церкву віддають під владу московському патріархові. Знищено козацьку столицю Чигирин, мальовниче місто-серце Гетьманщини.

З розділу „Курс російського уряду на знищення української державності“ дізнаємося, як Москва зменшувала кількість реєстрованих козаків, а козацькі війська підпорядковувала власним завоювальницьким інтересам. Москва заснувала Малоросійську Колегію – для контролю над гетьманом. До її складу входили шість російських генералів. В час російсько-шведської війни гетьман Іван Мазепа пробував рятувати Україну, але після своєї перемоги під Полтавою 1709 року росіяни вогнем і мечем взяли русифікувати Україну. Знищено Батурин – Мазепинську столицю. Остаточо зліквідовано гетьманство.

„Руйнування царизмом самобутності українського народу“ – шостий розділ. Російська влада заперечує існування української мови, мовляв, є лише малоросійський „діалект“ російської. Забороняється будувати церкви в українському стилі, з трьома банями. Чиняться перешкоди у друкуванні українською мовою газет і книжок. У 1863 році вийшов ганебний Валуєвський указ, який забороняв взагалі друкувати українською мовою, бо вона, мовляв, заохочує „хлопоманський рух“. У 1876 році вийшов „Емський указ“ царя Александра II, який забороняв українську мову в усіх ділянках життя. Не дозволяли друкувати українською мовою навіть Євангеліє. Коли ж декому вдавалося одержувати україномовні книжки з-за кордону, зокрема з Галичини, то влада накладала на такі видання високі мита, щоб українці не могли їх заплатити. Було заборонено взагалі вживати слово „український“. У 1866 – 1880 роках в Україні не вийшла рукою жодна українська книжка.

Наступні розділи – сьомий, восьмий і дев'ятий – на основі документів розповідають про московську політику нищення української освіти і науки, про варварські переслідування провідників українського національного відродження, про пограбування історичних і культурних цінностей України.

Розділ „Демографічна політика царизму та її асиміляторська суть“ показує, з допомогою яких методів і засобів царська Росія висмоктувала інтелектуальні і мистецькі сили нашого народу. Уряд Росії силоміць переселявав українців на Північ, на Кубань, у Казахстан, у Сибір та на Далекий Схід. Перепис населення 1897 року свідчить, що по містах України україн-

ці становили всього 27 відсотків населення, росіяни – 25 відсотків, жида – 40 відсотків. У 1917 році в Києві жило лише 17 відсотків українців. На загарбані козацькі землі цариця Катерина II насаджувала російських вельмож, офіцерів та інші національності, зокрема німців, а після польського повстання 1863 року продовжувало цю саму політику і на Правобережній Україні. Щоб українські прізвища мали більш російський вигляд, при війську чи у духовних семінаріях, до їхніх прізвищ додавали закінчення „ов“ або „ін“. Автор дуже переконливо пише про масштаби і глибину „малоросійщення“ нашого народу, пояснює, чому воно було таким успішним: зокрема й тому, що верхи українського громадянства зі страху за власну шкіру самі зрікалися свого народу, що дало підставу Дмитрові Донцову з гіркотою заявити: „Жодна нація не може похвалитися такою кількістю запроданців, як українська“.

З розділу „Підпорядкування і зросійщення Української Церкви“ читач багато дізнається про підкорення Москвою Української Православної Церкви, яка довгі часи була душею нашої національної культури. Українське вище духовенство ставилося неприхильно до договору 1654 року і відтак знало жорстоких переслідувань з боку московської влади. Українська Церква мусіла служити російському самодержавству і схвалювати дії, спрямовані проти України.

Для зрозуміння природи московської імперії дуже важливий розділ „Галичина в загарбницьких плянах російського імперіалізму“. Перша світова війна дала Росії нагоду спробувати прилучити Галичину до „Триєдиної Русі“. При допомозі жменьки галицьких „москофілів“ під проводом В. Дудкевича росіяни, окупувавши Галичину, розпочали шалену антиукраїнську пропаганду. Все українське підпало під заборону. Окупанти арештували і вивезли до Росії духовного провідника галицьких українців Митрополита Андрея Шептицького, закрили українські громадські організації, газету „Діло“, книгарню Товариства ім. Шевченка.

„Спротив імперській експансії“ – тема останнього розділу. Тут Ільєнко говорить про багатьох борців, що жили і діяли в ім'я України. Читач знайде тут десятки дорогих нашому серцю імен, котрі символізують українську ідею протягом усієї трагічної історії нашого народу.

Цю виняткову книжку варто прочитати, зокрема тим, що тепер так завзято критикують наших братів і сестер в центральній, південній та східній Україні за їхню російську мову, брак патріотизму тощо. Ми, західні українці, які перебували лише відносно короткий час під більшовиками, ледве чи виглядали б краще від наших східних братів після понад трьохсотлітньої інтенсивної русифікації спочатку царським режимом, а відтак комуністичним терором і геноцидом, де Україна втратила чверть свого населення. Кільканадцять примірників цієї книжки є тут. Її можна купити за 10 доларів (з пересилкою), пишучи на адресу: **Oleh M. Wolansky, M.D., 33 Clay Hill Rd., Kerhonkson, NY 12446-9760, або Fax: 914 626-0938.**

Кому віддати стадіони?

Державний Комітет молодіжної політики, спорту і туризму пропонує урізноманітнити форми власності на державні спортивні споруди. Більшість спортивних товариств не здатні оплачувати комунальні послуги. Так, обсяги комунальних платежів за 140 спортивних споруд товариства „Динамо” в останньому році сягають 4,5 млн. грн.

У 1997 р. держава виділила на утримання спортивних споруд 1,2 млн. грн., пізніше обсяги дотацій зменшувались. Цього року держава перестала виділяти утримання спортивних споруд. Вихід з такої ситуації полягає у створенні різноманітних форм власності на спортивні споруди.

Головним завданням має бути розробка пропозицій щодо змін до законодавства стосовно приватизації державного майна, згідно з яким заборонено приватизацію спортивних споруд. Можна вирішити проблему утримання спортивних споруд шляхом передання їх у комунальну власність, повернення до практики державних дотацій на оплату комунальних послуг, а також зобов'язати місцеві адміністрації надавати пільги спортивним спорудам на комунальні послуги.

УНІАН

Перемоги легкоатлеток

26 липня ц.р. в Барселоні, Іспанія, відбулися міжнародні легкоатлетичні змагання, на яких вдало виступили спортсменки України. Іннеса Кравець після тривалого лікування повернулася до міжнародних змагань зі стрибків в далечінь і здобула перше місце.

Вдало виступили на 100-метрівці Олена Красовська (13.06) і Надія Бодрова (13.16) – четверте і п'яте місця. Ірина Міляченко в стрибку у височінь зайняла п'яте місце.

У цих змаганнях не брали участі провідні легкоатлетки України Жанна Пінтусевич на 100-метрівці та Тетяна Терещук-Антипова в бігу на 400 м. з перешкодами.

Тетяна Перебийніс – чемпіонка турніру з тенісу

На турнірі з тенісу у Вімблдоні, Англія, тенісистка Тетяна Перебийніс в парі з румункою Іоанною Гаспар перемогли пару суперниць – Беднову з Чехії і Салері з Аргентини і стали чемпіонками в своїй групі. Нагадаємо, що Тетяна стала фіналісткою в поодиноких змаганнях, і хоч зазнала поразки, але в змаганнях пар значно посилила свою репутацію як майбутня тенісова зірка України. Тренує Тетяну відомий в Україні фахівець Сергій Сітковський.

Грошові нагороди для олімпійців

Кабінет Міністрів України встановив грошові нагороди для українських спортсменів, які здобудуть медалі на 27-их літніх Олімпійських іграх у Сіднеї і 11-их Паралімпійських. За золоту медаль

олімпійці отримають 50 тис. дол., за срібну – 30 тис. дол., за бронзову – 20 тис. дол. В Олімпійських іграх у Сіднеї візьмуть участь 234 спортсмени з України, які виступатимуть у 27 видах спорту.

Перед змаганнями на першість УСЦАК

Теніс

Згідно із спортивним календарем УСЦАК, 2-4 вересня ц.р. на кортах Союзівки відбудуться традиційні тенісові змагання за індивідуальну першість Української Спортової Централі Америки і Канади і нагороди Українського Народного Союзу, Союзівки, „Свободи“, „Ukrainian Weekly“ (пропам'ятні чаші інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, д-ра Б. Харука), а також будуть вручені нагороди Марії Душник і Константина Беня. В окремих вікових групах переможцям будуть вручені грошові нагороди. Комісія з проведення турніру в складі Ю. Савчака (ланкового з тенісу УСЦАК), Р. Ракочого ст., З. Снилика, Ю. Попеля і Ю. Грабця закликає усіх українських тенісистів – чоловіків, жінок та юнацтво зголошуватися на цей найбільший український тенісовий турнір в діаспорі до 28 серпня ц.р. Зголошення після цього речення не братимуться до уваги. Йдеться про усіх українських тенісистів у США і Канаді, які досі не організовані, не належать до тенісових ланок українських спортивних осередків чи молодечих організацій. Про їхню участь повинні подбати провідні діячі згаданих осередків. Цьогорічні тенісові змагання УСЦАК з тенісу і плавання можуть послужити добрим початком залучення новоприбулих до українського спорту в Америці.

Плавання

Традиційні змагання на першість УСЦАК з плавання за медалі і нагороди Українського Народного Союзу – жінок, чоловіків, юначок і юнаків в 50-ти конкуренціях, відбудуться в басейні Союзівки в суботу, 2 вересня ц.р. І в цій ділянці спорту йдеться про значне збільшення учасників в усіх вікових групах. З історії плавацьких першостей ми пам'ятаємо гостру конкуренцію між нашими спортивними осередками і молодечими організаціями, численну участь плавців в змаганнях. В останніх роках така активність дещо зменшилась. При цьому треба згадати ще один важливий чинник, через який ми самостійно ослабили нормальний ріст українських спортивних кадрів: без серйозних причин припинилися популярні серед української молоді Ігри молоді. Цей фактор тепер відбивається на наших спортивних імпрезах. Варто подбати про відновлення Ігр молоді на українських оселях. Це один із шляхів забезпечення майбутнього організованого українського спорту в Америці.

Подбаймо про численнішу участь в змаганнях на першість УСЦАК з плавання. Реченець зголошення до ланкової з плавання УСЦАК Марійки Бокало – 23 серпня ц.р. Заявки треба висилати до ланкової на адресу **742 Linden Ave., Rhaway, NJ 07065.**

Новини з спортивного життя подав Омелян Твардовський

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

2-4 вересня – Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка”;
30 вересня- 1 жовтня – Осінній турнір, „Тризубівка”.

дан Протиняк, 2. Орчик Ясінський, 3. Микола Мілян; (хлопці – В): 1. Роберт Блекчирст, 2. Тарас Кулич, 3. Матвій Рогозинський; (дівчата – А): 1. Христина Крейді, 2. Діана Чировська, 3. Дара Денисик; (дівчата – Б): 1. Наталя Сікачинська, 2. Катя Строфейс, 3. Ліда Ядлось.

Нагороди найкращих таборовиків одержали: Аріяна Флис, Дара Денисик, Маркіян Гадзевич і Стефан Мілян. У середу увечері, 26

липня, відбувся бенкет, під час якого роздано грамоти всім таборовикам та нагороди переможцям турнірів і найкращим таборовикам. Як і в минулих роках, табором проводили Юрій Савчак і Зенон Сників. Їхніми асистентами були колишні таборовики з чотирирічним стажем: Люба Войнов, Христия Телян, Уляна Татунчак, Лариса Щупак, Віктор Сульзинський, Андрій Блюй і Ден ДіБоно.

Н. Н.

32-ий тенісовий табір на Союзівці пройшов з успіхом

М. Гадзевич, Д. Денисик, С. Мілян і А. Флис. У другому ряді (зліва): Ю. Савчак і З. Сників.

Тридцять юних тенісистів – 17 хлопців і 13 дівчат у віці від 12 до років, в тому один 9-літній хлопчик – були учасниками 32-го з черги тенісового табору на Союзівці, який відбувся від 16 до 27 липня. Гарна погода обдарувала таборовиків до останнього дня: дощ упав, коли вони вже пакувались в зворотню дорогу. Програму табору складали руханка, біги, усні і практичні лекції, а відтак вправи у п'ятьох групах. Таборовики були на кортах по дві години вранці, дві по полудні і одну годину під вечір. Вони також користали з басейну Союзівки, а у вечірніх годинах забавлялись під звуки музики.

У заключній стадії табору відбулись турніри у трьох групах хлопців і двох дівчат. Три перші місця зайняли: (хлопці) – 1. Микола Сі-

качинський, 2. Роман Роїк, 3. Богдан Поритко; (хлопці – Б): 1. Бог-

Тенісовий табір-2000. Світлила Петруся Савчак.

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

Відкрито абетку людського організму

У Лондоні група вчених-генетиків повідомила, що вони створили першу карту генної будови людського тіла. Директор фонду "Велком траст Ф" Майкл Екстер зазначив, що створення цієї карти за значенням можна порівняти з мандрівкою людини на Місяць або оцінити ще вище.

Сенсація вмість облетіла всю планету. Згаданий фонд фінансував роботу британських науковців, залучених до проєкту "Геном людини Ф". Окрім британців, участь у ньому беруть вчені та урядові установи з США, Франції, Німеччини, Японії та Китаю. Вже кілька місяців підряд вони намагаються розшифрувати три мільярди літер генетичних інструкцій, які роблять людину людиною.

Вчені пояснили, що створення такої карти людського організму дозволить вченим дізнатися більше про причини людських хвороб і розробити кращі методи їх лікування. Однак науковці були обережніші щодо оцінок своєї роботи. Вони вважають, що тільки-но стали на початок великої праці, оскільки змогли занести на карту 95 відсотків генома.

Медицинський директор Імперського фонду досліджень ракових захворювань Джон Той вважає, що вчені відкрили своєрідну абетку людини, однак тепер вони повинні навчитися складати літери у речення, аби зрозуміти, що ж воно означає. Тільки тоді ми матимемо повну

книгу людського життя – вважає доктор Той. Його підтримав ще один знаний біолог з Імперського коледжу в Лондоні, Пітер Літл. В інтерв'ю агенції Ройтерс він порівняв створення карти з Колумбовим відкриттям Америки. Однак тут же зауважив, що коли людина має частини автомобіля, це зовсім не означає, що вона може його зібрати. Їй треба ще знати, як це зробити. Карта, яку створили учасники проєкту "Геном людини Ф", є мозаїкою кількох людей.

Однак ключ до розуміння того, чому виникають людські хвороби, чому люди бувають високі, худі, чому вони мають світле волосся чи карі очі полягає у тому, щоб знати різницю між людськими істотами. „Доктор Літл підкреслює, що важить саме послідовність отих відмінностей.

Саме вона разом із нашим способом життя сприяє виникненню тих чи інших хвороб і навіть смерті людини“. Це говорить нам, чим є гени у людському організмі. Адже всі люди мають однакові гени, однак у кожної людини вони дещо відмінні, – підкреслює доктор Літл.

До речі, Бі-Бі-Сі тут же провела інтернет-опитування з цього приводу. І цікаво, що більшість осіб висловилися за те, аби вчені продовжували свої дослідження, хоча дехто висловив певні застереження, аби за дослідженнями не забули про самих людей. Адже якщо вченим вдасться докинути встановити генну карту людського організму, то перед людством, з одного боку, відкриються майже необмежені можливості запобігати хворобам.

Але, з іншого боку, це відкриття порушить масу моральних проблем. Та покищо про це говорити рано, адже самі вчені стверджують, що процес "складання літер Ф у відповідному порядку може зайняти десятки років".

Тарас Базюк

Любіть „Верховину“...

(Закінчення зі стор. 19)

чекати свого щастя. Компанія "Вестерн Юніон" виступала головним спонсором фестивалю.

– Чим же викликаний інтерес єдиної на фестивалі американської компанії до української культури, – цікавився в менеджера "Вестерн Юніон" Олександра Гомелля.

– Ми спонсоруємо цей молодіжний фестиваль уже втретє. Українська громада – один з найактивніших і найшанованіших наших клієнтів. Маємо свої представництва в майже 850 містах та селах України. Ми зацікавлені в тому, щоб українці були духовно багатими, що спонукає до багатства й матеріального. Якщо вони будуть багаті тут, вони зможуть полегшити життя й своїй родині в Україні.

Наступного дня, щоб ще раз підтвердити свою прихильність до

української громади, "Вестерн Юніон" подарувала на фонд порятунку "Верховини" 2,000 доларів. Як, до речі, зробили це чимало добродійників. І заключний концерт нагадував чи то аукціон меценатів з елементами пісенного й танцювального мистецтва, чи концерт з демонстрацією кращих поривань добродійних душ. Євген Татарин, голова УАКФ, та Степан Ворох, член Фондації, після кожного номера мистецької програми оголошували: "Студент Олесь пожертвував 50 доларів, Христина Іжак – 1,000, родина Саленків – 5,000..."

І з'явилася надія, що не все ще для "Верховини" втрачено.

Наступного дня, в неділю, розпогодилося, виринуло сонце і подарувало надію на чудовий день, на гарне завершення фестивалю, а також на те, що "Верховина" ще збиратиме гостей і залишиться нашою, українською.

К.К.

Озеро на „Верховині“

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ

Риба від ревматизму

Виявляється, що люди, які страждають від хронічного запалення суглобів, повинні їсти рибу, хоча б раз на тиждень. Болі турбуватимуть їх набагато рідше, якщо їсти морську рибу. Це рекомендують медики Мюнхенського університету. Якщо хтось не любить риби, можна вживати риб'ячий жир. Речовина, яка міститься в ньому, хоч і не усуває причини ревматизму, істотно знижує відчуття болю.

Омолоджуйте свою пам'ять

Важливу роль для профілактики старіння мозку відіграє повноцінне харчування. Зокрема, рекомендуються продукти, багаті на лецитин, який необхідний для оновлення клітичних мембран. Цю речовину містять горох, квасоля, соя, волоські горіхи, насіння соняшника, яйця. Корисні також, але в невеликій кількості, молоко та молочно-кислі продукти, які містять амінокислоти, беруть участь в передаванні нервових імпульсів. Поліпшенню пам'яті сприяють також продукти, багаті на калій – родзинки, банани. Для повноцінної функції мозку потрібен також фосфор, який є в яєчних жовтках, сирі, висівках, огірках.

Також дуже корисний мед, якщо нема протипоказань щодо його вживання – цукрового діабету, алергії тощо. Корисно пити таку суміш: розтоплений мед, лимонний сік, маслинова олія – кожного компонента по одній чайній ложечці. Це дуже сприяє виведенню з організму токсичних речовин.

Дуже корисний для лікування старечого склерозу такий рецепт: настоянка кореня дивосилу – 30 г. сухого кореня подрібнюють, а потім заливають 0,5 л. горілки, настоюють 40 днів і п'ють по 25 крапель перед їдою.

Кому загрожує рак кишок

Особам, які проводять у сидячому положенні більшу частину дня, рак кишечника загрожує утричі більше, аніж іншим. Це засвідчили дослідження в Цюриху та Стокгольмі. Як запобігти цьому?

Найкращий профілактичний спосіб – регулярні прогулянки. Американські вчені радять щодня прогулюватися бодай 20 хвилин, йти швидко. Якщо ж хтось хоче

порушитися під час обідньої перерви, це не добре. Це треба робити перед їдою, а не після, радять шведські онкологи

Цигарки шкідливі для музики

Виявляється, що нікотин шкідливий не тільки для серця або легень, але притуплює слух людини. До такого висновку дійшли швейцарські лікарі. Обстеживши 97 музикантів великого симфонічного оркестру, вони зробили невідкриття: в тих музикантів, які багато палять, діапазон звукових частот на вищій, ніж у тих їхніх колег, не захоплюються цигарками... бачимо, нікотин дає багато неприємних несподіванок для здоров'я.

Чому люди вночі скреготуть зубами?

Більшість науковців і дентистів вважає, що нічне скреготіння зубами є виявом напруження. Результати досліджень свідчать, що нічні скреготуни потерпають від надмірних стресів. Запеклий скреготун може стискати щелепи з силою в десять разів більше, ніж при жуванні. „Акт“ триває здебільшого до 8 разів і відбувається кілька разів протягом ночі. Прикладеного зусилля буває досить, щоб викликати біль голови, пошкодити емаль і навіть інколи отримати вивих щелепи.

Специфічного лікування нема. Дентисти рекомендують знизити рівень стресу. Іноді призначають антидепресанти. Скреготуни також можуть на ніч застосовувати спеціальну пластмасову пластинку.

Проблем із зубами скоро не буде?

Англійські дослідники створили зубний еліксир, який припиняє руйнування зубів і протидіє його повторенню. Сильний ефект препарату забезпечує специфічний білок p-1025, що надійно захищає порожнину рота від патогенних мікроорганізмів. Цей протеїн утворює тонку плівку, яка ізолює ті ділянки поверхні зуба, де розмножуються бактерії, які викликають карієс зубів. Кембриджська фармацевтична компанія „Актінова“ незабаром розпочне виробництво нового ополіскувача зубів.

Д-р Юліян Мовчан
(З преси)

Останній гриб

– Дивись, які гриби ростуть у сусіднього племені!

Мал. А. Талімонова

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ УККА в ЧИКАГО

повідомляє, що урочисте відзначення

ДЕВ'ЯТОЇ РІЧНИЦІ
ПРОГОЛОШЕННЯ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

відбудеться

в неділю, 20 серпня 2000 р.

на площі перед Українським Культурним Осередком
(на розі вулиць Чикаго і Овклея)

ПОРЯДОК СВЯТКУВАНЬ:

год. 1:00 по пол.

- Збірка учасників біля катедри св. Князя Володимира
(вул. Овклея і Кортез)*

год. 1:15 по пол.

- Похід вулицею Овклея на місце святкувань

год. 1:30 по пол.

- Молитва, відкриття, піднесення прапорів і відспівання гімнів,
привіти, проклямації, святкове слово в англійській і
українській мовах, короткі мистецькі виступи.

Після офіційної частини – забава при звуках оркестри.

Проситься мешканців „Українського села“

в день святкувань і в річницю проголошення незалежності,
24 серпня, вивісити на своїх домах український національний прапор.* Порядок походу: хоругви прицерковних організацій, Ієрархія і духовенство,
прапори громадських організацій, учасники святкувань.

ІСТОРИЧНИЙ ДОКУМЕНТ!

АКТ
ПРОГОЛОШЕННЯ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИіз власноручним підписом і особистою
печаткою першого Президента
України Леоніда Кравчука.Обмежений спеціальний
наклад. Кожний примірник
пронумеровано.Ціна 20 дол. + 2 дол. за пересилку.
Просимо звертатися на адресу:„SVOBODA” – Book Store,
P. O. 280, 2200 Route 10,
Parsippany, N. J. 07054.АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАККОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграти процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID

1373 Broad St., Clifton, NJ 07013

(973) 773-9800

The Ukrainian Weekly 2000

Throughout its history, The Ukrainian Weekly has been a chronicler of the times, a reflection of our society, a purveyor of information, a leader of public opinion.

To mark the end of this millennium and the beginning of a new one, the editors of The Ukrainian Weekly have prepared "The Ukrainian Weekly 2000," a two-volume collection of the best and most significant stories that have appeared in the newspaper since its founding through 1999.

Volume I, now available, covers events from 1933 through the 1960s.

All subscribers to The Weekly should have received their copies in the mail. To order additional copies of this unique book, please use the clip-out form below.

"The Ukrainian Weekly 2000" is sure to become a resource for researchers, and a keepsake for readers. A great gift idea!

THE UKRAINIAN WEEKLY 2000
VOLUME I

- Number of books _____
- Total cost of books at \$15.00 each \$ _____
- Also, I would like to donate to The Ukrainian Weekly Press Fund
(check one): ☐ \$25.00 ☐ \$50.00 ☐ \$75.00
☐ \$100.00 ☐ Other \$ _____ \$ _____
- I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly
(check one): ☐ \$40.00 (for UNA members) ☐ \$50.00 \$ _____

Total \$ _____

Please make check or money order payable to: The Ukrainian Weekly

Name _____ UNA Branch Number (if applicable) _____

Street Address _____ Apt. # _____

City _____ State/Province _____ Zip/Postal Code _____

Mail to: The Ukrainian Weekly, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ для ВЛАШТУВАННЯ З'ЇЗДУ КОЛИШНІХ СТУДЕНТІВ
УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА в ГАЙДЕНАВ, НІМЕЧЧИНА

інформує, що

З'ЇЗД ГАЙДЕНАВСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

відбудеться

15, 16 і 17 ВЕРЕСНЯ 2000 р.

в готелі RAMADA, 130 Route 10 West, East Hanover NJ 07936

Tel.: 973 386-5622 • FAX: 973 386-1663

Для замовлення кімнат, просимо звертатися на вищеподаний телефон.

Діловий комітет з приємністю запрошує на цей з'їзд колишніх учнів
Народної школи і мешканців табору Гайденав.Після прочитання цього оголошення, просимо зголоситися
письмово на нижчеподану адресу:

Petro Kluk, 7404 Castor Ave., Philadelphia, PA 19152

або телефонувати на число: (215) 725-0587

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку
бібліотеку, як приватну, так і публічну.Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або
грошовим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 8% му податкові.

УНСоюз
уділяє
своїм членам

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні дома, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!

Потелефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862

1949-99 ЗСА
50 ПЛАСТ

Українська Скавтська Організація,
з нагоди святкувань свого 50-річчя,
запрошує в ЗСА

ШАНОВНЕ ГРОМАДЯНСТВО І
ВСЮ ПЛАСТОВУ РОДИНУ НА

ЮВІЛЕЙНУ

ВАТРУ

НЕДІЛЯ, 19 ЛИСТОПАДА 2000
ГОДИНА 3:00 ПО ПОЛУДНІ
Кліфтон Гай - Скул
333 Colfax Avenue, Clifton, NJ

В програмі:
Монтаж із пластового життя
у виконанні пластової МОЛОДІ

Режисер
Лідія Крушельницька
Хореограф
Рома Прийма-Богачевська

Громадський Комітет для відзначення
Дев'ятої Річниці Незалежності України
у Філадельфії

відзначає

ДЕВ'ЯТУ РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

у четвер, 24 серпня, 2000 р.,
о год. 7-й веч.

В ПРОГРАМІ:

ПРОМОВА – Лейтенант-командир **СЕРГІЙ НЕЧИПОРЕНКО**,
Військово-морський Аташе при Амбасаді України у Вашингтоні

Мішаний хор „**ДУМКА**“ з Нью-Йорку, музичний керівник і
диригент – **ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ**,
музичний супровід – **ЕВГЕНІЯ ПАЛЕЙ**

соліст оперного театру у Львові – **РОМАН ЦИМБАЛА**

Вступ 10 дол. – дорослі, 5 дол. – студенти,
молодь до 12 років – вступ вільний.

Громадський комітет ввічливо запрошує українське громадянство,
а зокрема нашу молодь, прийти на згадане відзначення!

Український Освітньо-Культурний Центр
700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046
Тел.: (215) 663-1166

Come Dance With Us!

Soomska Horobynova, Ashberry Flavored Vodka, and Soomska Horilka Pryhodko, vodka flavored with Zubrivka (Buffalo Grass) and Zvirobiv (St. John's Wort) are authentic spirits of Ukraine hand-crafted in Sumy. Previously sold as Soomskaya, these award-winning vodkas are Ukrainian in name and spirit!

Flavored Vodka is Ukrainian Tradition
СУМСЬКА ГОРОБИНОВА - СУМСЬКА ГОРІЛКА

For availability visit our website: soomska.com

Imported by United Spirits Import Co., Wakefield RI 02879, fax: 401-783-1829, 40%alc/80 proof

ВИПРОДАЖ КНИЖОК

Автор і назва	Ціна в доларах
Гуменна. Докія. „Прогулянка алеями мільйоніть“. Мікронovel. Українське видавництво „Смолоскип“ ім. В. Симоненка. Нью-Йорк-Балтимор, 1987 р. Тверда обкл., стор. 170.	10.00
„Тисяча і одна усмішка“. Анекдоти, жарти, дотепи, замальовки з натури. Київ, видавництво „Український письменник“, 1994 р., 236 стор.	12.00
Іванис. Василь. „Симон Петлюра – Президент України“. Друге видання Коштом Миколи Кушніренка, США. Київ, „Наукова думка“, 1993 р. Твр. обкл., стор. 268.	15.00
Гринько. Олександр. „Білі ночі, чорні дні“. Серія „Комі-ГУЛАГіана“. Автобіографічна повість колишнього політв'язня Комі-ГУЛАГу. Фонд „Джерело“, Львів, 1997 р., стор. 152.	6.00
Грушевський. Михайло. „Про старі часи на Україні“. Коротка історія України (для першого початку). Київ, акціонерне товариство „Обереги“, 1991 р., стр. 100.	2.50
Грушевський. Михайло. „Як жив український народ“. (Українське відродження). Для середнього шкільного віку. Київ, видавництво „Веселка“, 1992 р., стор. 110.	3.00
Горlach. Степан. „Хрестини незалежності“. Київ, видавництво „Рада“, 1994 р., стор. 190.	6.00
Горохович. Антоніна. „Батьки і діти“. Вінніпег-Торонто, 1990 р. Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада, стор. 176.	8.00
Домашевський. Микола. Історія Гуцульщини. Том III. Гуцульський Дослідний Інститут, Чикаго, 1986, стор. 442.	25.00
Знойко. Олександр. Міфи Київської землі та події стародавні. Для старшого шкільного віку. Київ, видавництво „Молодь“, 1989, стор. 304.	8.00
Ісаєвич. Ярослав. Україна давня і нова (народ, релігія, культура). Львів, 1996, стор. 336.	10.00
Камінський. Анатоль. На перехідному етапі. „Гласність, перебудова і демократизація на Україні“. З передмовою Мирослава Прокопа. Мюнхен, 1990. стор. 624.	12.00

Адреса: СВОБОДА, BOOKSTORE
2200 Route 10 West, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Спеціаліст з внутрішніх хвороб

MARK T. OLESNICKY, M.D.

INTERNAL MEDICINE

Приймає за попереднім домовленням

Лікар говорить по-українськи

750 Stuyvesant Avenue, Irvington, NJ 07111

Tel. (973) 372-5007 • Fax: (973) 372-0100

ВИПРОДАЖ!

Книгарня „Свободи“ випродує річники

„ВЕСЕЛКИ“

За 1968, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, роки.

Тверда оправка. Тиснення золотом.

ДОБРИЙ ПОДАРУНОК ДЛЯ ДІТЕЙ І ВНУКІВ

Ціна 15 дол. за один річник з пересилкою

Також є поодинокі числа „Веселки“ по 1 дол. з пересилкою.

СВОБОДА BOOKSTORE: P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany NJ 07054

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ- ЙОРКУ

влаштує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

на СОЮЗІВЦІ

2, 3, 4 вересня 2000 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ

АМЕРИКИ І КАНАДИ на РІК 2000

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи“, (в тому пропам'ятні чаші інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „The Ukrainian Weekly“, Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК (35 р. і вище),

ЧОЛОВІКІВ, СЕНЬЮРІВ (35, 45 і 55 р. і вище),

ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 р. і нижче).

Зголошення до змагань враз із вписовим по \$15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK

724 Forrest Ave., Rydal, PA 19046

до 28 серпня 2000 р. Зголошення одержані після 28 серпня 2000 р. не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

СУБОТА, 2-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунів до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційному листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою \$15.00 (Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище

2. Адреса (по-англійськи)

3. Телефон

4. Дата народження

5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь

6. Клубова приналежність

Чеки виписувати на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

Український Народний Союз

пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове гарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від \$1,000 до \$5,000 доларів.

УНСоюз гарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкинутим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (P-20), чи платне до 65 року життя (P-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0-36 \$1,000 to \$5,000

36-70 \$1,000 to \$2,500

71-90 \$1,000 to

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Issue age	Premium Per \$1,000	Issue Age	Premium Per \$1,000	Issue age	Premium Per \$1,000	Issue age	Premium Per \$1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	59	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо вповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.

PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054

Tel: (973) 292-9800

Name.....Br.....Policy#.....

Current Age.....Amount applied for \$.....

Address.....

Tel.....SS#.....

Beneficiary (name).....

Address.....

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо вповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Air Ukraine

UZBEKISTAN
airways

"UZBEKISTAN AIRWAYS" та "AIR UKRAINE"

ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

**НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ
далі до ТАШКЕНТУ**

на літаку БОІНГ-767-300

В П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ,
а від 6 червня і у ВІВТОРКИ
з летовища Кеннеді-термінал 4 East

За довідками телефонувати:

"UZBEKISTAN AIRWAYS":

1-212-489-3954 (бюро)
1-212-245-1005 (резервування квитків)
1-718-244-0248 (вантажі)
1-718-244-0251 (вантажі, факс)UKRAINIAN SELFRELIANCE
FEDERAL CREDIT UNION,
PHILADELPHIA, PA.

Serving and Supporting the Ukrainian Community Since 1952

CERTIFICATE SPECIAL24 Month term
\$5,000 minimum deposit6.1% APR
6.28% APY

All savings insured by the National Credit Union Administration, a federal agency.

MAIN OFFICE:1729 Cottman Ave.
Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 725-4430
Fax: (215) 725-0831**24th Street Branch:**2307 Brown St.
Philadelphia, PA 19130
Tel.: (215) 232-3993**Ukrainian Center Branch:**910 Henrietta Ave.
Huntingdon VL, PA 19006
Tel.: (215) 379-0400
Fax: (215) 379-2757**Toll free: 1-888-POLTAVA****ПАЧКИ В
УКРАЇНУ****DNIPRO CO.**

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України. До вибору 99 взірців хусток! Телефонні картки: 60 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
888-339-4776**CLIFTON, NJ**
565 Clifton Ave
Tel. 973-916-1543**PHILADELPHIA**
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040**Пакунки**

Door to door delivery of packages, letters

Пачки з продуктами
Food parcels**Грошові перекази**
Money transfers**Кур'єрські послуги**

Courier service

Комерційні вантажі
Commercial shipments**Туристичні послуги**
Travel services

Ми доставляємо:

в Україну

Росія, Білорусь,

Литву, Латвію

Естонію,

Грузію, Вірменію

Азербайджан,

Казахстан, Киргизію,

Узбекистан

We deliver to Ukraine
Russia, Latvia, Estonia, Georgia
Armenia, Uzbekistan
Azerbaijan, Kazakhstan.**Air - Авіа****Sea - Морем****Доставка
до адресата****Пересилка
грошей****Швидко****Надійно****Конфіденційно**Money delivered
Quickly
Reliable
Personally**By Western Union****Наші гарантії:**
фотографія
отримувача**Each parcel is hand
delivered and receipt confirmed
by photo of the recipient.****Дзвоніть! Ми завжди біля вас та разом з Вами!****За інформацією
звертайтеся**

ЗАБИРАЄМО ПАЧКИ З ДОМУ

**Toll free: (877) UPI-POST
(877) 804-7078
(201) 313-3630**

348 Lawton Avenue • Cliffside Park, NJ 07010

**For information
contact**

PICK UP

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Найбільша в світі українська висилкова фірма Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

3 нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

➔ **ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ**

Україна

➔ **ПАКУНКИ**

- ГАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо долари
особисто в руки

до **4** днів

*Експрес
24 години*

**ЗАВЖДИ
НАЙНИЖЧІ
ЦІНИ**

- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пакки
з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: **1-800-361-7345**

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

МІСТ MEEST

10

*років разом
з громадою*

#1

*в США та
Канаді*

Свій до свого по своє!

➔ **НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ**

➔ **ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ**

- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР

до **35%**
ЗНИЖКИ

Доставка
від **1** до **4**
тижнів

- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ

За безкоштовним каталогом телефонуйте: **1-800-361-7345**

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилиний комп'ютерний
контроль за виконанням
Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм
письмове підтвердження
від отримувача

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc. 97 Six Point Rd. Toronto, ON M8Z 2X3 Tel.: (416) 236-2032 1 (800) 361-7345	MEEST - AMERICA 817 Pennsylvania Ave. Linden, NJ 07036 Tel.: (908) 925-5525 1 (800) 288-9949	MEEST-KARPATY 2236 W. Chicago Ave, Chicago, IL 60622 Tel.: (773) 489-9225 1 (800) 527-7289	MEEST-CALIFORNIA 500 E. Harvard Str. Glendale, CA 91205 Tel.: (818) 547-4910	MEEST-ALBERTA 10834 97 Street, Edmonton, AB T5H 2M3 Tel.: (403) 424-1777 1 (800) 518-5558
---	--	--	---	---

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці.
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: **1 -800-361-7345**

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

FIRST AVENUE MEAT PRODUCTS

Великий вибір ковбас, та інших м'ясних виробів, як також імпортованих товарів з Європи

HOMEMADE KIELBASY AND COLD CUTS

140 — 1st Avenue (between 8-9 Streets), New York, NY 10009

(212) 777-4583

Відкрито від понеділка до п'ятниці 8 AM – 7:30 PM
В суботу 8 AM – 6:30 PM

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 (908) 925-0717

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

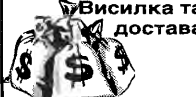
БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬЩУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ

мін. 10 фунтів

ЛІТАКОМ

2 - 3 тижні

ДОЛЯРИ

Висилка та доставка

ЕЛЕКТРОНІКА

220 В

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ
до Західної України

БУДЬ-ЯКИЙ
ХАРЧОВИЙ
ПАКУНОК
З НАШОГО
КАТАЛОГУ

10% OFF

з цим купоном

ТІЛЬКИ У НАС!
ВСІ ХАРЧІ З
АМЕРИКАНСЬКИХ
КРАМНИЦЬ

ВІДПРАВКА
КОМЕРЦІЙНИХ
ВАНТАЖІВ

€ ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД \$88 ДО \$248

SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road
914-626-5641

Kerhonkson, New York 12446
FAX 914-626-4638

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ**Л І Т О 2000**

Субота – 12 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Хор „Думка“, Нью-Йорк
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра „Темпо“

11:45 веч. ВИБІР МІС СОЮЗІВКИ 2001

П'ятниця – 18 серпня 10:00 веч. ЗАБАВА в Трембіті, оркестра „Відлуння“
„Midnight bigus“

Субота – 19 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ

ВІДЗНАЧЕННЯ ДЕВ'ЯТОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Учасники Майстерні Українського Народного Танцю на Союзівці

Неділя – 20 серпня 10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра „Світанок“
2:30 після пол. КОНЦЕРТ
композитор МИРОСЛАВ СКОРИК
сопрано АННА КОВАЛКО зі Львова,
Україна
Субота – 26 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
СОЛОМІЯ ІВАХІВ – скрипка
ХРИСТИНА АНУМ-ДОРГУСО – піано
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра „Відлуння“

1, 2, 3 вересня „ВІКЕНД“ З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

П'ятниця – 1 вересня 10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра „Зона“

концерти, забави, тенісові і плавацькі змагання

ЯКЩО ВИ
ХОЧЕТЕ

- ❖ оощаджувати гроші на вищі відсотки
- ❖ позичати гроші на менші відсотки
- ❖ мати приємну та професійну обслугову свою рідною мовою
- ❖ розпочати кредитну історію з VISA CARD
- ❖ переслати гроші через Western Union
- ❖ для зберігання цінних паперів ви можете використовувати „safe deposit boxes“

УКРАЇНСЬКА
ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПОЛАГОДИТЬ
ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головне бюро:

215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003

Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерсі:

35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880

Tel.: 732 469-9085

691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008

Tel.: 732 802-0480

Моргеджові позики!
На вигідних умовах та
низьких відсотках!
Без спеціальних оплат!

Укравїнській Кредитові Кооперативі
САМОПОМІЧ НЮ ЙОРК

За дальшими інформаціями, звертайтеся до нас особисто, телефонічно,
факсом або електронною поштою.

Ми завжди готові полагоджувати Ваші фінансові потреби.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-mail: SRNYFCU@aol.com

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

www.selfrelianceny.org

ЮНІОНДЕЙЛ

226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553

Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

ФІЛІ:

АСТОРІЯ

32-01 31 Avenue
Astoria, NY 11106

Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

КЕРГОНКСОН

23 Main Street
Kerhonkson, NY
12446

Tel: 914 626-2938
Fax: 914 626-8636

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

**9.75% VISA
BALANCE TRANSFER**

**TRANSFER YOUR OUTSTANDING BALANCES
to a Rochester Ukrainian Federal Credit Union
LOW INTEREST CREDIT CARD**

Don't pay more than you have to. Call one of our service representatives and find out how you can consolidate your credit cards and receive significant savings with our low rate VISA card

*Only on new balance transfers, July 1, 2000 - November 30, 2000 for qualified members.

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

824 Ridge Rd. East, Rochester NY 14617
(716) 544-9518 • Fax: (716) 338-2980 • Toll free (877) 968-7828
www.rufcu.org

• НА ПРОДАЖ •

Односпальневий апартамент в українському селі Somerset.
Ціна 72,000 дол.

Тел.: (415) 922-4653 чи
(415) 515-6187

В центрі Львова, недалеко університету, продається 2-кімнатне помешкання. Загальна площа 52 м², житлова площа 34 м². 3-й поверх, кімнати відокремлені. Телефон, вода – круглодобово. Ціна 12,000 дол.

Тел.: (508) 788-6390

Ulster County – великий 2-родинний дім на (9 акрах землі), 7 спальнь, 2 „fireplaces“ (т. зв. каміни), 5 лазничок, 2 „family“ кімнати, 2 деки, веранда з сіткою, 3 гаражі, майстерня і більше. Ціна 174,900 дол.

Тел.: 845 647-8020 L. Hand Realtor

В Кергонксоні, недалеко від Союзівки, продається дім з гаражем на 2 акрах землі в гарній ділянці. Ціна знижена до 99,500 дол.

Тел. 914 626-5152

Продається двокімнатна квартира в м. Києві (Дарниця). Ціна поміркована.

Тел.: 202 518-7694

На продаж 9 акрів лісу коло Союзівки і 2.5 акра землі на Верховині у Glen Spay, NY

Тел.: 516 489-7732

• РОЗШУК •

В липні цього року – сторіччя від народження Байди Володимира Федоровича (родом з Волині, Україна). Нашадків козацького роду просимо відгукнутися для спілкування.

Київ, тел.: 380 44 268-38-68
Ліда Байда

• ПРАЦЯ •

Шукаю няню для 11-місячного хлопчика в Pine Brook, NJ (район Парсиппані).

Тел.: 973 448-8064 – вдень
973 244-8412 – веч.

Потрібна кухарка до „Делі“ в Лігайтоні, Па. Варення обідів і роблення вареників. Говоримо по-польськи.

Тел.: 610 377-1260

Жінка, педагог, 56 р. шукає працю по догляду за старшою особою або дітьми. 5 днів в тиждні. Залишити повідомлення на автовідповідачі.

Тел.: 973 961-1672 Оля

Пошукую інтелігентну особу для товариства і помічі, яка провадить авто і любить звірят.

Тел.: 973 471-2275

• РІЗНЕ •

Традиційне, українське, народне печиво „КОРОВАЙ“ виготовляю за домовленням.

Тел. 1(718) 441-0986 веч.

• ДО ВИНАЙМУ •

Гарні мешкання в motelі (400 дол. на тиждень), охолодження, килими, безкоштовна кабельова телевізія, добре уряджена кухня, лазничка покрита кафлем, душ, близько церков. Одна хвилина до моря. 113-115 E. Crocus Rd., Wildwood Crest, NJ 08266.

Тел.: 609 522-9031

Св. п. редактора Ігната Білінського (У восьму річницю смерті)

Сповнилося вісім років, як перестало битися серце св. п. Ігната Білінського. Він помер у вівторок, 4 серпня 1992 року, у Філядельфії, після довготривалої, тяжкої хвороби.

Народився він 1 листопада 1917 року у Філядельфії. Молоді роки провів у Самборі і Станіславові, де закінчив середню освіту і Педагогічний інститут, у 1942 році переїхав до Львова, де студіював медицину в медичній школі Львівського університету. З другим приходом більшовиків до Західної України в 1944 році виїздить на Захід, а в 1947 році повертається до Філядельфії, де прожив до передчасної смерті.

Довгі роки І. Білінський був секретарем Централі УККА, відтак її президентом, а пізніше, аж до смерті, почесним головою; членом президії СКВУ, головою Головної управи ООЧСУ, членом редакційної колегії тижневика „Національна трибуна”. Належав до Проводу ОУН, був одним з ініціаторів побудови пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні, очолював комісії Міжнародного Трибуналу в дослідженні обставин Великого голоду в Україні, керував АБН у США, багато років працював адміністратором і редактором часопису „Америка”.

Він був великим трудівником і ніколи не жив для себе, а лише для української справи.

Помимо громадської праці, він знаходив час і на поглиблення свого політичного світогляду – в 1948 році студіює політичні науки в Гарвардському університеті, а пізніше – у Дрексел-університеті.

Редактор Білінський був автором численних статей і політичних коментарів українською і англійською мовами, зокрема про боротьбу УПА. На з'їздах УПА він завжди був за почесним столом і серед найкращих промовців.

Авторові цих рядків доводилося бути близьким сусідом „Іга”,

як ми його називали. А тому, що він був самотнім і жив у своїй сестри, часто у вільний час був гостем у нашій хаті. Або сходилися в гостинній хаті Стефи і Маріяна Шаранів (вже обоє не живуть), сердечних приятелів Іга. Дуже приємно було провести час у його товаристві. Він був надзвичайно товариський, веселий, до того ж чудово грав на скрипці.

Протягом довгих років ми обидва автом чи поїздом подорожували до Нью-Йорку, на засідання Крайової екзекутиви УККА або Головної управи ООЧСУ, чи на тоді нерідкі маніфестації. І я мав добру нагоду пізнати характер непересічної людини.

В останні роки ми знали про його невиліковну хворобу. Знав про це і сам Іго, який мужньо це сприйняв, не перестаючи працювати для загальної справи. Приблизно три тижні перед смертю в телефонічній розмові зі мною сказав: „Я відважився на операцію. Що буде, то буде”. Це була остання наша розмова. На превеликий жаль, ми, колишні вояки УПА, його друзі і приятелі, не змогли взяти участі у похоронах, бо перебували тоді в Україні на святкуванні 50-річчя УПА.

Але рік пізніше, в першу річницю відходу у вічність нашого друга Іга Білінського, за ініціативою Головної управи Товариства УПА ім. генерала Романа Шухевича-Тараса Чупринки в США і при співпраці Крайової екзекутиви УККА, 6 серпня 1993 року, в неділю, відправлено Панахиду на могилі покійного, на цвинтарі св. Діви Марії на Факс-Чейсі у Філядельфії. По Панахиді в залі УОКЦентру відбулися багатолюдні поминки-тризна, якими провів автор цього спогаду, а з прощальними промовами виступили Лев Футала, голова Головної управи УПА, і президент УККА д-р Аскольд Лозинський.

М. Ковальчин

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDNESDAY NOON
ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION.

OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M.
OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED

All general advertising: 1 inch, single column \$12.00
Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column \$7.50

7 1/2" X 2c	14 1/2" X 1c					
\$165.00	\$165.00					
3 3/4" X 4c	7 1/4" X 1c	3 3/4" X 2c	1 3/4" X 4c	7 1/4" X 4c	14 1/2" X 2c	14 1/2" X 4c
\$165.00	\$85.00	\$85.00	\$85.00	\$310.00	\$310.00	\$600.00

Quantity discounts:	1-9 ads	\$12.00 per inch/Sc
	10 or more ads	20% discount
	24 or more ads	25% discount
	52 ads	30% discount

NOTE:

- A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
- All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Oscislawska
Advertising Manager
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.
- Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

До уваги читачів „Свободи“!

21 липня ц.р. у „Свободі“ ч. 29 на стор. 25 було вміщено список жертводавців на УВАН, де через недогляд канцелярії було пропущено прізвище члена-кореспондента Академії – **ОЛЕНИ НЕСІНОЇ**, яка протягом минулого року пожертвувала 100 дол.

Просимо вибачення!

КАНЦЕЛЯРІЯ УВАН

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕФАН ЗОРІЙ член УНС Відд. 240 Т-ва ім. Євгена Коновальця в Пармі. Помер 2 травня 2000 р. на 74-му році життя. Нар. в 1925 р. в Ходачкові Великому, Україна. Членом УНС став в 1960 р. Залишив у глибокому смутку дружину Мирославу, дочку Наталію, синів Романа і Зенона з дружиною і 4-ох внуків. Похорон відбувся 6 травня 2000 р. на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІРЕНА ЕЗЕРСЬКА член УНС Відд. 222 Т-ва ім. Сірого Лева в Клівленді, Огайо. Померла 15 травня 2000 р. на 73-му році життя. Нар. в 1926 р. в Джонстаун, Па. Членом УНС стала в 1974 р. Залишила у глибокому смутку дочок Таню і Дарію з чоловіками та дітьми. Похорон відбувся 18 травня 2000 р. на Покров Пресвятої Богородиці цвинтарі в Пармі, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЧАРЛС ВАЛАЦЕ член УНС Відд. 230 Т-ва ім. св. Івана Хрестителя. Помер 21 грудня 1999 р. на 85-му році життя. Нар. в 1914 р. у Бургам Гарбор, Іл. Членом УНС став в 1939 р. Залишив у глибокому смутку Розу, Марію і Стефана. Похорон відбувся 22 грудня 1999 р. на цвинтарі Oak wood в Sharon, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПЕРЛ АПАНОВИЧ член УНС Відд. 277 Т-ва св. Івана в Гартфорд. Помер 11 травня 2000 р. на 103-му році життя. Нар. в 1897 р. в Україні. Членом УНС став в 1940 р. Залишив у глибокому смутку Євгенію Ковальську.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ЛЕЛО член УНС Відд. 164 Т-ва ім. М. Грушевського в Бервік. Помер 3 травня 2000 р. на 83-му році життя. Нар. в 1917 р. у Бервік, ОА. Членом УНС став в 1936 р. Залишив у глибокому смутку Катерину Лело. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Кирила і Методія у Бервік, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІЛЬКО ДУДА член УНС Відд. 163 Т-ва „Єдність“ у Філадельфії, Па. Помер 5 березня 2000 р. на 85-му році життя. Нар. в 1914 р. в Україні. Членом УНС став в 1960 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, сина Юрія, дочку Александру і внуків. Похорон відбувся 9 березня 2000 р. на цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ВЕЙН член УНС Відд. 221 Т-ва св. Стефана в Чикаго. Помер 15 червня 2000 р. на 85-му році життя. Нар. в 1915 р. в с. Облатниця, Стрий, Україна. Членом УНС став в 1948 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, сина Михайла, дочку Александру, кузінів та родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР КЛАПІЩАК член УНС Відд. 214 в Ньюарку, Н.Дж. Помер 8 липня 2000 р. на 79-му році життя. Нар. в 1921 р. в Десятині, Україна. Членом УНС став в 1972 р. Залишив у глибокому смутку дружину Наталію, сина Юрія, доньку Христю, внуків, сестер і родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 12 липня 2000 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ СТЕПАНКІВ член УНС Відд. 350, Стемфорд. Помер 9 травня 2000 р. на 77-му році життя. Нар. в 1922 р. в Бродах, Україна. Членом УНС став в 1982 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, синів Ярослава і Теодора, внуків. Похорон відбувся 12 травня 2000 р. на цвинтарі Queen of Peace в Стемфорді, Конн.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ТЕОДОЗІЯ МАСНЕЙ член УНС Відд. 432. Померла 2 вересня 1998 р. на 97-му році життя. Нар. в 1900 р. в с. Долиння, Україна. Членом УНС стала в 1945 р. Залишила у глибокому смутку синів Павла і Миколу, 8 внуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 5 вересня 1998 р. на Glendale Memorial Gardens, Toronto, Ontario, Canada.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ФАГАРАШ член УНС Відд. 488 у Фініксі, Арізона. Померла 7 червня 2000 р. на 77-му році життя. Нар. в 1922 р. в с. Східниця, Україна. Членом УНС стала в 1968 р. Залишила у глибокому смутку сина Романа, дочку Уляну і ближчу родину в Україні. Похорон відбувся 9 червня 2000 р. на Resthaven Park Cemetery, Phoenix, AR.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПАРАСКА КОГУТ член УНС Відд. 180 Т-ва ім. Івана Франка в Акрон, Огайо. Померла 10 травня 2000 р. на 79-му році життя. Нар. в 1920 р. в Україні. Членом УНС стала в 1963 р. Залишила у глибокому смутку дочок Марію, Террі і Анну. Похорон відбувся 15 травня 2000 р. на Holy Cross Cemetery в Akron, OH.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЛАУРА СУХИЙ член УНС Відд. 96 Т-ва св. Івана Хрестителя в Піттсбурзі. Померла 9 червня 2000 р. на 76-му році життя. Нар. в 1923 р. в Піттсбургу. Членом УНС стала в 1941 р. Залишила у глибокому смутку сестру Ольгу і дочку Джулію. Похорон відбувся 12 червня 2000 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Піттсбурзі.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СОФІЯ МЕСЯК член УНС Відд. 266 Т-ва ім. Івана Франка в Амстердам, Н.Й. Померла 17 червня 2000 р. на 76-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС стала в 1989 р. Залишила у глибокому смутку сина Володимира. Похорон відбувся 20 червня 2000 р. на українському католицькому цвинтарі св. о. Миколая в Амстердам, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА РУРИК член УНС Відд. 402 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Торонто, Канада. Померла 29 лютого 2000 р. на 87-му році життя. Нар. в 1913 р. в Сусно, Україна. Членом УНС стала в 1947 р. Залишила у глибокому смутку двох синів Ярослава і Зенона, внуків і правнуків. Похорон відбувся 2 березня 2000 р. на Вотерфорд Грінвуд цвинтарі у Вотерфорда, Онтаріо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ДЖЕКсон член УНС Відд. 432 в Торонто, Онт. Канада. Померла 12 травня 2000 р. на 94-му році життя. Нар. в 1905 р. в Україні. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила у глибокому смутку сина Едварда. Похорон відбувся 15 травня 2000 р. на Проспект цвинтарі в Торонто, Онт. Канада.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

Померла Ольга Вітошинська

Українська преса в Європі та Україні повідомила, що у липні цього року померла у Парижі, на 92-му році життя, Ольга Вітошинська, відома письменниця (літературний псевдонім – Софія Наумович), громадська і політична активістка, автор низки літературознавчих праць українською та французькою мовами. Захистивши в Сорбонні докторську дисертацію з порівняльної літератури, вона була авторитетним організатором багатьох наукових конференцій у цьому знаменитому університеті.

Проживаючи довгі роки у Парижі, О. Вітошинська була особливо активна у Союзі Українок Франції, як також в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, де свого часу читала лекції.

Вона заініціювала і разом із професором Кадо провела ряд конференцій з української літератури в Сорбонні, а також організувала видання текстів тих конференцій.

Впродовж довгих років О. Вітошинська – Софія Наумович була кореспондентом „Свободи”.

Похоронні відправи було відслужено в катедрі св. Володимира Великого в Парижі, а поховано письменницю в родинному гробівці Жамбвілі біля Парижу.

У день її похорону 5 липня 2000 року відбулося поминальне Богослужіння й Панахида в Києві, в церкві св. Миколая на Аскольдовій могилі.

О. К.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 27-го липня 2000 р. відійшла у вічність на 85-му році життя наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ЗЕНОВІЯ МАКАРУШКА з ТИСОВИЧІВ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 31 липня 2000 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж.

У глибокому смутку залишилися:

сини	– ХРИЗАНТ з дружиною ЛОРЕТТОЮ і дітьми: МЕРІ, ДІНОЮ, ДАГЛАСОМ і СТЕФАНІЄЮ
	– АНДРІЙ з дружиною ЛОРОЮ і дітьми: ПЕТРОМ, ПАВЛОМ і ЛІСОЮ
донька	– ОЛЕНА з мужем ОЛЕГОМ КОЛОДІЄМ і синами ДАМ'ЯНОМ і СТЕПАНОМ
сестра	– ОРИСЯ ГАВРИЛЮК
швагерка	– МЕРІ МАКАРУШКА
ближча і дальша родина	в Америці, Канаді і в Європі.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів в пам'ять Покійної родини просить скласти пожертви на школу св. Івана Хрестителя, 719 Sandford Ave., Newark, NJ 07106

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ. СВ. ДУХА В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

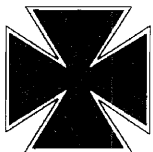
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями, знайомими та всією українською громадою, що в суботу, 29 липня 2000 р. після тяжкої недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у вічність на 75-му році життя, наш найдорожчий **МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ**, колишній вояк 1-ої Дивізії Української Національної Армії

бл. п.
МИХАЙЛО
БЕРЕЗОВСЬКИЙ

Нар. 16 січня 1926 р. в селі Тростянець, Золочівського району, Львівської області, в Україні.

Покійний належав до різних організацій та товариств, був активним та діяльним членом української громади в Дітроїті.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 2 серпня, в похоронному заведенні Христофора Бугая, в місті Гем-тремк.

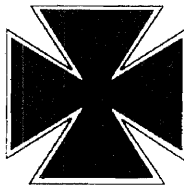
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 3 серпня, в українській греко-католицькій церкві Непорочного Зачаття, в місті Гемтремк, а звідти на цвинтар „White Chapel Memorial Cemetery“ в місті Трой, Мишиген.

Залишені у глибокому смутку:

дружина – **АННА**
донька – **МАРУСЯ** з мужем **КІРКОМ АЛЛЕНОМ**
син – **ЯРОСЛАВ** з дружиною **ГАЛЕЮ**
внуки – **ТАРАС** і **ЛЮБКО**
ближча і дальша родина в Україні, Англії, Канаді та Америці.

Вічна йому пам'ять!

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА в ЗСА
ділиться сумною вісткою з побратимами і громадянством, що дня 29 липня 2000 р., відійшов у вічність колишній заступник голови Крайової Управи Братства і активний член станиці у Дітроїті

св. п.
МИХАЙЛО
БЕРЕЗОВСЬКИЙ

нар. 16 січня 1926 р. в селі Тростянець, Золочівського району в Україні.

Опечаленій дружині з родиною складаємо щирі вислови співчуття.

КРАЙОВА УПРАВА БРАТСТВА

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ
зі сумом повідомляє українське громадянство, що 31 липня 2000 р. помер в Чикаго

сл. п.
інж.
БОГДАН ТРУСЕВИЧ

нар. 1 січня 1916 р. в Жовкві, Галичина.

Покійний від юних літ був членом націоналістичного підпілля. В 1934 р. суджений у Львові у зв'язку з т. зв. жовківською справою; в 1941 р. був учасником Дружини Українських Націоналістів, арештований у Відні в 1944 р., в'язень німецьких концтаборів, між іншим, в Дахаві. На еміграції працівник фінансового відділу ЗУОУН, пізніше ЗП УГВР. В Чикаго – активний діяч Середовища УГВР та гол. Комітету Оборони Традицій Української Католицької Церкви.

ПОХОРОН відбувся 4 серпня зі Собору свв. Володимира і Ольги на цвинтарі св. Миколая.

Дружині Галі, синам **ТИМОШЕВІ** і **ЗОРЯНОВІ** з родинами висловлюємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

СЕРЕДОВИЩЕ УГВР

У ТРЕТЮ ДУЖЕ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу від нас у вічність незабутнього і найдорожчого **МУЖА, ТАТА, ДІДА** і **ВУЙКА**

бл. п.
ОМЕЛЯНА
КОМАРНИЦЬКОГО

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ

21 серпня 2000 р.
в таких церквах:

св. Івана Хрестителя, Синевідсько Вижне, Львівська обл., Україна;
св. Параскевії, Сколе, Львівська обл., Україна;
св. Тройці, Сілвер Спрінг, Мд.;
свв. Володимира і Ольги, Чикаго, Іл.

Про пам'ять і молитви за душу Покійного просять:

дружина – **ІРЕНА**
донька – **НАДІЯ** з мужем **РОБЕРТОМ МК КОННЕЛЛ**
син – **ОРЕСТ** з дружиною **ОКСАНОЮ**
внуки – **АНДРІЙКО**
– **ДІЯННА**
– **КСЕНЯ**
– **КАТЯ**

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
18 серпня 1999 р. нашого найдорожчого і незабутнього **МУЖА, БАТЬКА** і **ДІДА**

бл. п.

д-ра мед.

МИРОСЛАВА ГРИГОРІЯ
САСИКА

буде відправлена заупокійна
СВЯТА ЛІТУРГІЯ

19 серпня 2000 р., о год. 9-ій ранку
у церкві свв. Володимира і Ольги, в Чикаго

Знайомих, приятелів і друзів просимо згадати Покійного в своїх молитвах.

Дружина **ДОРА** з родиною

Ділимося сумною вісткою, що 4 серпня 2000 р. відійшла у вічність довголітня вчителька „Рідної Школи“ у Філядельфії

бл. п.

ЯРОСЛАВА ТЕРЛЕЦЬКА
з дому СКОБЕЛЬСЬКА

нар. 12 серпня 1907 р. в Стрию.

ПАНАХИДА відбулася 9 серпня в похоронному заведенні Насевичів у Філядельфії.

Похована на цвинтарі св. Марії у Факс Чейс.

Залишені у глибокому смутку:

син – **ЮРІЙ** з дружиною **ОЛЕКСАНДРОЮ**
внуки – **ІРЕНА** з чоловіком **ЮРІЄМ БАДУЛЯКОМ**
– **ДМИТРО**
правнуки – **АНДРІЙ, МАТЕЙ, ЛЯРИСА**
родина в США, Канаді і Україні.

Вічна їй пам'ять!

З почуттям великої скорботи і втрати, ділимося сумною вісткою, що 30 липня 2000 р. відійшла у вічність мати-страдниця, остання з чесного і працювотого слобожанського роду Сопільників, переживши сестер Людмилу, Марію, Ларису і Галину та братів Сергія, Григорія і Василя, вдова по бл. п. інж. Миколі.

бл. п.

АННА ГРИГОРІВНА
КАТРЕЧКО

нар. 21 вересня 1911 р. в м. Харкові

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 1 серпня 2000 р. в українській православній церкві св. Покрови в Нью-Гейвені, Конн., а її прах спочив наступного дня поруч чоловіка Миколи на православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку:

сини – **ВАЛЕНТИН**
– **ЮРІЙ** з дружиною **НАДІЄЮ**
невістка – **НІНА**
внуки – **БОГДАН**
– **ЛАРИСА**
– **ХРИСТИНА**
– **ОЛЕКСАНДЕР**
– **СВІТЛАНА**
правнуки – **ГЕРРЕТ**
– **АЛЕК**

Вічна їй пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього несподівано відійшов у вічність, 1 жовтня 1999 р., на 26-му році життя, наш найдорожчий **СИН** і **БРАТ**

блаженної пам'яті
АЛЕКСАНДЕР
ЯРОСЛАВ
БОДНЄВИЧ

З вдячністю складаємо подяку родині, приятелям і знайомим за численні вислови співчуття та щирі підтримку в часі нашого горя.

Рівнож, дякуємо за поминальні Служби Божі, за чудові квіти та участь в похоронних відправах.

Щиро дякуємо о. Богданові Лукієві, парохіві церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку та Михайлові Стащишинові за відправлення похоронних відправ.

Повідомляємо, що вплинули наступні пожертви:

НА ПОТРЕБИ СІРИТ в УКРАЇНІ – 2,370.00 дол.

ІА ПОТРЕБИ ШКОЛИ св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЬЮАРКУ – 260.00 дол.

НА ВИСВЯЧЕННЯ НОВИХ СВЯЩЕНИКІВ – 200.00 дол.

НА ФОНД МИТРОПОЛИТА

АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО – 100.00 дол.

За всі щирі пожертви складаємо глибоку подяку.

Дякуємо всім приятелям і знайомим, котрі прийшли відпровадити Покійного на вічний спочинок. Нехай Всевишній Господь винагородить вас за ваші теплі серця та щедрі дари.

Вічна йому пам'ять!

З належною пошаною:

батьки – **ЯРОСЛАВ** і **ХРИСТИНА**
брат – **БОГДАН**
сестра – **ДЖЕСИКА**

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ХОЧЕТЕ КУПИТИ ХАТУ?
Зверніться до
БАСИЛЯ КАВАЦІЮКА
VASYL KAVATSIUK
SALES REPRESENTATIVE

MORRIS PLAINS
PARSIPPANY OFFICE:
1625 STATE ROUTE 10
MORRIS PLAINS, NJ 07950
OFF: (973) 984-1400, Ext. 3603
EVES: (908) 790-9240
PAGER: (973) 817-1340 • FAX: (973) 984-4075

Weichert Realtors®
Ask About Weichert's
One-Stop Shopping Services

АНДРІЙ ВОРОБЕЦЬ
Професійний продавець
забезпечення УНС
ANDRE WOROBEC
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
9 Bayard Pl., Newark, NJ 07106
Tel.: (973) 292-9800 ext. 3055
Fax: (973) 292-0900
e-mail aworobec@hotmail.com

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

Фірма „КАРПАТИ“
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел. (718) 937-6821
Beeper (917) 491-6150

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець
забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
Tel.: 716 674-5185 • Fax: 716 675-2238

Йосиф Купчак
Власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'яси європейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ,
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашингтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel (908) 789-1870; (732) 627-0517

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки
Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

MARIA C. WYNNYK-GERULA
SALES ASSOCIATE
1996-98 NJAR Million Dollar Club
1999 NJAR Million Dollar Club Silver Level
(973) 778-5168 Ext. 150
Fax (973) 778-9307
Res. (973) 773-4481
Pager (973) 458-2397
RESIDENTIAL
BROKERAGE
789 Clifton Ave
Clifton, NJ 07012

COLDWELL BANKER
Independently Owned and Operated
By NRT Incorporated

ЮРІЙ СТЕЦІУК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris.
Essex, Union, Somerset Counties
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

Weichert Realtors®
CHATHAM OFFICE:
64 MAIN STREET
CHATHAM, NJ 07928
OFF: (973) 635-5000
EVES: (973) 539-8917
FAX: (973) 635-5086
#1 REALTOR IN NJ.
#1 REALTOR IN MORRIS Co.
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S.

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ФІРМА „МІСТ“
Забираємо посилки
з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

EUROPEAN WOODART CORPORATION
Потребує досвідчених майстрів з художньої
обробки дерева, а також художника-дизай-
нера з досвідом проектування та виготов-
лення меблів. Добра платня, цікава робо-
та, українськомовний колектив. Знаходиться
на соняшному півострові – Флоріда.
Василь Бойчук
Тел.: (904) 740-7740
або вечором 1 (407) 574-7796

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 730 дол. + tax
(round trip)
Нью-Йорк/Львів – 850 дол. + tax
(round trip)
420 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

APON
VIDEO TAPES • COMPACT DISCS
AUDIO CASSETTES
NEW FROM UKRAINE
WRITE OR CALL
APON MUSIC, P.O. BOX 3082
LONG ISLAND CITY, NY 11103
718-721-5599
We convert video from European to
American and Vice-A-Versa

EUROPE TRAVEL & SERVICES
КИЇВ – 730 дол. в обі сторони
ЛЬВІВ – 730 дол. в обі сторони
ОДЕСА – 842 дол. в обі сторони
36 Main St. South River, NJ 08882
fax (732) 390-1946
Tel.: (732) 390-1750

10 років чесно і солідно служимо українській громаді

КАРПАТИ
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
Для нас не існує відстаней –
наші клієнти є всюди:
в Канаді, Америці,
Європі, Австралії
та інших країнах

КАРПАТИ TRAVEL
**Найкращі ціни
на квитки
на всі авіалінії світу**

МИ ГАРАНТУЄМО:
Швидко і конфіденційну доставку доянів до
рук адресата
Вчасну доставку продуктивних пачок з каталогу
(великий вибір, високоякісні продукти)
До 35% знижки
на сільськогосподарську техніку

А також:
Запрошення до Канади
та США
Візи до України, Польщі,
Росії

Пам'ятайте, як посилати чи літати – то тільки через знану у світі фірму КАРПАТИ!